

De brief aan de Hebreëën

Hebreëën 11:1-3

Hebr.11:1 “Het geloof nu is een vaste grond der dingen, die men hoopt, en een bewijs der zaken, die men niet ziet.”

Het eerste woord(geloof) van dit hoofdstuk vertelt dat dit hoofdstuk niet op zich zelf staat, dit hoofdstuk noemt verschillende dingen, te beginnen in vers 4 is er een lange lijst van individuen die de prestaties illustreren en demonstreren van geloof, maar het gedeelte is niet ontworpen om op zichzelf te staan. Mensen gebruiken vaak hoofdstukken, toen ik opgroeide in een liberale kerk gebruikten zij 1 Kor.13, het grote liefde hoofdstuk en ze haalden het hfdst. eruit, en toen ik gered was en ik de Bijbel begon te bestuderen kan ik me herinneren hoe geschokt ik was dat 1 Kor.13 een context had die niets te maken had met waar dit hoofdstuk altijd voor werd gebruikt! De context is 1 Kor.12 en 14 en heeft alles te maken met de wondertekenen, en ik was verbaasd want het gaat om de grotere waarde van de liefde boven de tijdelijke waarde van het wondertekenen programma.

Dus er is een context, Hebr.11 heeft een context. En als wij hoofdstuk 10 beëindigd hebben gaat hij gewoon verder met waar hij geëindigd is in hoofdstuk 10.

Hebr.11:1 het geloof nu ..., hij gaat nu bevestigen en demonstreren wat hij zei in hfdst.10 in de laatste verzen. Ik liet u zien dat men aan het einde van hfdst.10 geduld nodig had, en nu laat hij zien door de illustraties van de vaderen en de geschiedenis dat geloof een gelovige in staat stelt om te volharden en de beloofde zegeningen te verkrijgen. En dat is precies wat de Hebreëën nodig hebben om te weten.

Heb.10:35,36 Trek niet terug, ga door tot het einde want er is een beloning voor u als de Heere komt, u heeft geduld nodig, dat nadat u de wil van God hebt gedaan de belofte moogt ontvangen...! In de praktische aansporingen die beginnen in hfdst.10 zijn die op de basis van het priesterschap vlg Melchizedek van Christus, de voorzieningen van het Nieuwe verbond die Christus gemaakt heeft voor het volk Israël om ze eeuwig leven te geven en door Hem de zegeningen te beërven van het verbond met Abraham die God voor hen heeft bereid op basis van de leer die hen motiveert, de voorziening die God voor hen heeft gemaakt in Christus, door het kruiswerk en door de opstanding van Christus en door het Nieuwe verbond dat is

opgericht met Israël door Christus' bloed en Zijn opstanding.

Op de basis van die leer en de motivatie van die leer begint hij ze aan te sporen om het pad van geloof te gaan en de realiteit van wat God hen belooft heeft vast te houden. Er komen moeilijke tijden, het Koninkrijk is nog niet gerealiseerd tot de wederkomst en ze hebben moeilijke tijden om door te gaan. Ze hebben geduld nodig, nadat ze de wil van God hebben gedaan, door de verdrukking en moeilijkheden heen zullen ze de belofte ontvangen.

Dan haalt hij Heb.10:37 aan, Hij is voor een tijd vertraagd, maar Hij komt. Nu, de rechtvaardige zal door geloof leven. Dat is een aanhaling uit Habakuk en we hebben de laatste keer daar naar gekeken (Hab.2:3,4). Dit gedeelte is drie keer genoemd in het Nieuwe Testament, 2x door Paulus (Rom.1:17 en Gal.3:11) iedere keer dat dit vers aangehaald wordt wordt een ander gedeelte van het vers benadrukt. Het boek Rom benadrukt rechtvaardigmaking: de réchtvaardige zal door geloof leven. Galaten benadrukt: de rechtvaardige zal léven door het geloof, want Galaten gaat over dat de gelovige gerechtvaardigd blijft door genade door het geloof. Galaten behandelt het punt dat het christenleven geleefd wordt op het geloofsprincipe en niet op het wetsprincipe, op de basis van genade.

Wat is het enige antwoord dat genade accepteert? Geloof! Dus in Galaten is het: de rechtvaardige zal léven door het geloof. Gal.2:20 Het leven van de gelovige onder het geloofsprincipe, onder de regering van genade. Hebreëën spreekt over: de rechtvaardige zal uit geloof leven(nadruk op geloof). Het punt in Hebr. 10 en verder is geloof, de noodzaak van geloof dat hen in staat zal stellen om geduldig te volharden en op Zijn komst te wachten en de beloften te ontvangen.

Vers 37 is een aanhaling uit Hab.2:3,4 en Paulus haalt alleen een deel van vers 4 aan en de reden daarvan is dat Hab.2 in exact dezelfde context staat als Hebreëën.

De context van uitkijken in de verdrukking, de moeilijkheden daar en geloof in Gods Woord dat een gelovige in staat stelt om geduldig te wachten op de vervulling van Gods problemen. Dat is ook waar voor u en mij, voor elke heilige in elke eeuw, geloof in het Woord, sta in het Woord van God voor u, wat God tegen u zegt, dat in staat stelt om te wachten en te functioneren zoals God wil dat u functioneert.

De brief aan de Hebreëën

Als we met dit hoofdstuk beginnen heeft hij het hier niet heeft over gered worden, deze illustraties laten niet zien hoe u gered kunt worden, maar het gaat over mensen die volhouden door de moeilijkheden heen en uitkijken naar de belofte die gerealiseerd zal worden als Hij komt. Dus hij begint met: Hebr.11:1.

Dit vers is geen definitie van geloof, een formele definitie van wat geloof is, het is een beschrijving van hoe geloof werkt, en wat geloof produceert in de levens van deze mensen.

Vers 1-3 De eerste drie verzen van dit hoofdstuk beschrijft geloof, een beschrijving van de uitmuntendheden van geloof.

Vers 4-40 is een demonstratie van geloof, een demonstratie van de prestaties van geloof, wat geloof voortbrengt als het uitgeoefend wordt in uw leven.

Het woord op zichzelf is een getuigenis vertrouwen, geloven. Johannes 3, een definitie van geloof zo ver als het te definiëren is, is een getuigenis. Iemand vertelt u iets en u gelooft het.

Joh.3:32,33 “En hetgeen Hij gezien en gehoord heeft, dat getuigt Hij; en Zijn getuigenis neemt niemand aan. “Die Zijn getuigenis aangenomen heeft, die heeft verzegeld, dat God waarachtig is.”

Als u het getuigenis aanneemt dat God u geeft, dan zegt u: God is waarachtig. Geloof is eenvoudigweg dat u het eens bent met God, wat God zegt is waar. Het is waar van elk soort getuigenis dat u krijgt.

Het punt met geloof is: hoe goed is hetgeen waar u in gelooft, op vertrouwt. Liegt degene die u vertrouwt? Of vertelt hij de waarheid. U gelooft iemands getuigenis en uw geloof is niet beter dan degene die u vertrouwt en dat is belangrijk om u te bedenken.

1 Joh.5:9 “Indien wij de getuigenis der mensen aannemen, de getuigenis van God is meerder; want dit is de getuigenis van God, welke Hij van Zijn Zoon getuigd heeft.”

Als wij het getuigenis van mensen aannemen, het getuigenis van God is groter. U weet wat het is om iemands getuigenis aan te nemen: hij vertelt u iets en u gelooft het. Het getuigenis van God gelooft u op dezelfde manier. Alles m.b.t. geloof draait om de waarde en de geldigheid en de

geloofwaardigheid van degene die u vertrouwt. De laatste 30j. is er een grote beweging in ons land: de geloofsbeweging door Kenneth Hagen enz. En wat dat is: zij leren u om geloof te hebben in uw geloof. Heeft u genoeg vertrouwen? Een soort oud calvinistisch idee: heb ik genoeg geloof? Heb ik genoeg geloof? En dat soort dingen, u heeft geloof in uw geloof. Weet u wat dat met u doet? Het maakt u gek. Want uw geloof is het punt niet. Het is het voorwerp van uw geloof, waar het om gaat.

U gelooft een leugen en het maakt niet uit hoeveel geloof u in uw geloof heeft, het blijft een leugen en zal u misleiden en teleurstellen. Geloof de waarheid, en het maakt geen verschil hoe klein uw geloof is in uw geloof, de waarheid zal u niet teleurstellen.

Rom.10:17 “Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods,”

Alles hangt af van het feit dat God heeft gesproken. Alles hangt af van het feit dat God Zijn Woord heeft gegeven. Wij horen het Woord, en daarbij gaat het niet alleen dat ik iets hoor, maar over de inhoud van wat ik hoor. Geloof komt niet door zo maar iets te horen, maar door het horen van het Woord van God.

Rom.10:16 “Doch zij zijn niet allen het Evangelie gehoorzaam geweest; want Jesaja zegt: Heere, wie heeft onze prediking geloofd?”

Prediking is hier een soortgelijk woord als horen in vers 17. Want het heeft én te maken met wat eruit(prediken) gaat en het andere met wat erin gaat(horen). Jes.53 Het verslag gaat over hun Messias, de Heere Jezus Christus, wie heeft dat geloofd? Niemand. Geloof komt door horen en horen door het Woord van God. Er is geen andere manier om geloof in God te krijgen dan doordat God heeft gesproken, een verslag heeft gegeven.

Als u in Hebr. 11 bent denk er dan steeds aan dat geloof, alles wat met geloof in God te maken heeft afhangt van het feit dat God gesproken heeft in Zijn Woord. Hebr.1:1. Het hele punt in het boek Hebreëën is dat God opnieuw spreekt, Israël had vele eeuwen geen woord van God, tot Johannes de Doper, zonder een woord uit de hemel, geen speciale openbaring. Maar ze hadden het geschreven Woord. Nu spreekt Hij door Zijn Zoon.

Hij begint Hebreëën met hen te waarschuwen in Hebr.2:2,3,4. De redding die Jezus Christus is

De brief aan de Hebreëën

begonnen te prediken: Mattheus t/m Johannes gaat over een Koninkrijk dat gaat komen, dat woord was bevestigd door de apostelen die Hem gehoord hadden. En dat punt van redding in het boek Hebr. gaat terug naar de bediening van Mat-Joh. en gaat verder, God heeft gesproken en heeft Zijn Woord gegeven aan deze mensen en zij hebben geloof nodig in het Woord dat God hen heeft gegeven en dat nieuwe Woord dat God tot hen gesproken heeft door Johannes en Christus en de apostelen over dat Nieuwe verbond dat er is. In het boek Hebreëën is dat uitgelegd en gedetailleerd zodat ze het begrijpen zij hebben geloof nodig in dat woord zodat ze kunnen volhouden en de beloften ontvangen als Hij komt. Waar komt dat geloof vandaan? Het komt van vertrouwen in het woord dat Hij hen gegeven heeft.

Gal.3:2 “Dit alleen wil ik van u leren: hebt gij den Geest ontvangen uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs?”

Een illustratie, zij hadden de Geest ontvangen, waren wedergeboren door het horen van de prediking. Ze hoorden niet alleen met hun oren, hij heeft het over geloven wat zij hoorden door Paulus (Gal.3:5) de prediking des geloofs. Het punt hier is dat deze mensen de boodschap geloofden die God tot hen zond door Paulus, het was meer dan alleen Paulus, God sprak! Ik wil u niet in de war brengen met al deze verschillende verzen, maar dat u begrijpt waar we nu over spreken: geloof en hoe het werkt en wat het doet. Geloof luistert naar wat God zegt en zegt dat wat God zegt waar is en gelooft het. En laat dat genoeg zijn.

1 Tes.2:13 “Daarom danken wij ook God zonder ophouden, dat, als gij het Woord der prediking van God van ons ontvangen hebt, gij dat aangenomen hebt, niet als der mensen woord, maar (gelijk het waarlijk is) als Gods Woord, dat ook werkt in u, die gelooft.”

Zij namen het woord aan als het Woord van God. Ze namen het aan voor wat het was: Gods Woord dat ook werkt in uw die gelooft! Wat het Woord van God effectief maakt in uw leven, is niet door het alleen in uw hoofd te hebben en er over na te denken in uw gedachten, maar door het te geloven. U kunt het niet geloven als u het niet in uw hart hebt...

Als we in Hebr.11 komen dan gaat daar de aanmoediging van uit, laten we verder gaan met het programma, hier is wat geloof kan doen. Geloof is

de vaste grond, ... Geloof is niet waar u op staat, geloof is waar u bovenop staat, de grond waar u op staat, de fundering die onder uw voeten is. Geloof voorziet u van een sterk fundament, vast staan, de grond en de support. Hoe hebben zij grond, zijn ze in staat om te staan gedurende de interval, tussentijd in de tijd dat God Zijn zegeningen belooft en de tijd dat Hij zij ze zullen bezitten als Hij komt.

Zij hebben die hoop op het Koninkrijk, ze kijken er naar uit. Hoe kunnen ze blijven staan in de tijd tussen dat het hen beloofd is en dat het hen gegeven zal zijn, ze het zullen bezitten? Dat geeft geloof hen, het geeft ze die stevige grond om op te staan. De grond van hen hoop is geloof in Gods Woord. En als hij zegt: de dingen die men hoopt... dan spreekt hij niet over mensen die geloven dat deze dingen echt, werkelijk zijn. Maar het is begrijpen en geloven dat zij die dingen gáán bezitten. Dus geloof stelt deze mensen in staat om iets te gaan genieten in de toekomst alsof het nu een tegenwoordig bezit is.

Als u naar Hebr.11:14 kijkt ziet u dat, een illustratie. Zij hebben de beloften niet ontvangen, maar zij zagen ze van verre, en ze waren ervan overtuigd en omarmden ze, het is de vaste grond van de dingen die men hoopt.

En een bewijs der zaken die men niet ziet... Weet u wat een bewijs is? Een proef die de deugdelijkheid van iets demonstreert. Wat levert het bewijs? Geloof! Wij hebben het over geloof dat rust in wat God zegt. De enige echte deugdelijkheid die u heeft, de enige reden waarom u kunt zeggen dat wat u gelooft waar en recht is komt omdat u een Boek heeft dat u dat vertelt. Dat is de enige manier. God heeft gesproken en dat is opgeschreven in het Boek en u heeft het gekregen om te lezen en te bestuderen, u heeft God Woord. Daarom is de Bijbel zo belangrijk, ik blijf u dat vertellen. Om geloof te hebben moet u het Woord van God hebben.

Als u gelooft dat de Bijbel die u heeft vol is met missers en fouten, en dat het niet helemaal de Bijbel is dan heeft u ook niet helemaal, bijna geloof, dan is het een rommeltje. Dat is de tactiek van de satan tegen het lichaam van Christus in de bedeling van genade, die is maar op één ding uit: om u zo ver te krijgen dat u niet staat door geloof in de identiteit en positie die God u en mij heeft gegeven in Christus!

De brief aan de Hebreëën

Dat is het enige waar hij in geïnteresseerd is. Het maakt hem niet uit hoeveel u van de Bijbel weet, hoeveel zielen u wint, hoeveel gaven u geeft, hoeveel u dient enz. zijn punt is (en hij gebruikt al deze dingen) en waar hij op uit is om u zover te krijgen om niet eenvoudig te staan door geloof in de positie en identiteit die God u in Christus heeft gegeven, zodat het Christus in u is Die Zijn werk doet. Zodat uw leven is wat Hij voor Zichzelf doet door u heen, en zolang u het leven van Jezus Christus niet heeft als realiteit in uw leven dan maakt het de satan niet uit wat u doet, het maakt hem niet bang, hij is al verslagen. De enige manier waarop u het kunt hebben, de enige manier, het enige antwoord dat genade accepteert is geloof.

Dus satan wil uw geloof in de war gooien, uw verstand door elkaar schudden, uw verstand bemoeilijken. Zodat uw verstand onbekwaam en onstabiel wordt, daarom zegt Paulus: wij zijn niet zoals degenen die het Woord van God corrupt maken. Omdat geloof door horen komt, en horen door het Woord van God is alles wat hij doet u een leerstellige verklaring doen geloven die niet klopt, en de Bijbel waar u die uit heeft is ook niet goed, dat doen ook sommige broeders, zij hebben leer uit de Bijbel en geloven in onfeilbaarheid, maar ze geloven het boek niet. Weet u wat er gebeurde? De vaste grond van de dingen die men hoopt, de grond waarop mijn hoop rust, het bewijs, is de proef van de dingen die we niet zien.

Heeft u ooit uw identiteit in Christus gezien? Uw positie in Christus? Heeft u uw geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten gezien? Nog niet, maar ze zijn net zo echt als die stoel waarop u zit. Welk bewijs heeft u? Het Woord van God! Wat voor bewijs heeft u van uw vergeving, rechtvaardigmaking, uw acceptatie en uw zoonschap in Christus? U zegt: ik voel het... De mormonen hebben ook ervaringen in hun hart, zij hebben meer gevoelens dan u heeft, wist u dat? Het enige rechtsgeldige wat u heeft is Gods Woord. Gods Woord rechtgesneden.

Hebr.11:1 Het eerste wat geloof doet is de gelovige in staat stellen om te toekomst aan te kunnen en de onzichtbare dingen zo reeel te maken alsof u ze al ziet.

Hebr.11:2 “Want door hetzelfde hebben de ouden getuigenis bekomen.”

Een goed getuigenis van de ouden: Hebr.12:1 de grote wolk van getuigen... Dat zijn de mensen

waar hij over spreekt in Hebr.11, hfdst.12 komt voort uit hfdst.11. De ouden... zij hadden een goed getuigenis. Weet u wat geloof doet? Geloof geeft u de grond waarop u staat. Alles hangt af van dat God heeft gesproken. En ik vertrouw op wat God zegt. En als ik dat doe dan voorziet geloof mij van een goed getuigenis. Gods Woord aan hen was het fundament van alles waarop zij hoopten en Zijn geloofwaardigheid was alles waarin zij moesten vertrouwen. Geloof maakt gelovigen beproefd voor de Heere.

Hebr.11:3 “Door het geloof verstaan wij, dat de wereld door het woord Gods is toebereid, also dat de dingen, die men ziet, niet geworden zijn uit dingen, die gezien worden.”

Door het geloof verstaan wij... Ik houd van dit vers. Wilt u de Bijbel verstaan? De manier waarop u de Bijbel zult verstaan is door geloof. U zult hem niet begrijpen voor van alles uit te zoeken, maar door te geloven wat God zegt. De manier om de Bijbel te begrijpen is niet uitvinden wat alles betekent, maar door te luisteren wat hij zegt. En als u door geloof vertrouwt wat hij zegt dan bent u in staat om te begrijpen wat hij betekent. Door geloof verstaan wij.

Geloof is de drager van echte geestelijke waarneming, inzicht. En let op wat wij verstaan: Door geloof verstaan wij dat de wereld door het Woord Gods is toebereid enz. Dat is een verklaring van een wetenschappelijk feit, dat is dat achter alles wat zichtbaar en tastbaar en onzichtbare energie zit. Hij zegt dat wij door geloof verstaan dat de zichtbare dingen, de wereld, het fysieke universum, niet komen van de dingen die we zien, ze komen niet van iets anders maar van iets wat niet te zien is. Dat betekent een realiteit, en als je er over nadenkt: opperste werkelijkheid zit niet in zichtbare dingen, dat u kunt voelen en aanraken en horen, ruiken en smaken. Opperste werkelijkheid is niet in fysieke dingen. Het materialisme in onze tijd en het zoeken naar realiteit en identiteit in materiële bezittingen, hier zijn het echte leven en werkelijkheid niet in te vinden.

Dat de wereld enz.... het woord wereld hier is vaak vertaald als eeuwen. Het woord ion. Ion is een Grieks woord waarvan u heel vaak mensen zult horen zeggen dat het niet had moeten vertaald worden met wereld, dat het niet verwijst naar het fysieke universum om ons heen, maar met eeuwen zoals de ijzertijd, de steentijd, de industriële tijd, de computertijd. Paulus spreekt over: deze

De brief aan de Hebreëën

tegenwoordige boze wereld(Gal.1:4). Maar het feit is dat dit woord wereld geen verwijzing is naar een tijd, een periode van tijd, of naar een soort systeem, maar een verwijzing naar het fysieke universum. Het woord ion heeft twee definities:

Het is figuurlijk(metaforisch) gebruikt voor het universum, het verwijst naar het universum. Sommige mensen zeggen: dat wij door geloof verstaan dat er bedelingen zijn... Het gaat hier niet over bedelingen, en al zou het zo zijn ziet u de dingen die gebeuren. Het gaat er niet om dat God achter alle fysieke gebeurtenissen zit in de wereld, het meeste wat er gebeurt in de wereld vandaag, en zo was het altijd, is het directe resultaat van het feit dat God een vrije wil aan Zijn schepselen heeft gegeven. Het is niet zo dat God achter alles "zit" en dat iedereen een soort automaat is die op Zijn beweging en op wat Hij wil dat ze doen. Dat is een geweldige blaam leggen op God, en proberen u te verschuilen achter religieuze superioriteit en het aan Gods kant leggen, dan maak je God erger dan de duivel zelf... Hij zou alles gepland hebben en sadistisch Zijn schepping tarten voor Zijn eigen glorie...

Als God zo Zijn glorie moet krijgen is het een probleem voor Zijn morele natuur. Daar komen problemen niet vandaan, God zit er niet achter...!

Door geloof kunt u verstaan waar de wereld vandaan komt. En u kunt het niet verstaan totdat u gelooft wat God zegt. Amen. U kunt naar het scheikunde lokaal gaan en het bewijzen. Al die wetenschappers proberen met hun wetenschap een aanslag te doen op het feit dat de wereld door het Woord Gods is toebereid(:3). De enige Persoon Die erbij was toen het gebeurde was God. Dus het enige getuigenis uit de eerste hand is wat Hij zegt.

Er zijn drie manieren om iets te weten, waar te nemen, te begrijpen: De eerste is ervaring, u weet het door uw zintuigen: u voelt het, raak het aan, ruiken, smaken enz. U weet het, u ervaart het met uw zintuigen. U kunt het laten merken aan uw zintuigen. De tweede manier is: rationalisme, u kunt het logisch beredeneren dat het zo is. Als u naar school gaat geven ze u formules b.v. over atomen, en op een dag was ik verbaasd we waren in de klas met al die proeven en de leraar zei: niemand heeft ooit een atoom gezien. Dus het is onmogelijk om die te zien. En ik zei: wacht even, hebben we deze dingen nooit gezien, en u tekent het op het bord?! Er zijn modellen die rationeel en logische uitgevonden hebben. U kunt dingen logische,

rationeel weten. De derde manier is: door geloof. God, of iemand zegt het en ik geloof het.

Ziet u, geloof is niet zomaar blind vertrouwen op wat God zegt, maar een intelligente overtuiging van de wijsheid van God. Jezus zei: o, gij onverstandigen en tragen van hart om te geloven... En wij weten dat het dom is om niet te vertrouwen op wat God zegt. Dus geloof maakt dingen werkelijk die onbegrijpelijk zijn voor mijn zintuigen en mijn rede(ervaring en ratio), mijn observatie en mijn verstand en maakt ze echt.

Daar gaat hij van uit te beginnen in vers 4. En laat zien dat het geloof is dat hen in staat stelt om geduldig te verdragen. Het is niet wat zij zien, want wat zij om zich heen zien in de omstandigheden in hun leven zegt dat zij hopeloos en verloren zijn, het is niet wat zij rationeel beredeneren, het maakt niet uit voor hen vanuit menselijk standpunt.

Heeft u ooit iemand horen preken over het boek Job? Waarom lijdt de rechtvaardige???? Ik heb nooit iemand het goede antwoord horen geven. En zij worstelden met het antwoord. Het is er, alleen komen mensen er niet aan toe. Rationeel kunnen ze het niet verklaren. Maar gebaseerd op vertrouwen in de openbaring van God aan hen hebben ze de mogelijkheid om de beloften van God in hun leven te omarmen en ze waar te maken, dat hen in staat stelt om te wachten voor de bezitting straks als Christus komt. Dat is wat geloof zal doen in de levens van gelovigen. De rest van het hoofdstuk demonstreert hij hoe geloof u kan laten volhouden ondanks allerlei soorten fysieke en rationele tegenwerpingen. Er is veel stof in Hebr.11 als we er doorheen gaan die leerstellig bij Israël passen en in de grote verdrukking, maar praktisch zijn er heel veel praktische instructies over hoe geloof werkt in elke tijd.

Hebreëën 11:4-6

Hebr. 11 heeft allerlei namen gekregen:B.v. der gelovigen hal van geloof. Vanaf vers 4 tot het eind van het hoofdstuk komt een hele serie van voorbeelden van hoe geloof werkt en hoe het opereert en wat het doet. Hoe geloof Gods Woord toeigent en het daarna gebruikt, het punt met Hebr.11 is als er over geprekeet wordt dat het wordt gescheiden van zijn context in de Bijbel. Wat hij hier doet in Hebr.11:1 is: hij schrijft dit hoofdstuk en als hij in Hebr.12:1 komt heeft hij deze grote wolk van getuigen uit hfdst.11 die bevestigen wat hij in hfdst.10 heeft vertelt over wat geloof zal

De brief aan de Hebreëën

doen: de rechtvaardige zal door geloof leven. En om te bevestigen dat hun geloof het zal uithouden gedurende de beproevingen en moeilijkheden van de grote verdrukking waar zij doorheen moeten en ze zullen in staat zijn om de zegeningen te ontvangen en te verkrijgen die God ze belooft heeft.

Daarom gebruikt hij de beschrijving van geloof in Hebr.11:1. Geloof verkrijgt de belofte in de toekomst en maakt die werkelijkheid in hun leven nu, alsof ze het al bezitten. Geloof is bewezen zonder iets te zien, zoals 1 Petr.1:8 Die gij niet gezien hebt en nochtans liefhebt.

Deze mensen hebben Christus niet gezien zoals de apostelen en toch hebben zij het meer vaste woord van profetie, zekerder dan het te zien 2Petr.1:19. Vaster en zekerder dan een ooggetuigeverslag is het Woord van God, beter dan het te zien met uw ogen is te geloven wat God zegt.

Nu beginnen de illustraties van de ouden. Geloof vertelt u niet altijd hoe iets gebeurt, het vertelt u dat het gebeurde. Het vertrouwen op de feiten die God zegt.

Hebr.11:4 “Door het geloof heeft Abel een meerdere offerande Gode geofferd dan Kain, door hetwelk hij getuigenis bekomen heeft, dat hij rechtvaardig was, also God over zijn gave getuigenis gaf; en door hetzelfde geloof spreekt hij nog, nadat hij gestorven is.”

Dit zijn geen onafhankelijk van elkaar gekozen zaken over geloof. Dit is geloof dat Gods Woord toeigent, Gods op Zijn Woord nemen ondanks enkele speciale uitdagingen om het andere te doen. Ik wil dat u daar op let als we door het hfdst. heengaan. Geloof neemt God op Zijn Woord ondanks een serie hindernissen, obstakels, en de reden waarom hij deze mensen er uitgepikt heeft is dat Hij ze gebruikt om te illustreren dat zij voorzien voor de mensen in Hebreëën in de grote verdrukking en de hindernissen, obstakels die zij tegen zullen komen.

En hij gaat terug en pikt er mensen uit wiens geloof hun in staat stelt om te volharden ondanks de obstakels, dingen die deze mensen tegen zullen komen.

De eerste is Abel: Dat is als: Genesis tot Openbaring, terug naar het begin van uw Bijbel. De tweede: Henoch, en dan is er een klein commentaar in vers 6. Dan komt Noach.

Abel is een beeld van aanbidding. Henoch wandelde met God. Waar het om gaat bij aanbidden en wandelen, het is de basis van leven als gelovige en de relatie met God, aanbidding en acceptatie voor God en dan de wandel als gelovige. Dat is speciaal waar voor deze mensen. Hun acceptatie voor God steunt op hun vertrouwen en toe eigenen van Gods Woord, God op Zijn Woord nemen in hun aanbidding en in hun wandel.

Abel offerde een meerdere offerande dan Kain. Genesis 4. U kent het verhaal van Kain en Abel, Kain wordt eerst genoemd, de reden daarvoor is 1 Kor.15:46 het natuurlijke is eerst daarna het geestelijke, er zijn ook Ezaü en Jacob. Het vlees en de geest, het fysieke type en de geestelijke man. Israël's eerste geboorte en hun wedergeboorte. Genesis 4, in het historische verslag is Kain de eerste, en daar is een geestelijke reden voor. U kent dit verhaal, dat weet ik zeker: dit is een klassieke studie over vergelijkende religies en religieuze afvalligheid.

Kain en Abel zijn beiden zondaars, ze waren beiden schuldig, beiden onder de dood, die ze erfden van hun vader, zie hoofdstuk 5, het is duidelijk in vers 3, hij verkreeg zonen en dochters... naar zijn evenbeeld. Zij sterven allemaal, behalve Henoch (en dat was alleen omdat God hem daarvan redde). Hier zit een grote studie in tussen de twee basisreligies die bestaan op aarde. Een studie tussen het leugenprogramma van de duivel en het waarheidsprogramma van God.

In Gen.1 hebben we de schepping van de mens,
In Gen.2 de mens in gemeenschap met God,
In Gen.3 de val van de mens.
In Gen.4 hebben we de weg terug van de mens naar God.

De eerste 11 hoofdstukken van Genesis zijn een soort springplank voor de rest. In Gen. 4 ziet u het conflict dat zich uitstrekt tot de grote witte troon in Openbaring in de weg terug tot God. En er zijn twee wegen: het leugenprogramma en het waarheidsprogramma.

Hebr.11:4 zegt dat Abel door het geloof een meerdere offerande bracht. Waar komt geloof vandaan? Geloof komt door horen en horen door het Woord van God. Dat betekent dat als Abel een offer brengt dat hij een openbaring heeft gehad van God mbt wat hij moest doen. Dit waren geen nomadische grotmensen die probeerden uit te vinden hoe ze God moesten aanbidden. Geenszins!

De brief aan de Hebreëën

Geen heidendom zoals de Grieken met hun goden, Zeus enz. Dit zijn Adam en Eva die uit de hof zijn gezet, zij hebben het woord van God, God is daar en zij communiceren de openbaring van God aan hun jongens.

Gen.4:3 “En het geschiedde ten einde van enige dagen, dat Kain van de vrucht des lands den HEERE offer bracht.”

Hier staat: ten einde van enige dagen... Zij wisten hoe ze het offer moesten brengen, de tijd kwam om het te doen, ze wisten wanneer ze het moesten doen. En Kain bracht van de vrucht van het land, waar bracht hij het? Hij wist waar hij het moest brengen. Hoe wist hij dat? Zij wisten ook wát zij moesten brengen. Hoe wisten ze dat? Sprong het zomaar in hun hoofd? Nee, door geloof. Dat vertelt Hebr.11:4, wat hier aan de hand is, want: door geloof, zegt alles over het feit dat God gesproken heeft. Zij hadden een openbaring. De openbaring had te maken met dat God had gesproken.

Gen.3:21 “En de HEERE God maakte voor Adam en zijn vrouw rokken van vellen, en toog ze hun aan.”

Adam en Eva accepteerden een vrije gift van God om hun naaktheid te bedekken. Zij wisten dat ze naakt waren, en ze maakten iets van vijgenbladeren, maar het werkte niet. Zij verborgen zich bij de bomen en God roept ze, en stelt ze verantwoordelijk, en God geeft ze letterlijk een stel kleren, trek aan de kleren! God gaf hen een vrije gift. Ze begrepen dat er bloed gevloeid had.

Gen.3:23,24 “Zo verzond hem de HEERE God uit den hof van Eden, om den aardbodem te bouwen, waaruit hij genomen was.“En Hij dreef den mens uit; en stelde cherubim tegen het oosten des hofs van Eden, en een vlamig lemmer eens zwaards, dat zich omkeerde, om te bewaren den weg van den boom des levens.”

Om te bewaren de weg.... De weg! Ga mee naar Psalm 80. Herinnert u zich iets over Iemand Die wat zei over de weg? Jezus Christus zei: Ik ben de Weg, is het niet interessant dat dat teruggaat naar Gen.3?! Herinnert u zich Handelingen waar vervolgt werden zij die van die weg waren? Dat is een interessant Bijbelwoord. Dat spreekt over de weg terug naar God. Over de weg der waarheid. In Gen.3:24 het vlamme zwaard bewaard en beschermt de weg. De weg naar wat?

Ps.80:1,2 O Herder Israels! neem ter ore, Die Jozef als schapen leidde; Die tussen de cherubim zit, verschijn blinkende. Wek Uw macht op voor het aangezicht van Efraim, en Benjamin, en Manasse, en kom tot onze verlossing.”

God woont tussen de cherubim. En op het verzoendeksel op de ark des verbonds. Exodus 25. Wat er in Gen. gebeurt: de heerlijkheid van de aanwezigheid van God (shekinah) is daar voor Adam en Eva om heen te gaan, en God verblijft daar. En zij weten dat er een tijd is, en een offer, en bloedvergieten, en zij weten dat zij door geloof dat bloed brengen en God voorziet een bedekking voor hen door dat bloed. En door geloof, als Abel kwam, kwam hij op de manier zoals zijn vader hem vertelt had. Maar dat is niet zo met Kain. Wat doet Kain? Hij is een landbouwer.

Gen.4:4 “En Habel bracht ook van de eerstgeborenen zijner schapen, en van hun vet. En de HEERE zag, Habel en zijn offer aan;”

Kain komt eerst, dat zegt iets, Kain dacht er aan welke tijd het was, hij had een religieuze kalender met de feestdagen omcirkelt, maar weet u wat hij brengt? Hij is een beeld van de religieuze man en religie, hij deed wat zijn vader deed. Hij herinnerde wat zijn vader had vertelt over het naakt zijn en de vijgenbladeren, hij begon een vijgenbladerenreligie, zijn vader vertelde ook dat ze vijgenbladeren regen en dat het niet hielp, maar we probeerden... Doe het niet zo jongens! En Kain zei: ik weet wat het probleem was: God wil iets mooiers, ik zal iets mooiers brengen en hij bracht zijn eigen werken tot God. Hij bracht waar hij voor gewerkt en gezweet had en geteeld had en hij bracht de werken van zijn eigen handen, hij kwam op zijn eigen manier.

Daarom noemt Judas 11 het: de weg van Kain. Kain is de weg van religie, Kain is via uw eigen weg komen, en het op uw manier doen. In plaats van God te vertrouwen, het Woord van God ongehoorzaam zijn en het bloed brengen op die tijd. Hij komt wel op de juiste tijd en de juiste plaats, maar hij brengt de dingen die van zijn eigen handen komen, wat hij produceert, dat zijn leven en zweet representeren en zijn werk. Hij doet het op zijn manier, niet Gods manier.

Judas 11 spreekt over de weg van Kain, en het loon van Bileam. De weg van Kain is het ongehoorzaam zijn aan de weg van God, en het loon van Bileam is

De brief aan de Hebreëën

het versmaden van Gods Woord, als u zich herinnert wie Bileam was?! En het spreekt over het tegenspreking van Korach(Dathan en Abiram) zij stonden tegen en betwijfelden Mozes' autoriteit. Kain komt en doet het op zijn manier, daarna komt Abel Gen.4:4.

In vers 5 staat dat God Kain en zijn offer niet aanzag, Kain is boos en zijn aangezicht vervalst, hij wordt gedeprimeerd, zijn mondhoeken gaan hangen. Gen.4:4 Abel brengt van de eerstelingen van zijn kudde, hij bracht het bloed dat God vereiste. Hij deed wat zijn vader hem vertelt had om te doen, ik volg het Woord dat God aan vader en moeder heeft gegeven: ik slacht het lam en met het bloed ga ik daar heen. Het leven van het vlees is in het bloed, en ik breng het bloed dat God wil. Hij komt op Gods manier en hij doet het door geloof en zoals God hem had gezegd dat hij moest doen.

Daarom zegt Hebr.11 dat Abel een meerdere offerande heeft geofferd dan Kain. Kain's offer kostte hem wat, het was een offer, maar wat het meerder maakte voor Abel was dat hij het door geloof bracht. Volgens de weg van geloof dat God hem voorlegde. Hebr.11:4 waardoor hij getuigenis bekam dat hij rechtvaardig was... Genesis zegt dat God zijn offer aanzag, wat dat betekent: ga mee naar 1 Kron.21. De manier waarop God hun offers accepteerde. Zo is het steeds in de OT tijden. Tot de tijd van de zondvloed ging het zoals hier in Genesis, daarna kwamen de brandoffers. De manier waarop Hij de offers accepteerde was door vuur. Vuur kwam vanuit de aanwezigheid van God en verteerde Abels' offer.

1 Kron.21:25,26 “En David gaf aan Ornan voor die plaats zeshonderd gouden sikkelen van gewicht. “Toen bouwde David aldaar den HEERE een altaar, en hij offerde brandofferen en dankofferen. Als hij den HEERE aanriep, zo antwoordde Hij hem door vuur uit den hemel, op het brandofferaltaar.”

De Heere antwoordde hem door vuur uit de hemel op het brandofferaltaar. Dat gebeurde ook toen de tabernakel in gebruik genomen werd.

Lev.9:23,24 “Toen ging Mozes met Aaron in de tent der samenkomst; daarna kwamen zij uit, en zegenden het volk; en de heerlijkheid des HEEREN verscheen al het volk. “Want een vuur ging uit van het aangezicht des HEEREN, en verteerde op het altaar het brandoffer, en

het vet. Als het ganse volk dit zag, zo juichten zij, en vielen op hun aangezichten.”

Want een vuur ging uit van het aangezicht des HEEREN en verteerde op het altaar het brandoffer.... Dat vuur dat het brandoffer verteerde was een vuur dat God Zelf gaf. Waarom dat belangrijk is zien we in:

Lev.10:1,2 “En de zonen van Aaron, Nadab en Abihu, namen een ieder zijn wierookvat, en deden vuur daarin, en leidden reukwerk daarop, en brachten vreemd vuur voor het aangezicht des HEEREN, hetwelk hij hen niet geboden had. “Toen ging een vuur uit van het aangezicht des HEEREN, en verteerde hen; en zij stierven voor het aangezicht des HEEREN.”

Nadab en Abihu brachten vreemd vuur en er ging een vuur uit van het aangezicht des HEEREN en verteerde hen...! Nadab en Abihu hielden zelf een fakkel(torch) bij het offer, weet u dat was vuur dat ze zelf gemaakt hadden. Ze vertrouwden God niet dat Hij het zou doen, ze wilden Hem een beetje helpen. En wat gebeurde er? Het vuur kwam en greep hen. Hetzelfde gebeurd in Genesis 4.

We gaan terug naar Hebr.11. Er zijn twee manieren van aanbedding. Deze mensen in de grote verdrukking moeten doen wat Abel deed en niet wat Kain deed. We moeten God vertrouwen, Hem op Zijn Woord vertrouwen ondanks menselijke religie, en ondanks de goedheid van mensen, en ondanks menselijke krachtsinspanningen. In de grote verdrukking hebben ze het Joodse offersysteem terug in werking en deze mensen moeten daar van afzien, dingen die zij zien met hun ogen, aanraken met hun handen, en door geloof naar Golgotha kijken en zeggen: dat is genoeg. Door geloof op Gods Woord vertrouwen: Gods Woord zegt: het kruis! Ze moeten zijn als Abel, zij moeten het bloed vertrouwen en het verbond waardoor zij geheiligd zijn.

Hebr.11:4 Door hetzelfde geloof spreekt hij nog, nadat hij gestorven is. Er is geen vervanging voor geloof, je kunt er niets aan toevoegen, het is God op Zijn Woord nemen. En God zegt: neem een offer en het bloed en doe het op die manier, omdat Hij het zegt. U zegt: ik denk dat het op die andere manier ook kan, ik heb goede bedoelingen... Herinner u Kain. En weet dat Abel door geloof getuigenis verkreeg, God liet zien dat hij was geaccepteerd.

De brief aan de Hebreëën

Hebr.11:5 “Door het geloof is Enoch weggenomen geweest, opdat hij den dood niet zou zien; en hij werd niet gevonden, daarom dat hem God weggenomen had; want voor zijn wegneming heeft hij getuigenis gehad, dat hij Gode behaagde.”

Enoch. Als Abel God op Zijn Woord nam ondanks menselijke goedheid, dan nam Enoch God op Zijn Woord ondanks de waarde die mensen hechten aan elkaar.

Genesis 5. Er is iets opmerkelijks gaande hier in Gen.4 en 5, waar u op moet letten. Als Kain in Gen.4 van Gods aangezicht vlucht, zegt God dat Hij hem vloekte omdat hij zijn broeder had gedood. En als u weet hoe het gaat met religie, en de meesten van u komen uit de religie, en u weet hoe blij u was de dag nadat u gered was en hoe verschillend dat is van religie en u gaat terug naar uw vrienden en familie die nog steeds religieus zijn, en u zegt: Ik heb de vreugde van de Heere Jezus in mijn hart...! En u weet wat religie antwoordt: mmm, uhhh,mmm.

Zij zien leven en ze begrijpen het niet, als Kain en Abel in het veld hier over praten wordt Kain boos en dood zijn broeder. God roept hem ter verantwoording en God vervloekt hem. Hij krijgt twee vloeken:

1. Je kunt geen landbouwer meer zijn, en Kain hield daarvan. Boeren houden van de boerderij. Het is een levensstijl, de Amerikaanse boeren kunnen de hele planeet voorzien van voedsel en sommigen kunnen niets doen. Technologie heeft dat bewerkt. God zegt: je wordt een zwerver. Boeren reizen niet veel, als ze dieren hebben dan houden die ze wel thuis. En zelfs al krijgen ze de kans om te gaan dan hebben ze geen zin. Ze gaan niet vaak op vakantie naar de Bahama's.

Gen.4:16 Kain gaat wonen in het land Nod, ten oosten van Eden. Gen.4:17 Kain bekent zijn huisvrouw en zij baarde Enoch; en hij bouwde een stad .... Hij zou toch een zwerver, een nomade worden? Hij bouwde die stad in rebellie tegen God. Het kan me niets schelen wat God tegen me zei, ik doe het op mijn manier, hij bouwde een stad en hij noemde die stad naar zijn zoon: Enoch. Dat is trouwens niet de Enoch uit Hebr.11:5. Enoch is een bekende naam en als u verder leest ziet u veel namen in Gen.4 die terugkomen in Gen.5.

Gen.5:21 “En Enoch leefde vijf en zestig jaren, en hij gewon Methusalach.”

Daar leest u over de tweede Enoch, hij draagt de naam van de eerste Enoch, er was een stad naar hem vernoemd. Hier zijn de Kainieten bezig om van de wereld een betere plaats te maken om te leven. In Gen.4:17-26: alles gaat prima, economische groei, muziek. Toen er vroeger hard gewerkt moest worden op de boerderij was er geen tijd om te leren hoe je piano of hoorn moest spelen. Maar nu hebben we een tractor en het is niet meer nodig om al die dingen te doen. De één wordt een artiest en een ander een bouwvakker... Alles wordt groter en de technologie groeit, we hebben nu 6 kinderen en geen werk, waarom wordt je geen artiest, of een bouwer? Zo is het politieke en economische systeem waarin we leven.

Zo heeft God het universum niet gemaakt, de Kainieten maken de taart steeds groter. De menselijke kracht produceert steeds meer, alles wordt steeds beter en beter. Dus Enoch is dood en hij heeft een jongen die ook Enoch heet. Hij kwam in de lijn van een groep mensen die erg bewonderd werden, Enoch's leven komt in die context, Enoch is geboren in een wereld en krijgt een naam van iemand die filantropische en humanitaire interesses had die de wereld zegende en het leven mooi maakte voor mensen, het enige probleem is: ze deden het in rebellie tegen God, ze deden het in ongelof, het maakte hen niet uit wat God er van dacht, laat God erbuiten, we zorgen voor onszelf... En in die wereld komt Enoch.

Gen.5:22 “En Enoch wandelde met God, nadat hij Methusalach gewonnen had, driehonderd jaren; en hij gewon zonen en dochteren.”

En Enoch wandelde met God, nádat hij Methusalach gewonnen had... Er kwam een punt in Enoch's leven dat God tussen beide komt, er gebeurde iets in zijn leven dat zijn hele weg, koers veranderde: hij wandelde niet met God - nu wandelt hij met God. Nadat Methusalach is geboren, er gebeurde iets dat Enoch's leven veranderde.

Gen.5:23,24 “Zo waren al de dagen van Enoch driehonderd vijf en zestig jaren.“Enoch dan wandelde met God; en hij was niet meer; want God nam hem weg.”

Hebr.11:5 vertelt u wat er gebeurde. Door het geloof is Enoch weggenomen geweest, opdat hij

De brief aan de Hebreëën

den dood niet zou zien... Waar komt geloof vandaan? Geloof komt door horen en horen door het Woord van God. Dat betekent dat God Henoeh vertelde dat Hij hem zou wegnemen, dat hij de dood niet zou zien! Waar gaat dit over? Dit alles in verband met de geboorte van zijn zoon. Als u kijkt in vers 25 naar die naam: Methusalah, dat is een samengestelde naam. Ziet u de laatste vier letters: salah, dat hebben we eerder gezien: selah: het zal komen, het is onderweg, het komt. En het eerste deel: methu, betekent het tegenovergestelde, dat betekent: hij zal gaan. Dus als u de twee Hebreeuwse woorden neemt en er zijn naam van maakt dan wordt het: Hij zal gaan, het zal komen. En het idee is dat als hij gaat, het komt. U zegt: wat is het?

Gen.5:25 “En Methusalach leefde honderd zeven en tachtig jaren, en hij gewon Lamech.”

Methusalah leefde 187 jaar, schrijft u dat op een stuk papier, en hij gewon Lamech.

Gen.5:28 “En Lamech leefde honderd twee en tachtig jaren, en hij gewon een zoon.”

Lamech leefde 182 jaar en gewon Noach. Dus Methusalah is 187 jaar oud als Lamech geboren word en 182 wordt Noach geboren, dus is Methusalah 396 jaar oud als Noach wordt geboren. Kijkt u nu naar:

Gen.7:11 “In het zeshonderdste jaar des levens van Noach, in de tweede maand, op den zeventienden dag der maand, op dezen zelfden dag zijn alle fonteinen des groten afgronds opengebroken, en de sluizen des hemels geopend.”

Hoe oud was Noach toen de zondvloed kwam? 600 jaar.

Wacht even, hoe oud was Methusalah toen de zondvloed kwam? 969 jaar! Weet u hoe oud Methusalah was toen hij stierf? Gen.5:27. 969 jaar!

Weet u wat dat betekent? Dat betekent dat in het jaar dat Methusalah stierf de zondvloed kwam. God vertelde Henoeh: Als uw jongen gaat, komt het oordeel. De wereld gaat al die mooie dingen die de Kainieten gedaan hebben verliezen, de dingen waarvan iedereen dacht dat ze zo waardevol waren, het zal duren zolang uw zoon er is, maar als uw zoon sterft komt het oordeel.

We gaan naar het boek Judas, let op: dat is precies wat Henoeh predikte.

Judas 14,15 “En van dezen heeft ook Enoch, de zevende van Adam, geprofeteerd, zeggende: Ziet, de Heere is gekomen met Zijn vele duizenden heiligen;” “Om gericht te houden tegen allen, en te straffen alle goddelozen onder hen, vanwege al hun goddeloze werken, die zij goddelooslijk gedaan hebben, en vanwege al de harde woorden, die de goddeloze zondaars tegen Hem gesproken hebben.”

Laat niemand u vertellen dat er een boek van Henoeh is dat verloren is gegaan in de Bijbel, het boek Henoeh, dat is onzin. Er is geen verloren gegaan boek van Henoeh. Hier is de profetie van Henoeh opgeschreven in het boek Judas, en Judas haalt hier geen boek aan, maar hij geeft u door Goddelijke inspiratie de woorden die God in Henoeh's mond gaf.

Judas 14,15, oordeel, oordeel, oordeel! Henoeh predikte dat het oordeel zou komen als zijn zoon zou sterven. Als mijn zoon sterft komt het oordeel! Als hij sterft komt het oordeel! Henoeh wandelde met God nadat Methusalah was geboren, want toen Methusalah was geboren, was Henoeh door geloof een openbaring gegeven door God dat als de jongen gaat, het oordeel zou komen en het is door geloof in wat God hem vertelde dat hij is weggenomen. Hij had de keus, hij zou de wereld rond kunnen gaan en van de waardevolle dingen genieten die de wereld had te bieden, zijn opleiding, zijn afkomst, zijn status en de rest, of hij geloofde wat God zei.

Weet u wat Henoeh deed? Hij geloofde wat God zei ondanks de waarde die mensen om hem heen aan de dingen hechten van de wereld om hem heen. Dat is de reden waarom Hebr.11:5 zegt : Want vóór zijn wegneming heeft hij getuigenis gehad dat hij Gode behaagde. Weet u hoe u God behaagd? Vers 6 zegt: door geloof!

Hebr.11:6 “Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Want die tot God komt, moet geloven, dat Hij is, en een Beloner is dergenen, die Hem zoeken.”

Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. God vertelde hem wat er zou gaan gebeuren, hij kreeg een openbaring over zijn wegneming, en hij nam God op Zijn woord, dat hij de dood niet zou zien, daarom dat God hem weggenomen had... Dat betekent dat hij lichamelijk van de aarde weggenomen werd, hij zag de dood niet.

De brief aan de Hebreëën

Er is een idee dat de ronde doet dat Henoch niet echt naar de hemel ging om met God te zijn, maar dat hij van de ene plaats naar de andere werd overgeplaatst, dat hij de dood niet op dat moment zag...Als u dat hoort zeg dan gerust: ahum, ahum... Het probleem is Hebr.9:27, dat is een algemene waarheid. Er zullen mensen zijn die niet zullen sterven (1Kor.15:51). Een algemene waarheid met uitzonderingen, denk aan Lazarus, hij stierf opnieuw. En er zijn er meer, ze stierven allemaal opnieuw. Zij stierven tweemaal. Dus door Hebr.9:27 kunt u Henoch niet veranderen.

Laat het waar het is, het is duidelijk wat er met Henoeh gebeurde, het punt is waarom het gebeurde. En wat de schrijver hier in Hebr.11 doet is: hij begint een fundament te leggen, hij gaat verder met Noach en naar Abraham, maar daar is dat punt van religie dat ze tegen zullen komen in de verdrukking, ze kunnen de leugen volgen of de waarheid, ze kunnen Kain volgen of Abel. Abel is God's man. Er komt oordeel, u kunt waarde hechten aan wat God erover zegt of u kunt het op een andere manier doen: maar Henoeh wandelde met God en volharde door geloof.

Hebreëën 11:6,7

De vorige keer zijn we gestopt bij Hebr.11:6, een vers dat een soort aanhangsel is van het vorige vers over Henoeh. En het is ook een introductie voor het commentaar op Noach. De eerste drie mannen in dit gedeelte(vers 4-7) Abel, Henoeh en Noach zijn de eersten die het onderwerp over geloof 'opstarten'. Hebr.11 is geen nieuw onderdeel, maar een uitleg van de grote wolk van getuigen die hun goede getuigenis door geloof verkregen hebben en door de schrijver van Hebreëën gebruikt worden als een illustratie om te laten zien dat geloof deze mensen in staat stelt om te volharden in de moeilijkheden en hardheid die ze tegen zullen komen, in het bijzonder de grote verdrukking en de vervolging die ze tegen zullen komen.

Deze Hebreeuwse gelovigen, deze besnijdenis gelovigen, komen geweldige moeilijkheden tegen. De wijsheid van God is dat Hebreëën geschreven is in de Handelingen periode, in een situatie voor Israël die ze nog een keer zullen tegen komen onder exact dezelfde geestelijke en leerstellige situatie in de komende tijd, in de grote verdrukking. Gods wijsheid heeft het zo gepland en schreef het zo op. Hebreëën kijkt historisch terug naar wat er met Israël toen gebeurde, maar het kijkt ook leerstellig vooruit naar de grote verdrukkingperiode.

En wat hij doet in Hebr.11: hij legt eerst uit wat geloof is en doet, dat legt hij uit in de eerste drie verzen, en dan laat Hij de prestaties zien van geloof van de gelovigen en hoe de ouden een goed getuigenis verkregen hebben door geloof, waar dat uit bestaat. Hij gaat nu verder, en we kunnen niet al te veel teruggaan naar het Oude Testament en een biografische studie van al deze mensen hier doen, want dat is de intentie niet van Hebr.11. Ik hoop dat u voor we hier aan begonnen al meer wist van het leven van Abel en Henoeh en Noach en we hebben misschien al wat meer tijd aan ze besteed dan we hadden moeten doen... Het zijn interessante karakters, en we gaan verder met Noach. Deze drie mannen laten de essentie van het leven van geloof zien.

In Abel ziet u een man geaccepteerd door God, u ziet aanbedding gebaseerd op geloof in God. Het was door geloof dat Abel een uitnemender offer bracht dan Kain. Abel's aanbedding van God was zoals het moest zijn en zoals God het vroeg omdat het uit, door geloof gedaan was. God sprak, en geloof antwoordde op de openbaring, geloof komt door horen en horen door het Woord van God. En er kan geen geloof zijn zonder Gods Woord tot u. Deze mensen namen Gods Woord over hen en tot hen in hun situatie en plaatsten hun vertrouwen in Gods Woord ondanks allerlei hindernissen die hun zouden kunnen verhinderen om te geloven.

Hebr.11:1 wat geloof doet is een vaste grond geven en vertrouwen in iets wat in de toekomst ligt, u heeft het nog niet, maar het komt, geloof stelt een persoon in staat om vol te houden en het vast te houden of ze het al bezaten, zo realiseren ze het in de periode dat ze de belofte hebben en tot de belofte wordt gerealiseerd. Geloof is, wij wandelen door geloof en niet door zien zegt Paulus, we kijken naar de onzichtbare dingen, die zijn eeuwig 2Kor.4:18. En ik zei al tegen u: hoe kunt u dingen zien die u niet ziet? Hebr.11:1 vertelt u dat: Door geloof! Geloof geeft de capaciteit om vol te houden. Maar geloof is gebaseerd op het concept en het begrip dat God heeft gesproken. En we zagen met Abel hoe God sprak en wat Zijn vereisten voor acceptatie waren: dat was het bloed. En het verschil tussen Kain en Abel is hun houding t.o.v. het bloed dat God vereiste.

En dan komt Henoeh, een man die niet alleen God aanbidt in geloof en op Gods manier komt ondanks menselijke goedheid en ondanks het religieprogramma dat Kain probeerde te promoten, ondanks religie. Hier komt een man die tot God

De brief aan de Hebreëën

komt geaccepteerd door geloof ondanks menselijke verdienste, goedheid, prestatie, hij gaat een stap verder: geaccepteerd door God, de volgende stap is hij behaagde God, Ef.1:6. Als u een gedeelte wilt hebben dat beschrijft wat het idee met Abel is in uw leven is Ef.1:6.

Ef.1:6 “Tot prijs der heerlijkheid Zijner genade, door welke Hij ons begenadigd heeft in den Geliefde;”

U en ik zijn geaccepteerd door God in Christus,(KJV accepted) onze acceptatie voor God is niet door wat wij doen, als Kain door de werken van onze handen te brengen, het is door in Christus te zijn. Het volgende vers: Ef.1:7 door het bloed. Geaccepteerd door God, u bent in Christus Ef.1:6, maar er is ook nog een ander aspect, niet alleen onze acceptatie en onze aanbidding van God, er is ook nog het punt van onze wandel met God, onze wandel in de tijd, het leven van geloof begint met geaccepteerd zijn door God, maar daar eindigt het niet, het gaat door met een leven dat acceptabel is voor God, zie:

2 Kor.5:9 “Daarom zijn wij ook zeer begerig, hetzij inwonende, hetzij uitwonende, om Hem welbehagelijk te zijn.”

Om Hem welbehaaglijk te zijn. (KJV accepted of Him). Wacht even, Ef.1:6 zegt dat ik geaccepteerd ben in de Geliefde, dus ik ben geaccepteerd door Hem. Maar 2 Kor.5:9 zegt dat ik (KJV: wherefor we labour...we may be accepted of Him) werk om geaccepteerd te worden. Ziet u, daar is eerst het punt van ons recht staan voor God door het bloed van de Heere Jezus Christus en dan is er het punt van het door geloof wandelen. In Gen.5 zagen we: Henoach wandelde met God, dus Henoach laat de volgende stap zien in het leven van geloof: wandelen met God.

Noach laat het derde punt zien en maakt er één geheel van: hij laat zien wat het is om een getuige van God te zijn in de wereld. 2 Petrus noemt hem een prediker der gerechtigheid, in de slechte wereld waarin hij leefde. Dus dat zijn die stappen en de essentie van wat het leven van geloof is voor deze besnijdenisgelovigen. Het was ten eerste onder het bloed van Christus zijn en acceptabel te zijn voor God op die basis en van het Oude naar het Nieuwe verbond over te gaan.

Het was niet genoeg om terug te gaan naar het systeem van Mozes, en als de tempel herbouwt zal

worden en het Judaïsme er weer zal zijn, als Israëel herbouwt zal zijn en de beloften en hoop die voor hen ligt, terug naar onze erfenis en traditie en we hebben de offers, de tempel en de rest, dit zullen ze moeten weerstaan en niet teruggaan. Het zal schriftuurlijk zijn in die zin dat het hun tempel zal zijn, maar ze moeten zeggen: dat is het oude programma, maar Jezus Christus heeft daar een eind aan gemaakt en we zijn van het Oude naar het Nieuwe verbond overgegaan, en in Hebreëën zijn we nu door het leerstellige gedeelte heen waar hij hen dat vertelt heeft. Van Aaron en de oude weg naar het priesterschap vlg. Melchizedek van Christus en het Nieuwe verbond, en de nieuwe en levende weg. Maar zij moeten ook met God wandelen en volharden door die moeilijke tijd, en als zij wandelen is hun functie om voor God te getuigen, over het komende oordeel en de bevrijding er door heen, precies zoals Noach deed. Deze drie mannen laten deze verdrukking zien en de situatie daar en als hij in vers 8 naar Abraham gaat, dan gaat dat specifiek om de beloften aan Israëel en waar zij op hopen.

Hebr.11:6 “Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Want die tot God komt, moet geloven, dat Hij is, en een Beloner is dergenen, die Hem zoeken.”

Het laatste van vers 5 gaat over dat hij getuigenis had dat hij God behaagde... Maar zonder geloof is het onmogelijk om Hem te behagen...! Met dat vers is het enige wat je hoeft te doen: lezen, meer heb je niet nodig. Hebr.11:6 zegt niet dat het zonder goede werken onmogelijk is om God te behagen, religie gelooft dat niet, nietwaar? Absoluut niet! Wij hebben dat kleine traktaat: Ga ik naar de hemel? Tien vragen om uzelf te stellen, 10 dingen die mensen meestal doen, daarom worden mensen meestal boos op mij, ik gaf het een keer in de bank aan een vrouw en een paar dagen later zei ze tegen me: ik hou hier niet van, neem het mee terug. Ik zei: waarom niet? Ze zei: ik doe sommige van die dingen. Maar God wil uw goede erken niet. Wat wil Hij? Hij wil uw geloof.

Geloven is het enige wat u kunt doen zonder iets te doen, omdat geloof vertrouwen is op wat God zegt. Als God zegt: doe iets, waarom doet u het dan? Om Zijn gunst te verkrijgen? Nee, omdat Hij zei: doe het. De werken en de activiteiten en de wandel en het getuigenis zijn het antwoord van geloof. En tussen de illustratie van de wandel met God en het getuigenis voor God die de natuurlijke uiterlijke uitdrukkingen zijn van de besnijdenisgelovigen

De brief aan de Hebreëën

doen en hun geloof roept hen op dat te doen, hij plaatst deze verklaring ertussen om ze er aan te herinneren.

Want die tot God komt moet 2 dingen: Geloven dat Hij is. En een Beloner is van degenen die Hem zoeken. Dat is belangrijk, het punt is geloof. God zegt iets en ik moet geloven wat God heeft gezegd. Ik moet eerst geloven dat Hij is en dat Hij een Beloner is...enz. Dat is een interessant gedeelte omdat er verschillende manieren zijn om naar dit gedeelte te kijken.

Ten eerste: het helpt u om iets te begrijpen. Iemand belde mij deze week en vroeg: Wat gebeurt er met mensen die nooit het Evangelie gehoord hebben? De heidenen in donker Afrika? Ik zei: Wel, u moet begrijpen dat er geen heidenen meer zijn in donker Afrika. Wist u dat? Het hele continent is zo groot als de USA, druk bevolkt, toen Livingstone 150 jaar geleden naar Afrika gingen in de jungle ontmoeten zij mensen die nooit iemand gezien hadden zoals zij, zo is het niet meer. Maar de aarde is aardig 'ontgonnen en ontdekt' door de mens. Dus hoe zit het met mensen die het niet weten? Waar zijn de heidenen gebleven?

Er zijn hier mensen in de buurt die op de straat staan die geen idee hebben wat het Evangelie is... De heidenen zijn niet in Afrika en Bolivia en Brazilië enz. Ze staan hier op de hoek van de straat, als u met ze praat merkt u dat ze niet weten wat het Evangelie is en als u het hen vertelt dan weten sommigen niet eens wie Jezus Christus is...

Ga met mij mee naar Romeinen 1, hoe zit het met mensen die het niet weten. Mijn antwoord is dat er zulke mensen niet zijn. Er is iets dat u moet begrijpen over de conditie, staat van de mens en de vereisten om te geloven dat Hij is en een Beloner van hen die Hem zoeken. U moet geloven dat God bestaat en dat u Hem kunt vinden, als u Hem zoekt zult u Hem vinden! En het feit is dat de Almachtige God niet geïnteresseerd is om Zich te verbergen voor iemand. Als u gelooft dat er een God is zult u Hem vinden, met een eerlijk hart. U zegt: veel mensen geloven niet in Hem, mensen als u uw ogen dichtdoet en zegt: waar is het licht, ik zie niets wat is dan het probleem? Is het licht niet aan? Uw ogen zijn dicht! Dat is het probleem. De vraag is niet: wat weten zij, maar wat doen ze met wat ze weten.

Rom.1:19,20 “Overmits hetgeen van God kennelijk is, in hen openbaar is; want God heeft het hun geopenbaard. “Want Zijn onzienlijke

dingen worden, van de schepping der wereld aan, uit de schepselen verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, opdat zij niet te verontschuldigen zouden zijn.”

God heeft elke man, vrouw, jongen meisje in deze wereld die tot de jaren des onderscheids, verantwoordelijkheid zijn gekomen de mogelijkheid gegeven om te weten dat Hij er is. En zij weten ook dat ze Hem zullen ontmoeten in het oordeel, dat Hij een Beloner is. Iedereen die we tegen komen weet dat er een God is en dat ze Hem in het oordeel tegen zullen komen. Dus laat u niet afschepen als u iemand tegen komt die zegt dat hij niet in God gelooft. Dat betekent niet dat ze niet weten dat er een God is en dat ze Hem tegen zullen komen, dat betekent dat ze gekozen hebben om deze twee feiten niet te geloven, ze hebben zich ervan afgewend. Ik kies ervoor om dat niet te accepteren voor mezelf, ik wil er geen deel aan hebben. Ze maken een keus in hun hart om openbaring en begrip te verwerpen mbt deze dingen.

Rom.1:21,22 “Omdat zij, God kennende, Hem als God niet hebben verheerlijkt of gedankt; maar zijn verijdeld geworden in hun overleggingen en hun onverstandig hart is verduisterd geworden; “Zich uitgevende voor wijzen, zijn zij dwaas geworden;”

Ziet u wat zij deden? Zij verwierpen de openbaring die God hen gaf en ze ontwikkelden hun eigen wijze ideeën over hoe ze alles moeten doen en denken. Ze werden ijdel, leeg. Lege, ijdele ideeën zonder basis. Dus als u iemand ontmoet die zegt: hoe zit het met de mensen die het niet weten... Wel: ze weten het, maar ze hebben gekozen om het niet te weten. Het is dus niet zo dat er arme mensen zijn die wel hadden willen geloven als ze het hadden gekund, maar ze geloofden niet toen ze het licht kregen om het te kunnen. Ze verwierpen de openbaring die ze kregen. Als u de openbaring aanneemt die God u geeft, weet u wat er gebeurt? U strekt zich uit naar meer en het leidt naar meer.

Dus deze manier om Hebr.11:6 te gebruiken helpt u, maar het is niet waar het vers over spreekt, leerstellig. Wat hij hier doet is een situatie beschrijven in Israël en voor Israël in de grote verdrukking. En hij spreekt tot de besnijdenisgelovigen, en zij komen het probleem tegen mbt. het punt: vertrouwen op wat God zegt. En om te kunnen vertrouwen op wat God zegt moet u God eerst geloven, Abraham geloofde God, hij

De brief aan de Hebreëën

geloofde wat God Hem zei. Maar in het geloven wat Hij hem zei vertrouwde hij God.

Over Hem zoeken, iemand ernstig zoeken, dat doen en niet opgeven, doorgaan met zoeken en doorgaan met zoeken.

Ps.9:17 “De goddelozen zullen terugkeren, naar de hel toe, alle godvergetende heidenen.”

Alle God vergetende heidenen... dat zijn geen volken die God niet kennen, maar ze willen niet, zij vergeten. Weet u hoe u iets vergeet? U kiest ervoor om er niet meer aan te denken.

Jer.29:13 “En gij zult Mij zoeken en vinden, wanneer gij naar Mij zult vragen met uw ganse hart.”

Hier is de andere kant, het is een gedeelte van Israël dat terugkomt uit de gevangenschap: Gij zult Mij zoeken en vinden, wanneer gij naar Mij zult vragen met uw ganse hart. Het is niet genoeg om alleen te geloven dat Hij is, nee, deze mensen moeten doorgaan, wat stelt hen daartoe in staat? Geloven wat God zegt. Over wie Jezus Christus is en de voorzieningen die God voor hen heeft gemaakt door het kruis en begrijpen dat God hun de zegeningen zal geven als Christus terugkomt.

Jes.55:5-11 Dit is opnieuw een gedeelte dat uitkijkt naar het herstel van het volk Israël. De manier waarop deze mensen God zoeken is door Zijn Woord dat tot hen komt en zij antwoorden daarop met geloof. En Gods Woord roept Israël op tot bekering en het volk te zijn waarvoor God hen heeft gevormd, en als ze dat doen stelt dat hen in staat om vol te houden, en dat is de enige manier om vol te houden.

Het is hetzelfde voor de heidenen. Als u spreekt over de heidenen in Israëls bediening in de grote verdrukking, Mat.25 een grote schare van de volken der aarde... die het Koninkrijk binnegaan. Hoe gaan ze het Koninkrijk binnen? In Hand.10 is Cornelius een beeld, en een illustratie van een Mat.25-soort heiden, een heiden gered onder het Koninkrijksprogramma. Hand.10:1 Hier is een heiden, Cornelius, hij is geen Joodse proseliet, maar hij respecteert de God van Israël en hij probeert uit te vinden wat Israëls God van hem vraagt, hij zoekt de God van Israël. En u weet wat er gebeurt in Hand.10, het besnijdenis' overblijfsel, de kleine kudde in de persoon van Petrus wordt naar hem toegezonden, met wat Hand.11 de

woorden van redding noemt. In het Koninkrijk wil God dat Israël naar de volken gaat, maar het zijn zij onder de volken die de God van Israël zoeken.

Terug naar Hebr.11:6 hij spreekt hier over die speciale tijdsperiode als zij moeten handelen met dat punt. Met beide soorten mensen: de besnijdenis en de onbesnedenen zal dan gehandeld worden op die basis.

Daarom ziet u dit vers tussen Henoeh en Noach in, want het is in de voortgang van hun geloof. Wandelen met God en vooruitkijken naar hun bevrijding en volharden door de toorn en Zijn getuigenisbediening gedurende die verdrukking. De basis waarop zij gaan, het gene dat hen in staat stelt om te volharden is geloof. Het zijn niet hun werken, maar hun werken als resultaat en uitdrukking van hun geloof van wat God zegt in Zijn Woord. We gaan naar Noach.

Hebr.11:7 “Door het geloof heeft Noach, door Goddelijke aanspraak vermaand zijnde van de dingen, die nog niet gezien werden, en bevreesd geworden zijnde, de ark toebereid tot behoudenis van zijn huisgezin; door welke ark hij de wereld heeft veroordeeld, en is geworden een erfgenaam der rechtvaardigheid, die naar het geloof is.”

Noach door Goddelijke aanspraak vermaant, God spreekt tot hem. Hij krijgt een openbaring, daar komt zijn geloof vandaan. Van dingen die nog niet gezien werden... Henoeh wandelt door geloof en neemt God op Zijn Woord ondanks de menselijke goedheid. Noach is een man die wandelt met God ondanks de beperkingen van menselijke ervaring. Door Hebr. 11 heen zien we met elk van deze individuen: hoe geloof hun in staat stelt om te volharden ondanks verschillende problemen geïllustreerd door deze verschillende mensen.

Gods Woord over dingen die Noach nooit gezien had... Er waren verschillende dingen die Noach niet wist. Gen.2 God plaatst de mens in de hof.

Gen.2:4-6 “Dit zijn de geboorten des hemels en der aarde, als zij geschapen werden; ten dage als de HEERE God de aarde en den hemel maakte.” “En allen struik des velds, eer hij in de aarde was, en al het kruid des velds, eer het uitsproot; want de HEERE God had niet doen regenen op de aarde, en er was geen mens geweest, om den aardbodem te bouwen. “Maar een damp was opgegaan uit de aarde, en bevochtigde den gansen aardbodem.”

De brief aan de Hebreëën

Want de Heere God had niet doen regenen op de aarde. Ziet u dat het systeem mbt water op de aarde heel anders was voor de zondvloed dan na de zondvloed. De wereld voor de zondvloed wordt in 2 Petrus genoemd: de oude wereld. De wereld had geen poolkappen, maar een uniforme temperatuur, een uniforme tropische temperatuur overal. Als God tot Noach komt in Gen. 6 en 7 en zegt dat het gaat regenen, krabbelt Noach achter zijn oor en zegt: het gaat wat? Noach wist niet wat regen was, hij kende alleen de damp die voor de planten was enz.

God sprak tot hem over een vloed over de hele aarde en iedereen zou sterven als ze niet in de ark zouden zijn. Weet u wat Noach dacht? Waar heeft U het over, wat is een vloed? Kent u dat vers uit Mat.24? Als Jezus zegt: als het was in de dagen van Noach? Ik begrijp niet waarom mensen zoveel problemen hebben met dat vers? Weet u wat ze deden in Noach's dagen? Zij aten en dronken en trouwden, weet u wat dat is? Ze gingen gewoon door met normaal leven: eten, drinken, trouwen, verder gaan met hun leven. En Noach staat daar en hij preekt over regen en een vloed die iedereen zal verslinden. Weet u wat zij dachten van Noach? Ze dachten dat hij gek was. Ze spotten met hem.

Maar weet u wat Noach deed? Hij geloofde dat het zou gaan regenen. Iemand zegt: dat hebben we nooit meegemaakt, we hebben nooit regen gezien, wat bedoel je? Weet u waarom Noach dat deed? Door geloof, gewaarschuwd door God. Noach wandelde door geloof ondanks de beperkingen die zijn ervaring hem vertelden.

En bevreesd geworden zijnde de ark toebereid ... En het is dat geloof dat hij had dat hem een erfgenaam maakte, dat maakte hem bekwaam om op aarde te lopen en God die tegen hem zei: Ik gaf Adam een opdracht om de aarde te vervullen en ik ga de opdracht herhalen, en geef hem opnieuw aan jou, en Hij zegende Noach en zijn zonen en Hij geeft de Gen.1-opdracht aan Noach. En Noach is als een nieuw begin.

U weet dat u een zoon van Adam bent, maar bent u ook een zoon van Noach? Heeft u daar wel eens over nagedacht? Een nieuw begin met Noach. Maar hij was nog geen erfgenaam voor de zondvloed en ontving de erfenis en de vrucht van de rechtvaardigheid, hij kreeg het pas daarna. Maar weet u wat hem daar bracht? Hij geloofde God. En hij bouwde de ark en die redde hem en zijn familie

fysiek door de zondvloed. En daar kreeg hij de geestelijke erfenis die God voor hem had.

En hoe is dat met Israël? We slaan veel stof over in Genesis, dat begrijpt u wel, er is ook iets in Gen.6, iets wat Noach niet heeft gezien.

Gen.6:1-4 “En het geschiedde, als de mensen op den aardbodem begonnen te vermenigvuldigen, en hun dochters geboren werden,“Dat Gods zonen de dochteren der mensen aanzagen, dat zij schoon waren, en zij namen zich vrouwen uit allen, die zij verkozen hadden.“Toen zeide de HEERE: Mijn Geest zal niet in eeuwigheid twisten met den mens, dewijl hij ook vlees is; doch zijn dagen zullen zijn honderd en twintig jaren. “In die dagen waren er reuzen op de aarde, en ook daarna, als Gods zonen tot de dochteren der mensen ingegaan waren, en zich kinderen gewonnen hadden; deze zijn de geweldigen, die van ouds geweest zijn, mannen van name.

Wat hier gebeurd, het is een geestelijk iets, waar Noach voor moest gewaarschuwd worden. Engelen en mensen. U moet hier Judas 6 bij lezen, en 2 Petr.2:4.

Judas 6 “En de engelen, die hun beginsel niet bewaard hebben, maar hun eigen woonstede verlaten hebben, heeft Hij tot het oordeel des groten dags met eeuwige banden onder de duisternis bewaard.”

2 Petr.2:4 “Want indien God de engelen, die gezondigd hebben, niet gespaard heeft, maar, die in de hel geworpen hebbende, overgegeven heeft aan de ketenen der duisternis, om tot het oordeel bewaard te worden;”

Judas 6 spreekt over de engelen die hun woonstede verlaten hebben en hun originele positie van dienst. 2 Petr.2:4 gaat over de engelen die gezondigd hebben. Zonen Gods is een titel voor engelen. Adam wordt zoon van God genoemd omdat God hem heeft geschapen. De engelen worden zonen van God genoemd omdat God ze heeft geschapen. Ze hebben geen kinderen maar zijn directe scheppingen van God. In Gen.6:2 zagen zij dat de dochteren schoon waren, dat betekent dat zij hun vlees zagen, en wij kunnen dat vandaag ook zien. Wat er gebeurd: de tolerantie en de loszinnigheid en het gebrek aan aandacht voor wat er aan de hand is, en de zonen Gods komen neder en nemen vrouwen als hun vrouw.

De brief aan de Hebreëën

Gen.4:4 er waren reuzen op de aarde in die dagen. Ziet u er waren mogelijkheden en bekwaamheden die de mens had en die de engelen niet hadden. Één is het vermogen van verbeelding, creativiteit en vrijheid. De engelen hadden dat niet en ze verlangden dat ook en dan krijgen we de vermenging van de engelen en de mens, vrouwen, de mensheid en daar kwamen die reuzen uit voort. Mannen van naam, mannen van supermenselijke bekwaamheid, mannen van groot intellect, heeft u zich ooit afgevraagd wie de pyramiden in Egypte hebben gebouwd? Misschien moeten we aan deze mensen denken. Of de supermenselijke dingen die we de wereldwonderen noemen? Dan moeten we aan deze mannen denken.

Deze geestelijke invasie van satanische insluiping en het zoeken om de zaadlijn te vernietigen, het zaad van de vrouw. Satanische politiek en campagne om het zaad van de vrouw proberen te vernietigen. Gen.6:5-8 maar Noach vond genade in de ogen des Heeren. Gen.6:9 hij was oprecht in zijn geslachten. Noach wandelde met God. Weet u wat God deed. God waarschuwde Noach voor wat er zou gaan gebeuren. En Noach bewaarde zichzelf en zijn familie van de corruptie van vers 1-7.

Het was nog niet zichtbaar wat er zou gaan gebeuren en toch werd Noach al gewaarschuwd mbt. de slechtheid en de satanische politiek en de rest. Dus er zijn veel dingen die Noach van God hoorde, meer dan alleen regen, hij begreep waarom de zondvloed zou komen. En hij bleef ervan vandaan, en hij hield zijn familie er weg van. Dus er zijn veel dingen waar Noach op reageert, die boven zijn begrip en ervaring gaan, maar toch nam hij God op Zijn Woord ondanks de beperkingen van zijn menselijke ervaring en observatie.

De ark die Noach bouwde was groot, ongeveer 1 ½ maal de maat van een voetbalstadion. Engelse maten Het was een doos met drie verdiepingen, dieren, voer, mensen. En deze ark was een beeld:

1 Petr.3:18-21 “Want Christus heeft ook eens voor de zonden geleden, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen; Die wel is gedood in het vlees, maar levend gemaakt door den Geest; “In Denwelken Hij ook, henengegaan zijnde, den geesten, die in de gevangenis zijn, gepredikt heeft, “Die eertijds ongehoorzaam waren, wanneer de lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte, in de dagen van Noach, als de ark toebereid werd; waarin weinige (dat is acht) zielen behouden werden door het water.“Waarvan het

tegenbeeld, de doop, ons nu ook behoudt, niet die een aflegging is der vuiligheid des lichaams, maar die een vraag is van een goed geweten tot God, door de opstanding van Jezus Christus;”

In Gen.6:3 zegt hij dat hij nog 120 jaar wacht, denkt u aan Henoch? En Methusalah en wanneer het oordeel zou komen. En Methusalah leeft precies de lengte van tijd tot de zondvloed komt. God verlengde Methusalah's leven met 120 jaar in Zijn lankmoedigheid... 1 Petr.3:21 waarvan het tegenbeeld de doop ons nu ook behoudt. De ark die deze mensen redt door het oordeel heen is het tegenbeeld van de doop... Die doop daar, als het een tegenbeeld is, dan is het waterdooop en wat gebeurd er met de kleine kudde? Deze besnijdenisgelovigen. Er is een ark, een veiligheid in Israël, dat als u in die veilige ark bent u bewaart wordt door de toorn en het oordeel van de grote verdrukking tot op de nieuwe aarde, het duizendjarig rijk.

Wat is de deur in die kleine kudde? Joh.10 zegt dat de deur in de ark, de veiligheid voor Israël, waterdooop is. Dus net als Noach, bouwt de ark neemt zijn familie en gaat er in, de gelovigen gaan binnen en komen er doorheen totdat zij regeren in rechtvaardigheid. Dus hoe komt Israël door de verdrukking? Noach ging in de ark door geloof, Noach was door God gewaarschuwd over dingen die nog niet gezien werden en het Woord van God zette hem in beweging. Vrees voor wat zou komen en hij bereidde de ark voor de redding van zijn huis, waardoor hij de wereld heeft veroordeeld. Zij spotten met hem, hij was een prediker der gerechtigheid. Maar wat hij zei kwam uit en wat zij zeiden niet. Het is door geloof dat hij erfgenaam werd van de rechtvaardigheid.

Abel keek vooruit naar het type van de antichrist die zou komen en Abel wordt door hem gedood. Henoch was bevrijd van de dood en het oordeel, zoals Openb.12 de 144000. Noach en zijn familie zijn bewaard door het oordeel in de ark. Wat we doen in Hebr.11 is: starten, ga alle klassen van de verdrukking door die geïllustreerd zijn door hetgeen dat het in staat stelt om te volharden is vertrouwen op wat God zegt ondanks iets wat u zou kunnen stoppen om God te geloven.

Als dat waar is voor hen, hoeveel meer is het waar voor ons! U en ik leven niet in een fysieke bediening, met fysieke dingen op die manier. Wij zijn deel van een geestelijk lichaam: het lichaam van Christus. En de dingen die wij bereiken en de

De brief aan de Hebreëën

goede werken die wij doen komen door de krachtige werking van het Woord van God in onze harten, dat door ons heen leeft. Hoe meer waar is het voor ons dat het Woord van God dat werkt in u die gelooft. Dus hier zijn ook goede voorbeelden voor u en mij. En wij hoeven niet door de verdrukking heen, geweldig.

Hebreëën 11:8-12

Hebr.11:8 “Door het geloof is Abraham, geroepen zijnde, gehoorzaam geweest, om uit te gaan naar de plaats, die hij tot een erfdeel ontvangen zou; en hij is uitgegaan, niet wetende, waar hij komen zou.”

Hebreëën 11 is de grote wolk van getuigen, getuigen voor Israël, rennen met geduld de race die hen voorgesteld is.

Hebr.12:1 “Daarom dan ook, alzo wij zo groot een wolk der getuigen rondom ons hebben liggende, laat ons afleggen allen last, en de zonde, die ons lichtelijk omringt, en laat ons met lijdzaamheid lopen de loopbaan, die ons voorgesteld is;”

De getuigen zien we in hoofdstuk 11. Wat hij doet in hfdst.11 is het opnoemen van de aartsvaders en ouden en Oud testamentische heiligen die zoals staat in vers 2 een goed getuigenis bekomen hebben. Het gaat in Hebr.11 om: een aanmoediging om God op Zijn Woord te nemen ondanks hindernissen en moeilijkheden en alle dingen die u kunnen stoppen om Gods Woord te vertrouwen. God op Zijn Woord nemen en geduldig doorgaan in goeddoen.

Aan het eind van hoofdstuk 10 laat hij hen zien dat zij geloof moeten hebben dat hen in staat zal stellen om de beproevingen in de verdrukking, en de zegeningen van het Koninkrijk te verkrijgen. En zij moeten zich niet terugtrekken, maar geloven tot behoudenis der ziel, ze moeten doorgaan. In Hebr.10:36 zegt hij: gij hebt lijdzaamheid van node... Lijdzaamheid om door te kunnen gaan door de verdrukking en de hindernissen en de beproevingen te doorstaan, de test en de moeilijkheden en niet terug te trekken, maar door te gaan en zo de zegeningen te verkrijgen. Daarom zegt hij in Hebr.11:1 dat het de vaste grond is der dingen die men niet ziet. Daar is het vooruitzicht van de heerlijkheid van het Koninkrijk en hetgeen dat het reëel maakt in hun leven nu is hun geloof in Gods Woord.

Met andere woorden: geloof in Gods Woord neemt hetgeen waar je op hoopt en maakt het echt en daarom is het de vaste grond der dingen die men hoopt en een bewijs der dingen die men niet ziet. Zij hebben het Koninkrijk niet gezien, maar zij weten dat het echt is en dat het komt en het is hun geloof dat hen in staat stelt om daar te komen, wat hen belooft is. En hij laat het steeds weer zien in dit gedeelte, Hebr.11 wordt vaak aangehaald uit haar context omdat er veel informatie in staat over geloof, en de manier waarop geloof werkt.

Bullenger heeft een heel dik boek: de grote wolk van getuigen over Hebr.11, hij schrijft 300-400 blz. over één hoofdstuk. Ik probeerde het boek te vinden. Hij neemt ieder van deze personen en gaat alles na, dat doe ik niet, want ik wil niet dat u de nadruk en het punt van Hebr.11 in het boek Hebreëën ontgaat. Want wij bestuderen het boek Hebreëën. En waar het hier om gaat in Hebr.11 is: God op Zijn Woord nemen, en als u God op Zijn Woord neemt laat hij zien wat geloof doet en beschrijft wat geloof doet. Hij laat de prestaties van geloof zien, God op Zijn Woord nemen ondanks alle hindernissen.

We hebben Abel gezien, en zijn aanbidding, geaccepteerd door God op basis van geloof. We hebben de wandel van Henoeh gezien en God gaf hem een openbaring, God vertelt hem over dingen die gaan gebeuren. En Henoeh wandelde met God en door geloof heeft hij een getuigenis dat hij God behaagde, want zonder geloof kun je God niet behagen. Dan is daar Noach, hij is een getuige van geloof. De hele identiteit wat het leven van een gelovige is: de aanbidding, geaccepteerd door God, dan de wandel, Hem welbehagelijk, en het getuigenis, hij was een prediker van de rechtvaardigheid, hij communiseert de waarheid. Jak.2 vertelt Israël dat geloof zonder werken dood is. Zo ziet u geloof, identificatie, acceptatie, wandel en getuigenis.

Hebr.11:8, we beginnen met Abraham. We zijn nu de pre-Abraham patriarchen voorbij, ik weet niet of u Abel, Henoeh en Noach eruit gepikt zou hebben, maar God wel! Nu gaan we verder met de heiligen die speciaal met Israël te maken hebben en het punt van volharden en het verkrijgen van de zegening, na het volharden door geloof. Dat is het steeds wederkerende punt hier. Aanbidding, wandel en getuigenis, gebaseerd op geloof in God Woord voor hen.

De brief aan de Hebreëën

Abraham neemt God op Zijn Woord als hij geroepen wordt, God roept hem uit zijn afgoderij en zijn heidendom, en als Abraham geroepen wordt gaat hij. God roept hem naar Kanaan, het land dat God hem en zijn erfgenamen zal geven. Abraham wordt geroepen naar dat land en hij gaat, maar hij weet niet waar hij heen gaat. Hij gaat en alle geografische informatie en de instructies en de reisdata zijn nog niet uitgewerkt. Mijn vrouw en ik hadden ook zo'n soort ervaring een paar jaar geleden.

Ik herinner me dat we voor ons huis stonden en een grote truck werd volgeladen met alles wat we bezaten in Alabama(het zou er nu niet meer in passen) en alles wat we bezaten zat in die truck en in een stationcar. Br. Archie Adams de truckdriver van de gemeente daar hielp ons en hij keek naar ons, hij is een grote kerel, en hij zei: Br.Rick, ik heb altijd gedacht dat u een beetje gek was, maar wat u nu doet is gekheid. Als u in Chicago komt en u kunt geen plaats vinden kom dan terug, u kunt bij mij wonen. En ik reed naar Chicago met mijn vrouw en kinderen, de truck en de auto en we hadden nog geen plaats om te wonen daar. Sommige van de 'oldtimers' de mensen die hier al waren voor mij weten het nog. We kwamen hier in 1997 en we hadden geen plaats. We zochten 2 maanden naar een plaats, mijn vrouw en ik sliepen in een motel en we gingen naar de kerk en op een dag zei ze: weet je zeker dat hij geen gelijk had?! Ik zei: ik weet het zeker schat ,ik weet het zeker, en ik bad: Heer, ik hoop dat ik zeker ben. Je gaat met je hele familie en gaat. God sprak niet tot mij en zei: Gaaaaa naar Chicago! God doet dat bij niemand. Maar Hij deed het met Abraham.

Hij zei tegen Abraham: ga uit uw land en uit uw maagschap... Maar Hij verteld hem niet waar het zou zijn. En Hij gaf geen details. Abraham was al in het land toen God hem de die gaf. Door geloof...Hebr.11:8. Het eerste wat hij deed was gehoorzamen, hij gaat uit het land zonder te weten waar hij komt. God liet hem wandelen in het land dat Hij later aan hem zou geven en zijn zaad voor eeuwig. Maar Abraham wist eerst niet wat waar en waar wat was. Abraham nam God op Zijn Woord ondanks het gebrek aan details die er betrekking op hadden. Hij had alle details en omstandigheden uitgevonden, maar Abraham nam God op Zijn Woord, ondanks dat. En ging, niet wetend waar hij zou komen. Hij wist wel welke richting, maar hij had geen details. Als u alle details wilt hebben voor u God op Zijn Woord neemt kunt u beter naar huis gaan, want u komt er nooit. Als Israël in de grote

verdrukking alle details en omstandigheden zou willen weten zullen ze nooit de beloften verkrijgen, krijgen ze nooit dat land.

Hebr.11:9 “Door het geloof is hij een inwoner geweest in het land der belofte, als in een vreemd land, en heeft in tabernakelen gewoond met Izak en Jakob, die medeerfgenamen waren derzelfde belofte.”

Door het geloof...ik ga niet alle verzen met u lezen over hoe hij geroepen werd, hoewel dat interessant is.

Deut.26:5 spreekt over een bedorven Syriër. Jozua 24:2 zegt dat hij afgoden diende. Jes.51:1,2 spreekt over de holligheid des bornputs... Abraham is een put, een put van afgoderij waarin God een man zag en hem uitriep.

Jes.51:1,2 “Hoort naar Mij, gij, die de gerechtigheid najaagt, gij, die den HEERE zoekt! aanschouwt den rotssteen, waaruit gijlieden gehouwen zijt, en de holligheid des bornputs, waaruit gij gegraven zijt.“Aanschouwt Abraham, ulieder vader, en Sara, die ulieden gebaard heeft; want Ik riep hem, toen hij nog alleen was, en Ik zegende hem, en Ik vermenigvuldigde hem.”

Ik riep hem toen hij nog alleen was. God riep Abraham en zette hem apart van alle andere families en geslachten van de aarde, om van hem een groot volk te maken. Hij zend hem, Hij zei: Ik zonder je af van iedereen en Ik breng je in dat land daar en je zult van Mij zijn. Ik geef je dat land. Als u nadenkt over eenzaamheid, dat is wat. God zegt: Kom op. Hij zegt niet: Ik maak je een deel van een grote invloedrijke beweging daar. Maar Hij zegt: Kom, Abraham, Ik breng je daar met niemand anders dan jij en Ik. Hij bracht hem alleen. En Abraham door geloof gehoorzaamde God.

Hebr.11:9 “Door het geloof is hij een inwoner geweest in het land der belofte, als in een vreemd land, en heeft in tabernakelen gewoond met Izak en Jakob, die medeerfgenamen waren derzelfde belofte.”

Hij ging niet alleen uit door geloof, maar hij is door geloof een inwoner geweest in het land der belofte. Zó wordt het land genoemd, niet het heilige land, Ezechiël zegt dat het op een dag heilig zal zijn, als God er woont, maar het is nu niet heilig. Het is heilig in het Koninkrijk als Christus er is. Maar wat

De brief aan de Hebreëën

dat land is: het is het beloofde land, het land dat beloofd is aan Abraham en aan zijn zaad. Het beloofde land! Hij is in het land dat God beloofd heeft om hem te geven. Wat doet hij? Zij wonen in tenten. Ze hebben geen blijvende verblijfplaats. Waarom hebben ze dat niet? De reden is vers 10.

Hebr.11:10 “Want hij verwachtte de stad, die fundamenten heeft, welker Kunstenaar en Bouwmeester God is.”

Ziet u Abraham begreep dat wat God hem zou geven er nog niet was. God zou hem een stad geven en het land, zoals vers 8 zegt: die hij tot erfdeel ontvangen zou. Dat is precies waar hij het met de Hebreëën over heeft in Hebr.10:32,36. Dus wat doet Abraham? Abraham is geroepen naar een land dat hij later zou krijgen. Abraham gehoorzaamt en hij gaat, zonder de details te weten en hij verblijft in het land als een vreemdeling. Het punt van verblijven is er doorheen reizen. Gen.14 hier is een grote illustratie van hoe hij dat doet.

Toen Abraham uitging in Gen.12 nam hij eerst zijn vader mee en zijn neef Lot en in Gen.13:5-8 ontstaat er ruzie tussen de kudde van Abraham en Lot, laat er geen twijfel zijn: Lot was een rechtvaardige,geredde man. 2Petrus noemt hem de rechtvaardige Lot. Gen.13:9 Lot is een illustratie van iemand die door zien wandelde vers10. Hij komt steeds dichterbij Sodom en Gomorra, en als we in Gen.14:12 zijn zien we dat hij er woont. Hij slaat zijn ogen op en ziet de mooie vlakte en hij gaat door zien. Als u uw tenten opslaat bij Sodom duurt het niet lang meer voor u er woont. In Gen.19 zit hij in de poort van Sodom. Hij is één van de leiders van Sodom en Gomorra. En weet u wat er met hem gebeurt? Hij verliest zijn getuigenis, zijn familie, zijn bezittingen, hij verliest alles wat hij heeft en komt dronken terecht in incest met zijn dochters. Zij die in het vlees zaaien zullen verderf maaien.

Maar het is door geloof dat Abraham in het land verbleef. Abraham wandelde en leefde niet in het land door zien, dat deed Lot, hij eindigde in de vernieling. Abraham verbleef door geloof, Gen.13:14-16, heft uw ogen op... dat is het beloofde land. Wat beloofde God Israël? Land, aarde. Geen stad in de lucht, toen Abraham uitkeek naar de stad, waar was die? De stad was in het land dat God hem beloofd had. Hoe lang zal hij het bezitten? Voor eeuwig. Gen.13:17 Maak u op, wandel door dit land ...enz. Ga geen stad bouwen, of een permanente locatie die u niet verlaat.

Wandel het land op en neer, want Ik zal het u geven. Gen.13:8 Wat doet hij? Hij gaat bij Mamré, dat betekent vetheid, wonen bij Hebron, dat betekent gemeenschap. Abraham geniet van wat God hem geeft. Hij wandelt heen en weer. Is er nog iemand die dat doet in de Bijbel? Satan. In Job 1:7 van om te trekken op de aarde en van te doorwandelen...! En in 1Petr.5:8 staat dat satan om gaat ...zoekende wie hij zal verslinden. Doorwandelen is een gebaar van bezit.

Ik bezit het, ik wandel er door, in uw huis, u wandelt er doorheen. Als u mijn huis bezit voelt u zich niet vrij om dat te doen. En als ik uw huis bezoek vraag ik eerst toestemming om er door heen te lopen. Ik ga naar de kamer waar u mij vertelt dat ik heen kan gaan. Abraham doorwandelde het land en hij woonde in tenten.

We gaan terug naar Hebr.11, door geloof zei hij: dit is mijn land! God gaf het mij. Hoe deed hij dat? Hij bezat het nog niet, hij had het nog niet. Hij wist nog niet hoe hij het zou krijgen, hij had nog geen kind en God zei: Ik geef het je en je nageslacht voor eeuwig. Maak je geen zorgen om de details, vertrouw op Mij. Hoe kon hij ervan genieten? Hebr.11:10 Ik ben niet tevreden tot ik de stad heb die God bouwt. Ik ga geen stad bouwen, God doet het. Abraham nam God op Zijn Woord ondanks gebrek aan uitleg en details en hoe het zal gebeuren, hij vertrouwde God. Hij doorwandelde het land, hij keek uit naar wat God hem beloofd had, al had hij het nog niet. Hij wist dat hij het later zou krijgen.

Hebr.11:11,12 “Door het geloof heeft ook Sara zelve kracht ontvangen, om zaad te geven, en boven den tijd haars ouderdoms heeft zij gebaard; overmits zij Hem getrouw heeft geacht, Die het beloofd had. “Daarom zijn ook van een, en dat een verstorvene, zovelen in menigte geboren, als de sterren des hemels, en als het zand, dat aan den oever der zee is, hetwelk ontalrijk is.”

Abraham en Sara waren beiden ver boven de leeftijd om kinderen te krijgen. Dus ook Sara nam God op Zijn Woord ondanks het natuurlijke verlies. Er is een interessant iets, we gaan naar Gen.17. Onderweg stoppen we in Rom.4:18-21 ten volle verzekerd. Dat klinkt goed. Abraham en Sara waren vol geloof, vertrouwden God, zij keken naar hun lichaam, mijn lichaam is dood en ondanks dat heeft God ons een belofte gegeven en wij zijn verzekerd dat Hij het zal doen.

De brief aan de Hebreëën

Gen.17:15,16 “Nog zeide God tot Abraham: Gij zult den naam van uw huisvrouw Sarai, niet Sarai noemen; maar haar naam zal zijn Sara. “Want Ik zal haar zegenen, en u ook uit haar een zoon geven; ja, Ik zal haar zegenen, zodat zij tot volken worden zal: koningen der volken zullen uit haar worden!”

Let op hoe dit zijn uitwerking heeft in de geschiedenis. Gen.17:17 En Abraham zei: Dank U God, ik wist dat U het zou doen! Zei hij dat? Nee, Hij zei: wees reëel Heere, hij lachte en zei in zijn hart: zal...enz.

Gen.18:11,12 “Abraham nu en Sara waren oud, en wel bedaagd; het had Sara opgehouden te gaan naar de wijze der vrouwen.“Zo lachte Sara bij zichzelf, zeggende: Zal ik wellust hebben, nadat ik oud geworden ben, en mijn heer oud is?”

Oud en wel bedaagd waren Abraham en Sara, het had Sara opgehouden te gaan naar de wijze der vrouwen. Weet u wat Sara deed toen zij het nieuws kreeg? Zij lachte.

Gen.18:13 “En de HEERE zeide tot Abraham: Waarom heeft Sara gelachen, zeggende: Zou ik ook waarlijk baren, nu ik oud geworden ben?”

En de Heere zei tot Abraham: Waarom heeft Sara gelachen? Ziet u, toen Abraham het nieuws kreeg lachte hij, en toen Sara het nieuws kreeg wat deed zij?

Zij sprong niet op en neer en zei: Dank God voor Zijn Woord, zij lachte, dat kan toch niet!

Gen.18:15 “En Sara loochende het, zeggende: Ik heb niet gelachen; want zij vreesde. En Hij zeide: Neen! maar gij hebt gelachen.”

Sara ontkende dat ze gelachen had, ze was bang. Hij zei: Neen, maar gij hebt gelachen. Ze liegt.

Ziet u iets hiervan terug in Hebr.11:8-11? Als u Hebr.11 en Rom.4 leest denkt u dat als zij het Woord hoorden ze wel: Gezegend zij God, halleluja zullen roepen. En u gaat terug naar het historische verslagen leest dat ze struikelden. Klinkt Genesis niet meer zoals u en ik zijn?! En Hebreëën zoals het ideale zou moeten zijn? Maar weet u de realiteit is meer zoals Genesis nietwaar? En u zegt: hoe kan God de Heilige Geest in de ene plaats alle falen vastleggen en in een andere plaats

lijkt wel of Hij er overheen kijkt. En er overheen stapt.

Heeft u er wel eens op gelet hoeveel verslagen in het Nieuwe Testament de zonden van de heiligen over het hoofd lijken te zien? Ze staan in de Bijbel, maar vaak is het zo dat als u in het Nieuwe Testament komt dat het lijkt of er overheen gestapt wordt. Ga met mij mee naar Romeinen 3 en ik zal u laten zien waarom dat is. Hij ziet ze niet over het hoofd, er is een reden voor.

Rom.3:24,25 “En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is;“Welken God voorgesteld heeft tot een verzoening, door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, die te voren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods;”

Zonden die tevoren geschied zijn, dat zijn alle zonden van onder het Oude verbond. Die tevoren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods... Ziet u er was een situatie in het verleden dat God hun zonden bedekte. God wist dat Golgotha zou komen en Hij verdroeg, Hij stelde de tijd van de schuldbetaling uit, Hij wist dat Golgotha zou komen. Want Jezus Christus is het Lam Gods geslacht van voor de grondlegging der wereld. Tot Jezus Christus kwam en letterlijk in de tijd stapte en letterlijk Zijn bloed stortte, was die daad nog niet gedaan.

Dat vertelt u een wonderlijke waarheid die u zich door theologen niet moet laten ontnemen. Er zijn mensen die zeggen dat God iets bepaald, verordend heeft in het verleden en dat het zo móet zijn omdat God het eenvoudigweg zo heeft bepaald, en omdat God het zo heeft bepaald is het zo. Dat het letterlijk bestaat omdat God het zo bepaald heeft. Golgotha zegt dat het zo niet is. Jezus Christus aan de vooravond van Golgotha zegt: Weet u niet dat Ik één Woord tot Mijn Vader kan richten en Hij zal 12 legioenen engelen zenden om Me hier uit te halen. Alles wat Jezus Christus kon doen was één Woord spreken: Kom Vader, haal Me eruit, dan is alles over. En God de Vader zou gewillig gekomen zijn en Zijn Zoon eruit gehaald hebben en dan zou er geen Golgotha geweest zijn!

Maar dat vertelt mij ook dat tenzij Jezus Christus de keus zou maken om gehoorzaam te zijn tot de dood en letterlijk naar het kruis te gaan er geen Golgotha zou geweest zijn. Zelfs al zou God

De brief aan de Hebreëën

vastbesloten zijn om het te doen. Deze theologische kronkels die alles willen coderen, met bepalingen die God in de eeuwigheid maakte is een serie theologische nonsens, dat weinig te doen heeft met Gods Woord. En u kunt het Calvinisme of Armenianisme of wat dan ook noemen, maar noem het geen Bijbel. Want dat is het niet.

Er gebeurt hier iets, als het kruis komt, en we zijn nu aan deze kant van het kruis en God kijkt terug naar de heiligen, het kruis is een realiteit. En God bedekt niet alsof deze dingen niet gebeurd zijn. U krijgt het Goddelijke perspectief van de heiligen hier te zien, als Hij kijkt naar hen op de basis van hun geloof. Want wat God toen vereiste van deze mensen was geloof in Zijn Woord, en als zij hun geloof in Zijn Woord plaatsten rechtvaardigde God hen. En toen God hen rechtvaardigde is dat de manier waarop Hij naar hen keek. En Hij stapt niet over hun zonden heen en Hij negeert hun zonden niet, maar met hun zonden is afgerekend in Christus op Golgotha.

Ik weet dat Hij hen krediet geeft, waar ze het niet verdient hadden, echt, maar let op die laatste kleine uitdrukking in Hebr.11:7... en is geworden een erfgenaam der rechtvaardigheid die naar het geloof is. Daarom ziet u dit hier, en u hoeft geen excuses voor deze heiligen te maken, er is er geen één hier waar we hier over lezen zonder fiasco. Abel was te laat, maar hij kwam door geloof toen hij kwam. Henoeh begon in de wereld, met menselijke waarden en wijsheid en toen kreeg hij een openbaring van God en hij veranderde zijn leven door te gaan wandelen door geloof. Noach, het laatste wat we van hem lezen in de Bijbel is dat hij dronken was in zijn tent met zijn kinderen en slechtheid. De zonden van de heiligen zijn er. Toen God Abraham riep, wat deed hij? Hij riep hem allen, verliet hij alleen het huis? Zijn vader ging mee, er staat dat Terach Abraham nam en Lot Gen.11:31. Hij moest geen van deze mensen meenemen, God zei: ga uit je huis, laat ze allemaal thuis achter, kom zelf, hij deed dat om te beginnen niet.

God moest wachten tot zijn vader stierf en hij scheidde Lot af om van ze af te zijn. Hij deed het niet zelf. Abraham gehoorzaamde, maar hij niet ten volle. Maar Hebreëën kijkt terug en zegt: het punt is niet uw prestatie maar uw geloof. Weet u wat er met Israël gebeurd in de grote verdrukking? Niet hoe perfect zij presteren, want zij zullen het ook verknoeien, maar hoe ten volle zij vertrouwen wat

God zegt ondanks alle andere dingen. Ondanks hun eigen falen en ondanks hun eigen beperkingen.

Hebr.11:12 is een geweldig vers, dat is wat God deed, de sterren en het zand zijn getuigen van het onmetelijke zaad van Abraham. Je kunt de sterren niet tellen en je kunt de zandkorrels niet tellen. Dat is wat God Israël heeft gemaakt en wat Hij hen weer zal maken. En dat alles was er omdat zij God vertrouwden. Ik weet niet of u wel eens nagedacht heeft wat dat voor Abraham moet zijn geweest, ik hou van dat vers 11 dat ook Sara zelve kracht ontvangen heeft door het geloof om zaad te geven.. Andere vertalingen maken er Abraham's geloof van en niet Sara's geloof, maar ik vertel u: Er is een oud gezegde in de wereld: Er zijn er twee nodig om de tango te dansen (It takes two to tango). Heeft u dat gehoord? En als Abraham thuis zou zijn gekomen en gezegd had dat God hen een kind zou geven, dan zou hij geen kind kunnen krijgen zonder zijn vrouw. En zij zou een gewillige deelnemer daarin moeten zijn. Tegen de natuur in en alle begrip. Maar ook Sara wilde door geloof doen wat God zei. En God gaf op bovennatuurlijke wijze aan dat paar het fysieke vermogen om het zaad te dragen. En dat is wonderlijk en het kwam door geloof.

En ondanks de twijfel en dat het niet altijd ten volle ging, het ging niet om wat zij deden, het was altijd wat God deed wat belangrijk was. En zij namen God op Zijn Woord, ondanks dat niet alles opgeschreven was en alle details bekend waren en ondanks wat hun natuurlijke informatie hen doorgaf, het moet zo zijn, en kijk daar eens naar, ondanks dat alles namen zij gewoon God op Zijn Woord.

Weet u hoe Israël door die grote verdrukking heen komt? Op die manier. Weet u hoe ze afleggen alle last en de zonde die lichtelijk omringt (Hebr.12:1). Weet u hoe ze dat doen? Door het Woord, de motivatie van geloof, rusten in de voorzieningen die God voor hen heeft gemaakt in Christus en de belofte aan hen wat Hij voor en met ze doet. Weet u hoe u door de dag heen komt? U en ik hebben een beter deel, wij hebben het van te voren, het enige waar u op wacht in uw redding is een verheerlijkt lichaam. Dat is de enige beperking die u nog heeft. En de enige reden dat u nog geen verheerlijkt lichaam heeft is omdat God u hier laat als Zijn ambassadeurs, want Hij heeft de genade nog één dag uitgesteld De schepping zucht Rom.8:22 tot nu toe... hij verlengt de genade nog één dag. En ik ben blij dat Hij die genade nog zover verlengde zodat

De brief aan de Hebreëën

wij er bij kwamen, en mopper niet over nog een dag van genade. Ik dank God en ik wil die gebruiken voor Zijn glorie.

En weet u wat 2 Kor.4:11,18 zegt? Onze lichte verdrukking, die zeer haast voorbijgaat. En al die pijn, zuchten in dat oude lichaam waarin u leeft, sommigen van u zijn jong en je weet niet wat pijn is en wat je beperkingen zijn. Hoe ouder je wordt hoe meer je leert dat niet alles meer zo gaat zoals het moet, maar hij zegt: onze lichte verdrukking die zeer haast voorbijgaat.

Maar het werkt voor ons een gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid :18. Weet u wat dat betekend? Dat zegt dat zelfs de dingen die nu in uw leven gebeuren, eenvoudigweg omdat God u hier laat als leden van het lichaam van Christus, en dat Hij de genade nog met een dag verlengt, Hij kan u elk moment opnemen maar Hij doet het nog niet, en als de Heere het nog 10-50 jaar verlengt, we gaan de weg van alle vlees, door het portaal van de dood, zelfs de dingen waar we nu doorheen gaan bewerken een eeuwig gewicht van heerlijkheid, ik lees het, ik begrijp het niet maar ik zeg: Prijst de Heer. Maar dat is nadat, nu wandelen wij door geloof, en vertrouwen op God voor de rest. Ziet u, u kunt zelfs de beperkingen voor Hem gebruiken, voor Hem.

Hebreëën 11:13-20

In Hebr.11:8-12 zijn we begonnen met Abraham. Daarvoor zagen we Abel, Henoch en Noach: de aanbedding, wandel en het getuigenis van geloof. Hij laat hier deze grote wolk van getuigen zien zodat hij in hfdst.12 de kleine kudde kan aansporen om met lijdzaamheid de loopbaan te lopen. Laat niets u stoppen om de race te lopen. In Hebr.10 sprak hij over dat ze lijdzaamheid, geduld nodig hadden, vers 36. Hebr.11 is de illustratie hoe geloof hen de capaciteit geeft om te volharden en de belofte te ontvangen. Met Abraham zagen we de laatste keer hoe hij God op Zijn Woord nam ondanks het gebrek aan details, hij ging en wist niet waar hij zou komen. En ook Sara nam God op Zijn Woord ondanks de tegengestelde natuurlijke wetten.

Hebr.11:13 “Deze allen zijn in het geloof gestorven, de beloften niet verkregen hebbende, maar hebben dezelve van verre gezien, en geloofd, en omhelsd, en hebben beleden, dat zij gasten en vreemdelingen op de aarde waren.”

Geloof neemt God op Zijn Woord ondanks een gebrek aan fysieke resultaten. Dit is de sleutel voor

het hele hoofdstuk, van wat hier gebeurd. Deze mensen in dit hoofdstuk stierven zonder dat ze de belofte bezaten en zonder dat deze vervuld was, maar door geloof zagen ze de vervulling in de toekomst, door geloof namen ze God op Zijn Woord en deden wat Hij zei. Zij hadden de zegening niet in hun handen in hun tijd. God beloofde hen het land, het Koninkrijk en een volk en ze kregen het niet gedurende hun leven. Maar hebben dezelve van verre gezien en ze waren verzekerd en omhelsden ze.

Verzekerd zijn van de beloften, de beloften omhelzen, dat is geloof. En dat moesten deze mensen doen. De kleine kudde gelovigen in de grote verdrukking zien de beloften van verre, door het oog van geloof, en zij belijden dat zij vreemdelingen en gasten op de aarde waren. Deze mensen hadden een groot geloof in wat God zegt, ondanks dat ze geen fysieke resultaten zien. Een vreemdeling is een buitenlander, en een pelgrim is iemand die rondreist en ergens heengaat. Een vreemdeling is iemand van vreemde bodem, een pelgrim is iemand op weg naar een doel, zonder een permanente verblijfplaats. Waar zoeken zij naar?

Hebr.11:14 “Want die zulke dingen zeggen, betonen duidelijk, dat zij een vaderland zoeken.”

Zij zoeken een vaderland, ze hebben het nog niet gevonden, ze zoeken naar het vaderland dat God bouwde.

Hebr.11:15,16 “En indien zij aan dat vaderland gedacht hadden, van hetwelk zij uitgegaan waren, zij zouden tijd gehad hebben, om weder te keren; “Maar nu zijn zij begerig naar een beter, dat is, naar het hemelse. Daarom schaamt Zich God hunner niet, om hun God genaamd te worden; want Hij had hun een stad bereid.”

Die stad is op de aarde, en zij begrepen dat, ze kijken uit naar een stad die God naar beneden zal brengen op de aarde. Abraham wandelt door het land en Sara ook uitkijkend naar een stad die nog niet gekomen was. Maar ze zijn niet tevreden met wat hier is, want het is vreemd land, het is nog niet zoals God het wil hebben. Ze zijn pelgrims, gasten, ze gaan naar het doel dat God voor hen heeft bereid.

1 Petr.2:11 “Geliefden, ik vermaan u als inwoners en vreemdelingen, dat gij u onthoudt van de vleeselijke begeerlijkheden, welke krijg voeren tegen de ziel;”

De brief aan de Hebreëën

1 Petr.2:11 gebruikt hier dezelfde terminologie om de kleine kudde te beschrijven. Vreemdelingen en gasten, pelgrims leven zo. U moet eerst een vreemdeling zijn om een gast, pelgrim te zijn. Een vreemdeling is iemand die niet thuis is. Een gast, pelgrim is iemand die ergens heengaat. Je gaat niet ergens heen om dan iemand te worden die niet thuis is. Je moet ontevreden zijn met wat je hebt zodat je weggaat om ergens heen te gaan. Dus zij hebben een doel daar dat ze zoeken.

Ps.39:13 “Hoor, HEERE! mijn gebed, en neem mijn geroep ter ore; zwijg niet tot mijn tranen; want ik ben een vreemdeling bij U, een bijwoner, gelijk al mijn vaders.”

Een vreemdeling, bijwoner... Ook de verplaatsbare tent, een tijdelijke tijd kijkt allemaal uit naar de vervulling van de verbonden die God met Abraham en David maakte.

Hebr.11:15 “En indien zij aan dat vaderland gedacht hadden, van hetwelk zij uitgegaan waren, zij zouden tijd gehad hebben, om weder te keren;”

Ze wilden niet terug naar waar ze vandaan kwamen, als ze van menselijk standpunt uit zouden gaan, of van fysieke resultaten, dan zouden ze terug kunnen gaan: we hebben die stad nog niet... Als fysiek resultaat het punt was bij hen zouden ze nooit door kunnen gaan. Zij vertrouwden Gods Woord tot hen en ondanks het gebrek aan fysiek en zichtbaar resultaat vertrouwden zij op God. Hij zal ze een stad geven, en het land, en een volk in dat land, en een Koninkrijk en we vertrouwen erop dat God dat zal doen. We wachten op wat God ons geeft.

Hebr.11:16 “Maar nu zijn zij begerig naar een beter, dat is, naar het hemelse. Daarom schaamt Zich God hunner niet, om hun God genaamd te worden; want Hij had hun een stad bereid.”

Zie vers 10, een stad die een gave van God is, die stad is op de aarde, zie Ezechiël 48. De plaats waar God leeft. Gebouwd in het Koninkrijk. Die stad geeft hen een centrum vanwaar uit wordt gewerkt. Er was een stad, gebouwd in Abraham's dagen, gebouwd in rebellie: Babel. Gen.11 rebellie tegen God, God zei hen te verspreiden en de aarde te bevolken in het verbond dat Hij Noach en zijn zonen gaf. De zonen van Noach gingen uit en God verdeeld de aarde onder hen, en voor zij zich verspreiden ontstaat er rebellie tegen God. Laten

we een toren en een stad bouwen en we aanbidden God op onze manier... opdat we niet over de ganse aarde verstrooid worden! Laten we iedereen hier verzamelen en een stad bouwen, ik bescherm jullie, opdat je niet doet wat God zegt. Hij werd gebouwd in rebellie tegen God.

En God roept Abraham en zegt: Ik geef jou het land, ik geef jou een stad. En u begrijpt onmiddellijk dat we in de grote verdrukking exact dezelfde situatie hebben met Israël. De antichrist komt en neemt het land Israël over, hij bevestigt de stad Jeruzalem als zijn hoofdkwartier, en hij zet zijn religie op als een afvallige stad. In feite wordt Jeruzalem in Openb.11 geestelijk Sodom en Gomorra genoemd.

Zij kijken uit naar fysieke resultaten en daar is het...en hij herstelt de tempeldienst en de offers en het systeem van Mozes, het Judaïsme is herstelt. Als ze geen grip hebben op het volbrachte werk van de Heere Jezus Christus en de voorzieningen van het kruis en de zegeningen van het Nieuwe verbond die Israël zal hebben, zal de druk om terug te gaan naar hun Joodse tradities en hun dierenoffers en de tempeldienst groot zijn. Daarom is in 1 Joh.4 de test, de belijdenis in die dagen dat Jezus Christus is het vlees is gekomen, dat is geen test voor orthodoxie vandaag.

Elke Jehovah getuige die u tegenkomt belijdt dat Jezus Christus in het vlees is gekomen en de mormonen, de moslims, iedereen belijdt dat Jezus in het vlees is gekomen. Dus dat vers van 1 Joh.4 werkt vandaag niet. Paulus zegt in 2Kor.5:16 dat wij Christus nu niet meer naar het vlees kennen, Zijn bediening in het vlees op aarde is het punt niet meer vandaag.

Iemand noemde mij al een ketter omdat ik predik dat we Christus in het vlees niet meer volgen. 1 Joh.4 past in de grote verdrukkingperiode omdat de antichrist dan belijdt dat hij de christus is en de geest van de antichrist, de geest der leugen die zegt dat de Jezus uit Mat.-Joh. de Christus niet was, maar dat hij het is. Dat het kruiswerk de wet niet heeft weggedaan en wat Jezus in Mat.-Joh en wat de Bijbel erover zegt dat Hij niet de echte is, dat hij de echte is.

En de manier om te weten of het de geest van de antichrist of de Geest van God is, is of zij onderkennen wie Jezus Christus was, of dat ze de antichrist vertrouwen. Want Jezus Christus kan niet weer in het vlees komen zoals hij, Hij komt in heerlijkheid en Hij komt de tweede keer terug, Hij

De brief aan de Hebreëën

komt niet als een mens van vlees en bloed die gedood kan worden. U krijgt hier die contrastsituatie en deze mensen in Genesis die de beloften hebben en ze nog niet gezien hebben, ze houden hun ogen gericht op de beloften die God hen gegeven heeft en het land en de stad die Hij hen zal geven en het Koninkrijk dat dat land zal vervullen. Zij kijken uit naar een hemelse stad, daarom in Hebr.3:1 worden ze: opgeroepen de hemelse roeping deelachtig te zijn. Het Koninkrijk en de kroon zijn terug in de hemel en het was de Heere God der hemelen als Israël het land ingaat in Jozua 3 om het land te bezitten, dat Hij genoemd wordt de Heere God van de hele aarde.

Soms moet je het achtergrondmateriaal op de punt van je tong en in uw gedachten hebben. In Jozua 3 is Mozes gestorven en Jozua gaat de kinderen Israëls in het beloofde land brengen. Ze staan aan de rivier de Jordaan, ze zijn de Rode Zee doorgegaan, door het schiereiland van de Sinai, ze staan klaar om de Jordaan over te trekken en het beloofde land binnen te gaan. Jozua, een type van de Heere Jezus Christus leidt hen in, de woestijn is over. Als zij het beloofde land binnengaan opent de Jordaan zich en droogt op en ze gaan het land binnen dat God beloofd heeft aan Abraham en Zijn zaad en ze gaan binnen met de bedoeling om het land te gaan bezitten.

Numeri 33 zegt dat ze de inwoners moeten onteigenen, ze eruit gooien, de inwoners van het land, die daar door de kwade praktijken van satan het land bezetten. Één van de tekenen dat God het land neemt en Zijn Koninkrijk vestigt in het land is dat Hij satan eruit gooit en zijn doel en politiek die het land wilden vasthouden.

In Markus 5 lezen we over de demonen in die man, hij zei in vers 10 dat Hij hen buiten het land niet wegzond...! De reden daarvan is: dat er twee tekenen in het Koninkrijk zijn: 1. de fysieke genezingen, 2. het uitwerpen van duivelen. En wat ze doen in Jozua 3? Ze gaan het land binnen en gooien de duivel eruit en zijn kwade politiek. Als God het land ingaat om het te bezitten Joz.3:10 gaan alle ...-ieten eruit. Al die slechte volken die satan gebruikt om het land corrupt te maken. En de ark van de Heere der ganse aarde gaat door voor ulieder aangezicht in de Jordaan.

Die titel: de Heere der ganse aarde wordt herhaaldelijk gebruikt in de Schrift als een titel die verbonden is met de soevereine wil van God over de aarde. De Heere der ganse aarde, Hij is de

Koning der koningen en de Heere der heren. En als Hij met Israël het land binnengaat, is het formeel Israël die ingaat en de HEERE Die bezit neemt door Zijn volk van het land. En Hij werkt onder die titel.

In 2 Kronieken 36 is de loop van de historie van Israël bijna tot een conclusie gekomen, ze worden weggevoerd in de Babylonische gevangenschap, en de oordelen van God gaan over hen heen omdat ze de wet niet gehouden hebben en ze zijn onder het oordeel van de ballingschap en het Griekse en Perzische en Romeinse en het antichrist rijk komt. De tijden van de heidenen zijn begonnen en Israël heeft verloren.

Ezechiël 21 spreekt hij over dat de kroon is weggenomen van hun hoofd en God neemt Israëls privilege weg, de kroon verlaat de aarde en gaat terug naar de hemel. Ezechiël is een profeet die profeteert tot Israël als zij de gevangenschap ingaan tot de tweede komst. Het boek Hebreëën is geschreven aan de kleine kudde gedurende het oordeel. Ezechiël beschrijft dat oordeel en hoe dat zal zijn.

Ez.21:25-27 “En gij, o onheilig, goddeloos vorst van Israel, wiens dag komen zal, ten tijde der uiterste ongerechtigheid;”“Alzo zegt de Heere HEERE: Doe dien hoed weg, en hef dien kroon af, deze zal dezelfde niet wezen; Ik zal verhogen dien, die nederig is, en vernederen dien, die hoog is. “Ik zal die kroon omgekeerd, omgekeerd, omgekeerd stellen; ja, zij zal niet zijn, totdat hij kome, die daartoe recht heeft, en dien Ik geven zal.”

God neemt het privilege weg van de heerschappij op de aarde van het volk Israël, en Hij neemt die kroon weg totdat Degene komt Die daartoe recht heeft. Wie is dat? Dat is de Heer Jezus Christus, Israëls Koning, Bevrijder en Messias. En tot Hij komt is er geen Koninkrijk. Maar waar is het Koninkrijk? Ga met mij terug naar 2 Kron.36 en let op de titel die God Zichzelf geeft!

2 Kron.36:20,23 “En wie overgebleven was van het zwaard, voerde hij weg naar Babel, en zij werden hem en zijn zonen tot knechten, tot het regeren des koninkrijks van Perzie; “Zo zegt Kores, koning van Perzie: De HEERE, de God des hemels, heeft mij alle koninkrijken der aarde gegeven; en Hij heeft mij bevolen Hem een huis te bouwen te Jeruzalem, hetwelk in Juda is; wie is onder ulieden van al Zijn volk?

De HEERE, zijn God, zij met hem, en hij trekke op.”

Hier hebben we de 70 jaren van Babylonische ballingschap in vers 20 als dienstknechten van Nebucadnezar. Hier schrijft Ezechiël over in hfdst.26 hoe en waarom. 2 Kron.36:23 De HEERE, de God des hemels, heeft mij alle koninkrijken der aarde gegeven... Ziet u het verschil in de titel?! Toen Hij met Israël het land inging om het te bezitten was Hij de HEERE der ganse aarde. Als we hier komen, heeft Israël dat privilege verloren, tijdelijk, ze hebben gefaald om het verbond te houden, gefaald in het aandeel dat zij had en Hij neemt de kroon van haar weg. En Hij zegt: de kroon komt niet terug naar je dan tot uw Messias komt, uw Koning, uw Verlosser, Degene Die het voor u bereid. Maar waar ging hij heen? Het gaat terug naar de hemel, en nu is Hij de Heere God van de hemel.

Als Daniel naar het herstel van het Koninkrijk kijkt in Dan.2:44 zegt hij: de God des hemels... Als de God des hemels een Koninkrijk opzet hoe zou u het noemen? Noemt u het het Koninkrijk der hemelen? Omdat de God der hemelen het Koninkrijk opzet? Wel, in Mattheus 3 zegt Joh.de Doper: Het Koninkrijk der hemelen is nabij. Het Koninkrijk dat de God der hemelen vestigt op de aarde. Kunt u het het Koninkrijk Gods noemen? Omdat de God der hemelen het opzet?

Ja, Mark.1 zegt: Bekeert u want het Koninkrijk Gods is nabij.

Dus als we teruggaan naar Hebreëën en we lezen dat ze een beter vaderland zoeken(:16), dat is een hemels, dan hebben ze het over het Koninkrijk, ze hebben het er niet over dat ze naar de hemel gaan, ze hebben geen hoop in de hemel en dat ze daar heen gaan. In 1 Petr.1:4,5 spreekt hij over een erfenis bewaard voor ons in de hemelen enz....om geopenbaard te worden in de laatste tijd, als Christus komt. Dat is anders dan wat de leden van het lichaam van Christus hebben. En als we het dus hebben over deel hebben aan de hemelse roeping(Hebr.3:1), was er nog geen Koninkrijk op aarde, hun Koninkrijk was bewaard in de hemel. En de stad waar zij naar uitkijken is het hemelse Jeruzalem, dat naar beneden zal komen. Dat is de hemelse hoop die zij hebben. De hoop dat de God des hemels dat Koninkrijk op zal gaan zetten. Dus als u door deze gedeelten heen gaat en u leest over hemels, denk dan niet aan u en mij, het gaat niet over u en mij. Het begrip waar Israëls Koninkrijk is.

De God van de hele aarde werd de God van de hemel, de kroon is daar totdat Hij Diens recht het is komt, en brengt die met Hem, en dat is Christus. Deze mensen zijn hier op de aarde en zij hebben de belofte van Christus' komst en dat Hij het Koninkrijk mee zal brengen, maar ze hadden het nog niet. Ze moeten geweldige verdrukkingen doorstaan, en hun geloof is gevestigd op die belofte daar, en de enige manier om door te gaan door de moeilijkheden door God op Zijn Woord te nemen ondanks het gebrek van het Koninkrijk in hun midden, wetend dat het zal komen.

Ziende de beloften van verre en ze omhelzen ze en getuigen dat wat ze nu ervaren, hou vol(hang on). Als zij afgaan op de omstandigheden van het moment weet u wat er dan gebeurt? Ze redden het niet. Dat is heel belangrijk. Zij kennen de heerlijke toekomst die God hen heeft beloofd en voor hen heeft bereid. Hij heeft hen een stad bereid. Dat is net als in Joh.14 waar Hij zegt: Ik ga heen om u plaats te bereiden.

Hebr.11:17-18a “Door het geloof heeft Abraham, als hij verzocht werd, Izaak geofferd, en hij, die de beloften ontvangen had, heeft zijn eniggeborene geofferd “Tot denwelken gezegd was: In Izaak zal u het zaad genoemd worden...”

Hij gaat verder met Abraham, begrijpt u het probleem waar Abraham in was? Wie is die zoon? Wie is Izaäk? God beloofde Abraham om hem tot een groot volk te maken, en dat in zijn zaad alle volken der aarde gezegend zullen worden. En Abraham gaat al die jaren door zonder kinderen. En uiteindelijk heeft hij het beloofde zaad, uiteindelijk heeft hij de jongen die God hem geeft. Herinnert u zich dat we het hadden over Abraham en Sara dat zij lachten? Zij hebben de jongen. En de jongen groeit op en wordt een jongeman. En dan zegt God: Zie je die jongen, Hij is het zaad, niet Ismaël, stuur hem weg, dit is degene. Hij is zijn eniggeboren zoon.

Hij als niemand anders in de wereld voor Abraham. En dan vertelt God hem op een dag: Abraham, neem Izaak, ga naar die berg en dood hem. Wacht even Heer... dit begrijp ik niet. U geeft mij dit kind, ik kon geen kinderen krijgen en ik heb het op mij zelf geprobeerd en ik heb hem weggestuurd, U zegt dat hij het zaad is en dat hij de beloofde is en degene in wie u werkt en u zegt dat ik hem moet doden? Dat begrijp ik niet. Spreekt God Zichzelf

De brief aan de Hebreëën

tegen met Abraham? Dus hoe is het mogelijk dat Abraham de berg opging en Izaak offerde?

Hebr.11:18b,19 ...dat God machtig was, hem ook uit de doden te verwekken;“Waaruit hij hem ook bij gelijkenis wedergekregen heeft.”

Hij is het beloofde zaad. Hoe kan het dat Abraham door geloof Izaak offerde? ...overleggende dat God machtig was, hem ook uit de doden te verwekken. Waaruit hij hem ook bij gelijkenis wedergekregen heeft. Abraham nam God op Zijn Woord ondanks die jongen, die zijn enige hoop was en het enige zichtbare bewijs van de belofte die hij had. Abraham kreeg nooit het land, maar hij kreeg het zaad, hij had de jongen. De belofte van het land zag hij van verre, hij zou sterven en 400jaar later zouden ze uit Egypte gaan enz. maar hij had de jongen. En God zei: dood de jongen. Nu, Abraham deed dit, in Genesis 22 was hij klaar om het mes in zijn hart te steken en God hield hem tegen op het moment dat het mes daalde. Abraham was gewillig om dat te doen ondanks het feit dat hij de zoon doodde, het zaad, de enige manier waarop hij God kon zien in zijn hart, de natuurlijke voorziening van Zijn belofte, en hij is gewillig om het te doen.

Maar Abraham begreep iets: het punt van opstanding. Abraham begreep dat als hij zijn zoon zou doden omdat God had hem al beloofd had dat Hij Abraham op zou wekken uit de dood. De basis belofte in het verbond met Abraham is eeuwig leven. Hoe kan Abraham het land bezitten en in dat land voor eeuwig leven? Er is maar één manier. Wat voor leven moet u dan hebben? Eeuwig leven. Abraham wist dat hij zou sterven, in Gen.15 vertelt God hem dat hij zal sterven en dat 400jaar zijn nakomelingen zullen sterven en dat hij toch voor eeuwig in dat land zal leven. Wat zegt Abraham dat? Het zegt hem dat hij zal sterven en dat God hem dan op zal wekken. En hem opstandingsleven geven. Zij wisten wat opstanding is.

Herinnert u zich Job 19? Mijn lichaam is voor de maden en ze laten er niets van over, maar ik weet dat mijn Verlosser leeft, en Hij staat op de aarde en in mijn vlees zal ik God zien. Hij wist van de opstanding. Abraham wist van de opstanding en hij geloofde erin en hij begreep dat als God mij zegt dat ik uit moet gaan en mijn zoon doden, ik hou van hem, hij is de schat van mijn hart, hij is mijn eniggeborene, hij is meer voor mij dan het leven zelf en ik sterf 1000 keer als één haar op zijn hoofd gekrenkt wordt, maar als God zegt dat ik hem moet doden, dan dood ik hem. Want God wekt hem op,

want God heeft een bedoeling met hem, God heeft hem nodig. En wat God doet, zegt vers 17, hij verzocht Abraham.

Ga met mij mee naar Genesis 22, let u daar op een woord. De beste manier om termen in uw Bijbel te vinden, is door vers met vers te vergelijken. Als u wilt weten wat het woord Christus betekend, of Messias, dan moet u naar Joh.1 gaan en u ziet dat het uitgelegd wordt. Als u wilt weten wat Evangelie betekend, ga naar Luk.4 en Jes.61 en vergelijk de gedeelten en u ziet dat Evangelie goed nieuws betekend. Als u wilt weten wat het woord verzoeken betekend, soms in het beperkte gebruik van de engelse taal denkt u dat iedere keer als iemand verzocht wordt dat het te maken heeft met slecht en verkeerd, daarom is uw taal beperkt.

Meeste tijd als mensen de Bijbel niet begrijpen komt dat niet omdat ze geen Grieks en Hebreuws begrijpen, maar omdat ze geen engels begrijpen. En er zijn leraars die u Grieks willen leren en Hebreuws, maar ik garandeer u dat ze ook niet weten waar ze het over hebben. Iemand met een 3^e graads opleiding in Grieks weet niet eens wat van 3^e graad engels. Sommigen begrijpen niet eens hun eigen taal. Daar liggen meestal de problemen. Het woord verzocht, verzoeken. Jacobus 1 zegt dat God geen mens verzoekt. In Gen. 22 is een woord dat het definieert.

Gen.22:1-3 “En het geschiedde na deze dingen, dat God Abraham verzocht; en Hij zeide tot hem: Abraham! En hij zeide: Zie, hier ben ik! “En Hij zeide: Neem nu uw zoon, uw enige, dien gij liefhebt, Izak, en ga heen naar het land Moria, en offer hem aldaar tot een brandoffer, op een van de bergen, dien Ik u zeggen zal.“Toen stond Abraham des morgens vroeg op, en zadelde zijn ezel, en nam twee van zijn jongeren met zich, en Izak zijn zoon; en hij kloofde hout tot het brandoffer, en maakte zich op, en ging naar de plaats, die God hem gezegd had.”

God verzocht Abraham.(KJV: tempt). Hebr.11:17 ...als hij verzocht werd(KJV:tried). Weet u wat het woord verzocht(tempt) betekend? Het betekend iets uitproberen,beproeven(try), testen. B.v. staal. Het hoeft niet verzoeken te zijn om kwaad te doen, of om te zondigen. Het kan iemand uitproberen zijn en zien hoe hij is, en dat gebeurt hier met Abraham. Dus ziet u Hebr.11:17 als een definitie van het woord verzoeken, en u doet dat door Gen22:1 ermee te vergelijken.

De brief aan de Hebreëën

Begrijp dat Abraham God op Zijn Woord neemt ondanks het feit dat God zei: ga en offer je enige zoon, zijn oogappel. En Abraham deed het ondanks natuurlijke relaties en ik herinner u aan dat vers in Mat,Marc.Luk. waar staat dat een mens zijn huis, vader en moeder en vrouw en kinderen moet verlaten voor het Koninkrijk. Laten we daar naar kijken, want het is een exacte parallel van wat hier gebeurt.

Luk.18:28-30 “En Petrus zeide: Zie, wij hebben alles verlaten, en zijn U gevolgd. “En Hij zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg ulieden, dat er niemand is, die verlaten heeft huis, of ouders, of broeders, of vrouw, of kinderen, om het Koninkrijk Gods; “Die niet zal veelvoudig weder ontvangen in dezen tijd, en in de toekomstige eeuw het eeuwige leven.”

En Abraham is een eerste voorbeeld, de patriarch, aartsvader van Israël, die zijn dierbaarste natuurlijke relatie opgeeft die hij had: Izaäk. En hij deed het omdat hij begreep dat er een opstanding was.

Deze mensen in de grote verdrukking: als u elke natuurlijke relatie opgeeft die u heeft, begrijp dat er opstanding is en daar kijken ze naar uit. En de manier om er doorheen te gaan, van het opgeven van relaties nu aan de opstanding, de manier waarop u met geduld de weg kunt gaan, nadat u volhard hebt en de belofte krijgt. De manier is: door geloof. En die kleine kudde moeten die verdrukking doorstaan op basis dat ze God op Zijn Woord nemen, ondanks alle veranderingen die in de weg staan voor geloof. Hier is genoeg toepassing voor u en mij in. Wij, meer dan zij toen, wandelen niet door zien, maar wij wandelen door geloof. En alles wat u heeft is een zaak van geestelijke zegening, en geloof maakt mogelijk dat we zien wat we niet kunnen zien.

Hebreëën 11:20-27

Hebr.11:20 “Door het geloof heeft Izak zijn zonen Jakob en Ezau gezegend aangaande toekomstige dingen.”

De zegen van Abraham gaat naar Izaak, naar Jacob niet op de basis van planning of twijfel en gevoel, maar op de basis van geloof. Begrijpend wat God hem heeft toevertrouwd, dat is de basis waar we heen verwijzen in Hebr.11:20. Door het geloof zegent Izaak Jacob en Ezau, dat doet hij in Genesis 27. Hij geeft Ezau een zegening, een kleinere,

mindere zegening betreffende de dingen die gaan komen.

Izaak zegent Jacob en Ezau. Hij zegent Jacob met de zegen van Abraham en de zegen van Abraham gaat door hem verder. Dan zegent hij Ezau met de zegen die hij krijgt van Izaak en hij doet dat door geloof, maar hij doet het ondanks wat de traditie zegt, leert. Want de manier van de traditie zegt dat de zegen door moet gaan via de oudste. Weet u nog wat God hem zei toen de jongens geboren werden? De oudste zal de jongere dienen. Wat hier gebeurt is de vervulling van wat God zei. Maar teneinde de jongere te zegenen voor de oudste moest hij hem zegenen ondanks dat de traditie zei dat de jongste de oudste moet dienen. Er is een ouste-regel-traditie.

En Izaak zegent Jacob, in tegenstelling daarmee. Hij begreep dat de truck waar Jacob en zijn moeder zich mee ingelaten hadden alleen iets was in zijn leven dat was toegelaten omdat hij om te beginnen niet in geloof had gewandeld. Als hij gewandeld had door geloof had hij gedaan wat God hem vroeg te doen. Zijn geloof is gebaseerd op de belofte dat de oudste de jongste zou dienen. In Hebr.11:20 nemen zij God op Zijn Woord ondanks de leer van de traditie. Wat zal er gebeuren in de grote verdrukking? Er zullen allerlei tradities in ere hersteld worden. En geloof zal God op Zijn Woord moeten nemen ondanks alle tradities en alle leringen van de traditie.

Hebr.11:21 “Door het geloof heeft Jakob, stervende, een iegelijk der zonen van Jozef gezegend, en heeft aangebeden, leunende op het opperste van zijn staf.”

Jacob zegent de zonen van Jozef, en dat doet hij door geloof. Als u teruggaat naar Genesis 48 dan zien we iets apart als hij gaat sterven. Jacob dacht steeds dat hij zou sterven, zo kom je wel eens meer mensen tegen, maar ze blijven toch leven. Ik werkte met een man, en hij vertelde iedereen dat hij zou sterven, hij was 70, en ik zei dat hij zeker 90 zou worden, want iedereen in zijn familie werd zo oud. Hij was in goede conditie. En hij leeft nog steeds. Jacob had ook zoiets, hij werd steeds geplaagd door zijn falen, en als u Jacob was en u was aan het eind van uw leven zou u ook door uw falen geplaagd worden. Er zit iets in van de vreze des doods.

Maar Jacob heeft door het geloof toen hij ging sterven de zonen van Jozef gezegend. En wat hij

De brief aan de Hebreëën

doet is: hij geeft deze dubbele zegening en geeft die aan zijn twee zonen. En let op dat Hebr.11 zegt dat hij dat deed leunend op het opperste van zijn staf.

Gen.47:31. “En hij zeide: Zweer mij! en hij zwoer hem. En Israel boog zich ten hoofde van het bed.”

En als u terugkijkt in Gen.47:31 ziet u dat het niet helemaal klopt, ik snap niet waarom de referenties en commentaren zo veel moeite hebben om uit te vinden waar ze in Genesis moeten zijn.

Gen.47:27-31 Hij buigt over het hoofd van het bed. Hebr.11:21 zegt dat hij op zijn staf leunde. U weet wat een staf is? Een soort wandelstok. Een herder gebruikt hem. Hier staat dat hij op het bed leunde, leunen op het bed is wat anders dan leunen op een staf. U kent het verschil. Waar Hebr.11:21 naar verwijst is niet Gen.47:31, maar naar wat gebeurt in Genesis 48.

Als u in Gen.47 de voorgaande verzen leest ziet u hem dan de twee zonen van Jozef zegenen? Nee. De zegening van Jozef's jongens is in het volgende hoofdstuk. Dus die verwijzing is een fout. Maakt u fouten? Waarom? Omdat u een mens bent. Als u denkt dat geleerden geen fouten maken... Heeft u ooit gehoord van de Septuaginta? De zogenaamde Griekse vertaling van het Oude Testament. De Septuagint heeft hier in Gen.47:31 de vertaling: en Israël leunde op zijn staf...! De tekst van Hebr.11 gaat terug naar het verkeerde vers.

En Gen.47:31 en Hebr.11:21 hebben geen verbinding met elkaar. U zegt: Waarom praat je daar over? Toen ik dit las vond ik het uiterst komisch. Het vertelt u twee dingen: 1) Geleerden maken fouten, u kunt ze beter nachecken. En 2) Elke keer als u wat leest over de Septuagint, wees voorzichtig, want er zijn veel fouten in deze zogenaamde Septuagint, en dit is er één van. Wat er gebeurt in de Septuagint: elke keer als er een gedeelte is in het Nieuwe Testament dat het Oude Testament aanhaalt, of ernaar verwijst, en speciaal de aanhalingen(quote), voortdurend nemen ze de Nieuw Testamentische aanhalingen, als ze die terugbrengen naar het Oude Testament dan is het probleem in meerdere gevallen, en dit is er één van, ze brengen die terug naar het verkeerde vers!

Hoe deden ze het met dit vers? Misschien kunnen we het in ze hemel vragen als we ze daar tegen komen, maar ik ben niet zeker dat ze daar zijn. Dus, als mensen met u over de Septuagint spreken, wees

twijfelmoedig, dit is geen betrouwbare bron van informatie. En als iemand u vertelt dat het Nieuwe Testament de Septuagint aanhaalt, ziet u, daar komt de strik, zij nemen het Nieuwe Testament en brengen die naar de Septuagint dan vertellen ze u dat de Septuagint 200jaar voor het Nieuwe Testament is geschreven. Wat zou betekenen dat het Nieuwe Testament de Septuagint aanhaalt.

Maar het Nieuwe Testament haalt de Septuagint niet aan! Dat zien we in deze verzen, ze maken er een leugen van. Hetzelfde gebeurt in Hebr.1 waar ze een aanhaling uit de Psalmen nemen en het 'misplaatzen' in het boek Deuteronomium, en dan zeggen ze dat Hebr.1 Deut. aanhaalt. U zegt: wat is dat allemaal? Dat is de tactiek van de duivel om uw Bijbel corrupt te maken, om u door menselijke gezichtspunten en geleerdheid te misleiden(want geleerden moeten toch gelijk hebben...). God waarschuwt u voor zulk soort strikken.

Ik dank God voor geleerdheid van godzalige mensen die het goede doen. Als u een geleerde wilt zijn, als u de Bijbel kent wordt u geen geleerde, maar een student! Een geleerde vertelt u, maar een student zegt: Heere, U spreekt en ik luister. En als u de Bijbel gaat lezen is de enige houding die u kunt hebben dat u moet komen als een student, niets meer en niets minder.

Gen.48:1 “Het geschiedde nu na deze dingen, dat men Jozef zeide: Zie, uw vader is krank! Toen nam hij zijn twee zonen met zich, Manasse en Efraim!”

Jacob zegent Jozef's twee zonen... en het geschiedde nu na deze dingen...! Gen.47 is geweest.

Gen.48:2-4 “En men boodschapte Jakob, en men zeide: Zie, uw zoon Jozef komt tot u! Zo versterkte zich Israel, en zat op het bed“Daarna zeide Jakob tot Jozef: God de Almachtige, is mij verschenen te Luz, in het land Kanaan, en Hij heeft mij gezegend; “En Hij heeft tot mij gezegd: Zie, Ik zal u vruchtbaar maken, en u vermenigvuldigen, en u tot een hoop van volken stellen; en Ik zal aan uw zaad na u dit land tot een eeuwige bezitting geven.”

Als Jacob spreekt zit hij op zijn bed, misschien verbinden ze daarom Gen.47:31 met dit vers, maar het is duidelijk als u de eerste twee verzen leest dat het om een veel latere gelegenheid gaat. Hij zit hier recht op en de jongens komen binnen in vers 9.

De brief aan de Hebreëën

Gen.48:8-14 Wat gebeurt hier: Jozef zet Manasse onder Jacob's rechterhand, omdat Manasse de oudere is en hij moet de rechterhand van de zegening krijgen, hij moet de oudste zegen krijgen. En hij zet Efraim bij de linkerhand voor de tweede zegen, hij is de jongere. En wat doet Jacob? Hoe kruist bewust zijn handen, en legt zijn rechterhand op de jongere zoon en zijn linkerhand op de oudste jongen en als hij dat doet om de zegen te geven zegt Jozef: nee, nee, nee, ho, ho vader... Gen.48:15-20, hij zette Efraim voor Manasse. Dit zijn al oudere jongens, geen jonge jongens, ze zijn waarschijnlijk 18,20 jaar oud als dit gebeurt en Jacob zit op het bed en zij zitten bij zijn benen en hij zegent ze, en hij legt zijn hoofd over hun hoofden op de staf, en dan krijgt u een situatie dat als hij de jongens zegent dat Jozef op zijn staf leunt. Het is waarschijnlijk dat hij daar stond met de hulp van zijn staf als hij deze jongens zegent. En dit gedeelte: Gen.48:15-17 is het gedeelte waar hij Jozef's zonen zegent, leunend op zijn staf.

Terug naar Hebr.11:21 Jacob te midden van zijn falen en ondanks zijn beperkingen en ondanks zijn zwakheden, neemt Jacob God op zijn Woord en zegent deze jongens. We hebben hier een illustratie van God op Zijn Woord nemen ondanks menselijk falen en menselijke beperkingen en menselijke zwakheden. Het is geloof dat God op Zijn Woord neemt en dat maakt dat u volhard totdat het werk klaar is.

Hebr.11:22 “Door het geloof heeft Jozef, stervende, gemeld van den uitgang der kinderen Israels, en heeft bevel gegeven van zijn gebeente.”

Het is belangrijk om te begrijpen wat hier gebeurt, want het heeft effect op Mozes in het volgende gedeelte. We gaan naar Gen.50. Het gaat hier over het sterven van Jozef.

Gen.50:22-26 “Jozef dan woonde in Egypte, hij en het huis zijns vaders; en Jozef leefde honderd en tien jaren. “En Jozef zag van Efraim kinderen, van het derde gelid; ook werden de zonen van Machir, den zoon van Manasse, op Jozefs knieën geboren. “En Jozef zeide tot zijn broederen: Ik sterf; maar God zal u gewisselijk bezoeken, en Hij zal u doen optrekken uit dit land, in het land, hetwelk hij aan Abraham, Izak en Jakob gezworen heeft. “En Jozef deed de zonen van Israel zweren, zeggende: God zal u gewisselijk bezoeken, zo zult gij mijn beenderen van hier opvoeren!“En Jozef stierf, honderd en

tien jaren oud zijnde; en zij balsemden hem, en men leide hem in een kist in Egypte.”

Jozef was een gelukkige grootvader. Jozef gaat sterven, en ze gaan een mummie van hem maken in Egypte. Gen.50:24,25 jullie moeten mijn beenderen met jullie meenemen, laat mij niet in Egypte achter! Neem me mee terug naar het beloofde land. We gaan naar Gen.15 want ik wil dat u de basis ziet waarop Jozef dit baseert. Er zijn tweedingen in Jozef's verklaring: God zal u bezoeken, en u zult teruggaan naar het land dat God belooft heeft aan Abraham, Izak en Jacob.

1) Er zal opstanding zijn, en hij weet dat. 2) Er zal een bevrijder zijn, komen om het volk uit te leiden. De reden waarom hij wil dat zij zijn beenderen meenemen is dat als hij opgewekt zal worden dat hij op de juiste plaats zal zijn! Er komt een opstanding en hij weet dat, en een bevrijding van het volk terug in het land. Op welk basis wist hij dat?

Gen.15:13,14 “Toen zeide Hij tot Abram: Weet voorzeker, dat uw zaad vreemd zal zijn in een land, dat het hunne niet is, en zij zullen hen dienen, en zij zullen hen verdrukken vierhonderd jaren. “Doch Ik zal het volk ook rechten, hetwelk zij zullen dienen; en daarna zullen zij uittrekken met grote have.”

Wie is dat volk dat zij dienen? Egypte. God vertelt Abraham dat Hij een groot volk zal maken van zijn zaad, en een volk zal hun 400 jaar gevangen houden en zij zullen ze 400 jaar dienen. Aan het einde van de 400 jaar zullen ze bevrijd worden, vers14. En de volgende verzen vers 15-21 beschrijven het land.

Jozef begrijpt dat God Israël uit Egypte zal bevrijden, hij weet waarom ze in Egypte zijn en hij weet dat hij zal sterven en dat zijn mensen zullen groeien tot een groot volk, alle twaalf stammen zijn daar en Egypte zal ze in gevangenschap houden voor 400 jaar. Maar dan zal God ze bevrijden. Gen.50:24. Ziet u, Jozef begreep door geloof wat God Abraham vertelde, dat zijn volk uit Egypte zal geleid worden, dat ze daar niet zullen blijven, en hij zegt: laat mij daar niet achter! Neem mijn beenderen mee als jullie gaan, want er zal een opstanding zijn en ik zal met jullie in het beloofde land verblijven, dus neem mij mee.

Als we teruggaan naar Hebr.11:22, Jozef neemt God op Zijn Woord ondanks de fysieke

De brief aan de Hebreëën

omstandigheden van dood en dienstbaarheid voor een periode van tijd, Gods Woord zal vervuld worden. Die belofte en dat begrijpen dat Jozef had, was waar Israël mee leefde in die tijd. In Egypte, in hun slavernij, nadat Jozef stierf, Exodus 1, er kwam een andere farao die Jozef niet kende en zijn vaderen. Hij maakte slaven van hen. En toen dat gebeurde, u kent Exodus 1, ze werden verdrukt en het Hebreeuwse volk werd groter, en hij verdrukte ze nog meer en ze werden nog groter, en ze werden nog meer verdrukt en ze groeiden, en de 3^e verdrukking was dat alle jongensbaby's die geboren werden gedood.

Hebr.11:23 “Door het geloof werd Mozes, toen hij geboren was, drie maanden lang van zijn ouders verborgen, overmits zij zagen, dat het kindeken schoon was; en zij vreesden het gebod des konings niet.”

Dit spreekt over het geloof van Mozes' ouders. Ze verborgen hem, door het geloof. Ze zagen dat het een schoon kind was, er was iets in deze jongen dat maakte dat ze hem door geloof verborgen. En ze waren niet bang voor het gebod van de koning. Er gebeurt hier iets belangrijks, ga met mij terug naar Exodus 6 en Genesis 15.

Er is iets dat Mozes vader en moeder wisten, dat maakte dat toen ze deze jongen zagen hem verborgen. Het was een schoon kind, zoals geschreven is van David in 1 Sam. 16:12 schoon van aanzien, er was iets waarin hij zich onderscheidde, er was iets waardoor zij dat door geloof deden.

Ex.6:15 Dit nu zijn de namen der zonen van Levi, naar hun geboorten: Gerson, en Kehath, en Merari. En de jaren des levens van Levi waren honderd zeven en dertig jaren.

Wie is Levi? Levi was één van de 12 zonen van Jacob, Israël, die nakomelingen had die de trots van Levi zijn. Ex.6:16-19 Amram en Jochebed, en Mozes is hun zoon.

Amram is Kahath's zoon en Kahath is Levi's zoon. Levi is één generatie en Kahath is de tweede generatie. Amram is de derde generatie, en zij tellen, 1,2,3,4 we zijn er, zij hielden de vierde generatie in hun armen. En wat zegt farao om te doen met de vierde generatie? Dus wat deden zij? Zij vertrouwden God en niet de koning. Dat is belangrijk. Er is iets gaande met de geboorte van Mozes, er is een tijdschema voor Israël's bevrijding. In de grote verdrukking is het

tijdschema voor Israël's bevrijding aangebroken en door geloof vrezende ze niet voor de bevelen van de koning, maar ze herkennen waar ze zijn in het tijdschema.

Als we teruggaan naar Hebr.11 dan zien we dat Mozes dit ook begreep, hij wist wat er gaande was in zijn leven, hij liep niet met oogkleppen op, zijn vader en moeder voeden hem op, en later wordt hij de zoon van farao's dochter. Zijn moeder mag zijn voedster zijn, later groeit hij op met alle geleerdheid van Egypte, maar hij is ook opgevoed op zijn moeders knieën, en zijn moeder vertelt hem wie hij is en wat er met zijn generatie aan de hand is en ze geeft de leer aan hem door, ik zal u zo laten zien dat ze dat deed. Hij is opgevoed met die informatie. Als u opgevoed wordt in farao's hof, en u ontvangt alle zegeningen en voorrechten en de rijkdom die u dat geeft en u heeft een getuigenis van uw moeder, uw ouders wat doet dat met u?! Dat geeft een conflict in uw verstand, niet? Het brengt u vroeg of laat op een punt dat u een keus moet maken.

Hebr.11:24 “Door het geloof heeft Mozes, nu groot geworden zijnde, geweigerd een zoon van Farao's dochter genoemd te worden;”

Persoonlijk verantwoordelijk.

Hebr.11:25 “Verkiezende liever met het volk van God kwalijk gehandeld te worden, dan voor een tijd de genieting der zonde te hebben;”

Verkiezende...!

Hebr.11:26 “Achtende de versmaadheid van Christus meerderen rijkdom te zijn, dan de schatten in Egypte; want hij zag op de vergelding des loons.”

Achtende...!

Hebr.11:27 “Door het geloof heeft hij Egypte verlaten, niet vrezende den toorn des konings; want hij hield zich vast, als ziende den Onzienlijke.”

Verlaten...!

Ziet u al de woorden hier die zijn keus beschrijven? Weet u wat Mozes deed? Hij maakte een geestelijke keus van geloof. Hij verkoos liever... Daar zit heel wat in. Hij weigerde de zoon van Farao's dochter genoemd te worden, en de rijkdom

De brief aan de Hebreëën

van Egypte. U ziet dat in Hand.7 in Stefanus' getuigenis.

Hand.7:22 “En Mozes werd onderwezen in alle wijsheid der Egyptenaren; en was machtig in woorden en in werken.”

Mozes was getraind en had toegang tot alle wijsheid van Egypte en alles wat Egypte had. Hij was in een bevoorrechte positie, de troon van farao was binnen zijn bereik. En hij weigerde de zoon van farao's dochter genoemd te worden, hij weigerde de troon van Egypte. Waarom? Hij verkoos liever met het volk van God kwalijk behandeld te worden. Mozes koos wat God had voor Israël, hij maakte een keus.

Hand.7:23-25 “Als hem nu de tijd van veertig jaren vervuld was, kwam hem in zijn hart, zijn broeders, de kinderen Israels, te bezoeken. “En ziende een, die onrecht leed, beschermde hij hem, en wreekte dengene, dien overlast geschiedde, en versloeg den Egyptenaar. “En hij meende, dat zijn broeders zouden verstaan, dat God door zijn hand hun verlossing geven zou; maar zij hebben het niet verstaan.

Hand.7:25 ...en hij meende dat zijn broeders zouden verstaan, dat God door zijn hand hun verlossing geven zou! Dat ze het tijdschema van hun verlossing zouden kennen en geloven en dat ze zouden zien dat hij in de positie was om de belofte die God aan Abraham gaf tot stand te brengen. Hij dacht dat ze het zouden begrijpen, zien waarom God hem in die positie had gebracht. Maar ze deden het niet, en ze zeggen in Hand.7:26 Wie heeft jou aangewezen om de baas te zijn? Hand.7:27 ...en overste en rechter. Weet u wat Deut.33:5 zegt:

Deut.33:5 “En Hij was koning in Jeschurun, als de hoofden des volks zich vergaderden, samen met de stammen Israels.”

Hij was koning in Jeschurun. God maakte hem een overste en rechter en een koning. Weet u wat er met Mozes gebeurde? Terug naar Hebr.11:25 er is alleen genieten van de zonde voor een korte tijd. Spreuken zegt dat ze aan het eind bijt als een adder. Zonde brengt dood voort. Haar einde is de weg naar de hel. Maar dat is toch niet precies waar dit vers het over heeft. Maar hij weet dat God Egypte zou gaan verwoesten. Dat zegt Genesis 15, zij gaan uit en Hij zal hen zal verwoesten, die hen gevangen hield.

Hij weet dat de tijd komt en gelooft het. En hij kiest wat God Israël heeft beloofd in plaats van iets te zoeken wat toch verwoest zal worden. Hebr.11:26 want hij zag op de vergelding des loons. Dat is het. Hij wist dat de tijd voor God om hen te bezoeken en de vijanden gekomen was. En God gaat Israël bevrijden uit de slavernij van Egypte en ze zullen uitgaan met grote have. En God gaat Egypte verwoesten. Mozes kiest voor het lijden nu, maar er komt heerlijkheid aan. Het lijkt of de Egyptenaren nu winnen, maar God zal ze verwoesten.

In Ex.13:19 herinnert Mozes ze er aan om Jozef's beenderen mee te nemen. Weet u wat dat mij zegt? Hij wist wat Jozef had gezegd! Hij herinnert zich wat God Jozef zei en hij geloofde wat Jozef had gezegd en hij vervulde het. Dat uit Gen.50 is in het hart van Mozes. Wat gebeurt er? Grote verdrukking, Hand.5:41. Weet u wat er gebeurt met die mensen die de grote verdrukkingperiode meemaken? Zij zullen smaadheid dragen voor Zijn naam, zij dragen de smaadheid van Christus in die verdrukking en zij verkiezen dat boven de rijkdom van de wereld. Wetende dat er loon komt voor hen. Ziet u de parallel? Wat Mozes doorstond en wat zij zullen doorstaan in de verdrukking. God zal hen eren aan het einde.

Wat Hebr.11 doet is u demonstreren aan die Hebreeuwse heiligen in de verdrukking dat het loont om te blijven bij Gods Woord en Gods Woord te kennen en begrijpen dat God ze zal bezoeken en bevrijden en het loon der erfenis zal geven. Blijven bij het Woord ondanks alle verleidingen die ze ervan willen weghouden. Het werkt, het deed dat altijd en zal het altijd doen.

Hebreëën 11:27-31

We lezen terug vanaf vers 23 om de context met Mozes erbij te hebben.

Hebr.11:23 “Door het geloof werd Mozes, toen hij geboren was, drie maanden lang van zijn ouders verborgen, overmits zij zagen, dat het kindeken schoon was; en zij vreesden het gebod des konings niet.”

Het geloof van de vader en moeder van Mozes, we zagen de laatste keer hoe zij begrepen waar zij in het programma van God zaten, het tijdschema waar zij in betrokken waren, en de bevrijding van Israël uit Egypte. Ze gingen niet uit van de menselijke gezichtspunten en waarden van de wereld om hen heen, ze waren niet bang voor het bevel van de

De brief aan de Hebreëën

koning. Ze kwamen in een daad van civiele ongehoorzaamheid terecht gebaseerd op geloof.

De Bijbel vertelt ons steeds weer om goede burgers te zijn en de overheid te gehoorzamen enz. Maar als de overheid u iets vertelt om te doen dat tegengesteld is aan Gods Woord, zegt God u niet om iemand te gehoorzamen die Hem ongehoorzaam is. U bent een goede burger en u doet wat de regering u zegt, maar als zij u zeggen iets te doen wat God niet zegt moet u God gehoorzamen meer dan de mensen. Denk b.v. aan Daniël, Darius vaardigt een bevel uit zodat zij niet konden bidden, maar Daniël zoals zijn gewoonte was, richtte zijn houding naar Jeruzalem en bad, in geloof en God beloofde dat. Hij sloot de bek van de leeuwen en bevrijdde hem. Om geloof te hebben moet u Gods Woord hebben om te gehoorzamen.

Veel mensen zien bijgeloof als geloof, ze zien geloof als blind in het donker rondlopen. Maar waar gelooft u in? Wat is de inhoud van uw geloof? Het is een ik hoop het en ik doe mijn best enz. Zo waren de ouders van Mozes niet. Zij wisten waar zij in het programma van God waren en ze hadden er vertrouwen in.

Hebr.11:24,25 “Door het geloof heeft Mozes, nu groot geworden zijnde, geweigerd een zoon van Farao’s dochter genoemd te worden;” (Heb 11:24 STV) “Verkiezende liever met het volk van God kwalijk gehandeld te worden, dan voor een tijd de genieting der zonde te hebben;”

Ik vertelde u hoe dit vers soms gebruikt wordt, mbt de genieting van de zonde voor een tijd... Het punt in dit gedeelte is niet zozeer de genieting van de zonde, dat dat altijd voor een tijd is, dat is waar, Jac.1 vertelt u dat. Maar waar dit gedeelte over spreekt is: hij begrijpt dat God de troon van Egypte omver zal werpen en Israël zal uitleiden, hij begrijpt het tijdschema waar ze in zitten. Dus het zoon zijn van de dochter van farao zal hij niet genieten, en het regeren in Egypte, wetende dat het niet lang zal duren voor God Israël uit Egypte zal leiden.

Dit is allemaal leerzaam, en een hulp voor de heiligen in de verdrukking, want dat is exact wat zij zullen meemaken, zij weten waar ze zijn in het tijdschema, dat hebben zij in Daniël 9, de 7^e week en dat de verlossing komt en dat zij moeten volhouden en de genieting van de zonde moeten weerstaan, het deel zijn van de troon en de regering en het rijk van de antichrist. En God vertrouwen op Gods Woord en de verlossing die komt.

Hebr.11:26 “Achtende de versmaadheid van Christus meerderen rijkdom te zijn, dan de schatten in Egypte; want hij zag op de vergelding des loons.”

Dat is precies de situatie waar de verdruktingsheiligen in zullen zijn. Let op er staat : de versmaadheid van Christus. Mozes wist niets van de Heere Jezus Christus in die tijd, hij vertelde de mensen niet over de komst, dood en opstanding van Jezus Christus, hoe weten we dat? Hoe weet u dat Mozes niet rondging en mensen vertelde dat Christus zou komen en voor hen zou sterven en dat ze dat als beter moesten beschouwen als de rijkdom van Egypte. U hoort dat wel vanaf preekstoelen, radio en tv. overal ter wereld. Geen van de Oud Testamentische heiligen keek uit naar de komst, dood en opstanding van Christus en leerde dat in hun dagen.

Waar u dat uit kunt weten is 1 Petr.1. U moet dit soort verzen weten zodat u weet wat die mensen toen begrepen van de komst van de Messias. Mozes begreep er niets van. Als de profeten komen, de schrijvende profeten, en zelfs zij begrepen het niet.

1 Petr.1:9-11 “Verkrijgende het einde uws geloofs, *namelijk* de zaligheid der zielen. “Van welke zaligheid ondervraagd en onderzocht hebben de profeten, die geprofeteerd hebben van de genade, aan u *geschied*;“Onderzoekende, op welken of hoedanigen tijd de Geest van Christus, Die in hen was, beduidde en te voren getuigde, het lijden, *dat op Christus komen zou, en de heerlijkheid daarna volgende.*”

Toen de profeten schreven, toen Jesaja Jes.53 schreef b.v. of toen Zacharia Zach.13 schreef, toen zij deze gedeelten schreven begonnen zij te kijken en te zoeken en studeren: Wát betekent het dat wij schrijven? Toen de Geest Jes.53 neerschreef en Jesaja las het en het begon te bestuderen dacht hij: waar spreekt hij toch over? En als hij niet wist waar Hij over sprak dan wist hij het niet. Hoe kan hij iets prediken dat hij niet weet?

De Geest van God schreef het en hij profeteerde het, maar hij begreep niet wat het betekende ook niet de tijd(:11), wanneer het zou zijn.

1 Petr.1:12 “Denwelken geopenbaard is, dat zij niet zichzelf, maar ons bedienden deze dingen, die u nu aangediend zijn bij degenen, die u het Evangelie verkondigd hebben door den Heiligen Geest, Die van den hemel gezonden is;

De brief aan de Hebreëën

in welke dingen de engelen begerig zijn in te zien.”

God openbaarde hen dat zij dingen neerschreven die niet voor hen waren, maar voor de mensen in de laatste dagen. Dus het was niet nodig om ze te begrijpen. Dat is een interessant gedeelte, mensen zeggen: alle beloften in de Bijbel zijn voor mij... En ik wil alles voor mijzelf claimen... Daar zijn de mensen die de Schrift neerschreven en toen zij schreven vertelde God hen dat het niet voor hen was maar voor iemand anders. Dat is het rechtsnijden van het Woord! God gebruikt iemand om het op te schrijven en vertelt hen: het is niet voor jou. Mensen zeggen: Ik claim het, U bent toch geen beperkte God...

Luk.18:31-34 “En Hij nam de twaalfen bij Zich, en zeide tot hen: Ziet, wij gaan op naar Jeruzalem, en het zal alles volbracht worden aan den Zoon des mensen, wat geschreven is door de profeten. “Want Hij zal den heidenen overgeleverd worden, en Hij zal bespot worden, en smadelijk behandeld worden, en bespogen worden.” En Hem geseseld hebbende, zullen zij Hem doden; en ten derden dage zal Hij wederopstaan.” En zij verstonden geen van deze dingen; en dit woord was voor hen verborgen, en zij verstonden niet, hetgeen gezegd werd.”

Christus vertelt over Zijn lijden. En zij begrepen deze dingen en verblijden zich dat Hij naar Jeruzalem zou gaan om voor hun zonden te sterven.... Dat zegt dat vers niet. Zij begrepen geen van deze dingen.

Als God Job antwoord in Job 38 is het eerste wat Hij tot Job zegt:

Job 38:2 “Wie is hij, die den raad verduistert met woorden zonder wetenschap?”

Dat is een goed vers. Wat is hier aan de hand in Luk.18? Zelfs gedurende de tijd van Christus, voor Zijn dood begrepen zij niet dat Hij zou gaan sterven. Zij begrepen de bedoeling niet. Als we teruggaan naar Mozes in Hebr.11:26 dan begrijpt u dat Mozes het ook niet begreep. Waar het hier over gaat, hij lijdt dezelfde soort schande die later op Christus kwam en die nog later zou vallen op de verdrukingsheiligen. Het soort schande die Christus leed van Israël en de verdrukingsheiligen is het soort schande die Mozes hier leed. Houdt in gedachten de schande van Christus

Psalm 69 is de zogenaamde lijdenspsalm. De schande en de degradatie die op de Heere Jezus Christus komt zien we in dit gedeelte. U ziet hier een gebed, een Psalm van David, het is een Messiaanse Psalm, een toekomstige kijk in het hart van de Heere Jezus Christus als Israël Hem afwijst. Ps.69:4 zij haten Mij zonder oorzaak

Psalm 69: Het is meer dan alleen historisch wat David hier spreekt, het is leerstellig ook de Heere Jezus Christus. Heeft u ooit iemand over Maria horen spreken, over de maagd Maria? Dat zij geen andere kinderen had dan de Heere Jezus Christus? En dan gaat u naar Mark.6 en Mat.13 en u laat zien dat Jozef en Maria ook andere kinderen hadden, de broeders van de Heere Jezus Christus. En dan zeggen ze: dat woord broeders moet neven zijn... Wel, God heeft een manier van verzen in de Bijbel plaatsen die niemand zou zien dan een Bijbelstudent.

Ps.69:9 Ik ben mijn broederen vreemd geworden, en onbekend aan mijner moeders kinderen.”

Hier spreekt Christus. Ziet u, u moet een Bijbelgelovige en Bijbelstudent zijn om dat te zien. U moet begrijpen dat Joh.2:17 verwijst naar Christus en teruggaat naar het Oude Testament, u moet graven in het Woord van God en als u een poosje gegraven heeft dan vindt u het. En er is niemand die er aan dacht om in Ps.69 te kijken als het gaat om of Maria meer kinderen had, behalve de Bijbelstudent.

Ps.69:13 Die in de poort zitten, klappen van mij; en ik ben een snarenspeel dergenen, die sterken drank drinken.”

Zo is het vandaag nog: ...Ik ben een snarenspeel dergenen die sterken drank drinken. Iedere drinkende zanger zingt wel iets over Jezus, men zingt een gospelsong aan het eind van de avond om alles OK te maken. Alle bekende schilders hebben iets geschilderd over het kruis, van Christus, of het laatste avondmaal.

Hebr.11:26 “Achtende de versmaadheid van Christus meerderen rijkdom te zijn, dan de schatten in Egypte; want hij zag op de vergelding des loons.”

Dus de smaadheid van Christus heeft niets te maken met het feit dat Mozes de dood en opstanding van Christus verkondigde, dat is

De brief aan de Hebreëën

wishfull thinking van degenen die hun Bijbel niet goed hebben bestudeert. De smaadheid die hij daar leed is dezelfde houding die mensen later ten opzichte van Christus hadden. Mozes is een beeld van een man die opstond en de smaadheid droeg zoals ook deze mensen zullen dragen.

Hebr.11:27 “Door het geloof heeft hij Egypte verlaten, niet vreemde den toorn des konings; want hij hield zich vast, als ziende den Onzienlijke.”

Dat is een mooi vers. Hoe kun je iemand zien die je niet ziet? Door geloof. Dat zagen we in Hebr.11:1. Hij hield vol, en dat is het punt in dit hoofdstuk: de volharding van het geloof. De manier waarop deze mensen zullen volharden in de verdrukking, het lijden en de smaadheid en de moeilijkheden is door God te vertrouwen en Zijn Woord tot hen. Dat is ook waar voor u en mij. Als u en ik volharding hebben vandaag door de beproevingen en de omstandigheden is dat doordat we Gods Woord tot ons vertrouwen. Daarom is rechtsnijden zo belangrijk . Dat u weet wat Gods Woord voor u is. En niet te vertrouwen op wat God tot iemand anders zegt.

Zoals die profeten die dingen opschreven en dat God tot hen zei: Het is niet voor jullie, maar voor anderen. Als zij geprobeerd hadden daarop te vertrouwen zou het hen geen goed gedaan hebben. Het was hun informatie niet.

Hij verlaat Egypte, dat is een verwijzing naar de Exodus: Ex.5-11. Als u deze hoofdstukken leest dat als Mozes bij Farao binnenloopt, waar hij was opgegroeid, hij zat 40j in de woestijn en komt binnen met zijn zonverbrande gezicht en zijn kleren, en hij zegt: Laat mijn volk gaan! En farao keek vanaf zijn troon naar hem en zegt: Wie is de Heere God, dat ik naar Hem zou luisteren? Mozes stond te bibberen in zijn schoenen toen hij dat zei, ik weet niet wat u zou denken. Als hij zijn staf neergooit en een slang wordt, als ik het was die de staf de eerste keer moest neergooien zou ik snel om me heen kijken om te kijken of er een uitgang in de buurt was en of ik er vlak bij was...

En als die staf geen slang werd zou ik hem snel oppakken en snel wegwezen door die deur. Zo was Mozes niet, hij was niet bang voor de koning, hij vertrouwde op God. Zo zullen in de grote verdrukking die gelovigen niet bang zijn voor de antichrist. Ziende op den Onzienlijke, door het oog des geloofs.

Hebr.11:28 “Door het geloof heeft hij het pascha uitgericht, en de besprenging des bloeds, opdat de verderver der eerstgeborenen hen niet raken zou.”

Door het geloof heeft hij het pascha uitgericht. Hier hebben we het over het pascha in Exodus 12, de laatste plaag is de dood van alle eerstgeborenen van Egypte. En God stuurt de boodschap tot de kinderen van Israël, dat ze het leven van hun eerstgeborene kunnen redden, op de 10^e dag van de 1^e maand, de nieuwjaarsmaand voor Israël. Het begin van het volk Israël begint in die maand, de eerste maand, ze moeten een lam nemen, afzonderen van de kudde, een lam zonder gebrek, ze moeten hem drie dagen bekijken of hij goed is, of er geen problemen met hem zijn, dat hij geen ziekte of iets dergelijks heeft. Hij moet volmaakt zijn, en op de 14^e dag in de avond moeten ze het lam nemen en het slachten, zijn bloed nemen en het op de deurposten smeren, aan de deurposten en de bovendorpel en misschien spetterde er wat bloed op de grond eronder.

Als we terugkijken zien we dat ze het bloed smeerden waar het aan het kruis was: de handen, Zijn hoofd en Zijn doorboorde voeten. Zij begrepen dat niet, maar wij kijken terug en wij zien dat. Als 's nachts de doodsengel komt, komt hij langs elk huis en hij doodt de eerstgeborene, maar als hij bij de deur komt waar het bloed is, wat gebeurt er? Hij gaat voorbij. En God verloor Israël uit Egypte die nacht. Als ze de volgende morgen wakker worden, en alle eerstgeborenen dood zijn, zijn zij die onder het bloed zijn nog in leven. En nu zegt farao: Ga weg, ga weg, vertrek, en zij gaan, met grote rijkdom en have die de Egyptenaren hun hebben gegeven om van ze af te zijn.

En Israël is verlost uit Egypte ten eerste door het bloed en hun verlossing is door het paaslam dat hun bevrijd van de goden en de religieuze slavernij van Egypte. Dan vertrekken ze van daar. Het vroeg geloof om te doen wat zij deden. Om het paaslam te nemen en het te doden, weet u wat eenvoudiger zou zijn geweest? Als ze vier dagen gehad hadden om alles te pakken, dat ging niet, ze hadden geen caravan om mee te nemen, ze hadden geen voyager of een volvo, ze waren slaven.

En door geloof smeerden ze het bloed aan de deur, en ze namen het lam en roosterden het en aten het en gingen naar bed.....

Ze aten de maaltijd en hielden zich klaar! Want in de morgen vertrekken we, ze hadden goed gegeten

De brief aan de Hebreëën

en waren klaar om te gaan en in de morgen gingen ze uit. En weet u nog wat er met hen gebeurde in Exodus 14? Ze komen bij de Rode Zee. Ze hebben een grote triomf door geloof, vertrouwden het bloed, ze waren verlost, ze zijn bevrijd door het bloed en ze gaan uit.

Hebr.11:29 “Door het geloof zijn zij de Rode zee doorgestaan, als door het droge; hetwelk de Egyptenaars, ook verzoekende, zijn verdronken.”

Ze komen bij de Rode Zee en nu hebben ze een probleem. Ik weet niet of u zich de eerste winter dat we hier waren herinnert? We gingen naar een groot meer, we waren een beetje bang om er op te gaan, we wisten niet of het kon(ijs), we zaten aan de kant, en toen we er een auto over zagen rijden durfden we, en mijn vrouw nam een foto die we later naar Alabama stuurden met de zin: ik vertelde jullie toch dat ik op een dag op het water zou kunnen lopen...

Farao wilde hetzelfde pad nemen en de muren van water kwamen neer en verzwolgen hen allen, en faraο en zijn leger verdronk. God oordeelde en vernietigde hen, als zij Zijn volk wilden vernietigen. Zij werden verlost door het bloed, maar zij werden ook verlost door kracht. En deze twee dingen in Israëls leven zijn:

Het volk Israël werd geboren. De geboortedag van Israël was die Exodus uit Egypte, hier liet God Israël geboren worden. Door de besprenging des bloeds en door kracht, door de wonderlijke bevrijding door de Rode Zee, waar zij stonden en de redding van God zagen. Het was door geloof dat zij het bloed toepasten, en het was door geloof dat zij in gehoorzaamden en de Rode Zee doortrokken, en hun bevrijding ervoerden.

We gaan naar Deuteronomium 4 om de toepassing van deze dingen te zien op de verdrukking-heiligen, want dat wat deze mensen ervaren is exact wat Israël in de grote verdrukking tegen komt en moet verdragen.

Deut.4:29-35 Mozes kijkt vooruit in de toekomst voor het volk Israël. In dit hoofdstuk gaat het over de speciale positie en status die God Israël gegeven heeft boven alle andere volken.

Deut.4:30 “Wanneer gij in angst zult zijn, en u al deze dingen zullen treffen; in het laatste der dagen, dan zult gij wederkeren tot den HEERE, uw God, en Zijn stem gehoorzaam zijn.”

In het laatste der dagen..

Deut.4:33 “Of een volk gehoord hebbe de stem van God, sprekende uit het midden des vuurs, gelijk als gij gehoord hebt, en levend zij gebleven?”

Heeft ooit een volk het privilege gehad dat Israël had? Ziet u God deed dat allemaal voor Israël, Hij deed hen geboren worden, en Hij leidde hen uit door het bloed en door kracht en maakt hen voor Hem een heilig volk, een groot volk. En als ze straks in de grote verdrukking zijn kijken ze terug. Ze moeten zich herinneren waarom God hen daar gevormd heeft en geloof hebben in wat God gaat doen, wat Zijn doel is en Zijn plan voor Israël.

Daarom is hier deze overeenkomst. Mozes, zijn ouders begrepen het tijdschema van bevrijding en door geloof stonden ze erop. En als de tijd er is worden ze bevrijd door bloed en door kracht. Het boek Hebreëën laat de besprenging met het bloed zien. Hebr. spreekt steeds weer over het bloed van het Lam dat het Nieuwe Verbond instelt en dat de kracht voorziet waardoor Israël zal verlost worden en in staat zal zijn om te volharden.

Hebr.11:30 “Door het geloof zijn de muren van Jericho gevallen, als zij tot zeven dagen toe omringd waren geweest.”

Nu slaat hij alle geschiedenis van Israël over wbt Kades Barnea, het niet ingaan, de omzwervingen in de woestijn, en komt bij Jericho en Rachab. U moet zich hierbij herinneren wat we bestudeerden in het boek Jozua, leer vooruit geschreven. Ze komen uit Egypte, God vormt het volk Israël, Hij heeft een doel met Israël, Hij gaat ze naar Zijn land brengen en ze daar planten en door Israël Zijn Naam vestigen en Zijn Koninkrijk en Zijn wet en Zijn waarheid op de aarde.

Satan heeft een plan van rebellie dat daartegen in gaat, hij hield het land Israël gevangen, het beloofde land. Satan houdt het land vast in een afgodisch, demonisch, religieus systeem. Daarom moeten de Kanaanieten vernietigd worden. Hij brengt Israël door de woestijn aan de oostkant van de Dode Zee en de rivier de Jordaan, en in Jozua 3 gaan zij door de rivier de Jordaan. En zoals God de Rode Zee geopend heeft, en ze door het droge doorgingen en ze geboren liet worden, en Hij behandelde ze als een kind, als een klein kind brengt Hij ze hier naar de rivier de Jordaan en Hij opent de rivier en ze gaan door droog land.

De brief aan de Hebreëën

Maar deze tweede doorgang is geen doorgang naar de geboorte, maar een doorgang naar volwassenheid. De plaats waar Israël zou moeten ingaan in haar volwassen status. Maar ze deed het niet en het falen was haar fout. Maar wat gebeurt er als God in Joz.3 de rivier de Jordaan opent en Israël doorgaat, ze gaan letterlijk binnen om de aarde te bezitten en Hij is de Heere God van de gehele aarde, Die binnengaat met Zijn volk om bezit te nemen en zij gaan in en ze beginnen te vechten en de afgodendienaars uit te werpen en de demonische religie en de Baalaanbidders en zij gaan het land bezitten door oorlog, vernietigen en verslaan hun vijanden.

Num.33, zij moeten het volk onteigenen, en het land voor God bezitten. De eerste stad die ze tegenkomen is Jericho. Jericho is de eerste stap in God's heroveringsplan voor de aarde. Er zijn muren om de stad. Ze wandelen 6x om de stad heen, het lijkt een beetje op Naaman in 2 Koningen 5, Elia zegt hem zich 7x te wassen in de rivier de Jordaan. Het klinkt gek, wandel één keer om de stad, volgende dag... de 7e dag, ze lijken gek in de ogen van de mensen van Jericho. Misschien gooiden ze rotte tomaten naar hen... en riepen dingen naar hen... Maar weet u wat er op de 7e dag gebeurde? De muren vielen om. Waarom? Ze hoefden geen schot te lossen, ik weet dat ze toen geen geweren hadden. God liet hen Zijn vermogen zien om de overwinning voor hen te voorzien.

Hebr.11:31 “Door het geloof is Rachab, de hoer, niet omgekomen met de ongehoorzamen, als zij de verspieders met vrede had ontvangen.”

Nu, in de stad Jericho waren enige gelovigen (Jozua 2).

Laat me u vertellen wat Hebr.11 hier doet. Hebr.11 vertelt u over Mozes en het tijdschema voor de verlossing uit de slavernij, en hun verlossing door het bloed en kracht. En de muren van Jericho vallen, en Rachab de heiden, gelovige is gered. In de verdrukking is een tijdschema en door geloof kunnen ze het eren. Ze kunnen verlost worden door bloed en kracht en als zij verlost zijn is er geen omzwinging, falen meer, maar ze zijn verlost door hun Messias Koning Die komt, Hij bevrijdt ze en brengt ze in het Koninkrijk en zegent hen en door hen alle volken van de aarde.

Nu, de hoer Rachab, in Hebr.11 wordt ze een hoer genoemd, niet dat ze toen een hoer was, en niet als een beschuldiging, maar als een herinnering waar ze vandaan kwam. En er is een leerstellige reden

dat ze hoer genoemd wordt, en we moeten terug naar Jozua 2 om dit te begrijpen. Jozua 2:1-3 de spionnen kwamen binnen en in vers 4 verstoopt ze hen en willen ze hen ophalen, :5,6 ze heeft ze verstoopt op het dak onder de stoppelen. Joz.2:9 Let goed op wat ze zegt: “ik weet dat de HEERE u dit land gegeven heeft...”. Zeg mij: Is dit geen goede geloofsblijdenis? Weet u wat God zei toen Hij Israël uitleidde? Alle volken zullen er over horen... Rachab hoorde erover en zij geloofde. Het was al 40 jaar geleden, en ze hoorde over de God van Abraham, Izaak en Jacob en zij realiseerde wie Hij was en zij geloofde. En zij werd bekeerd lang voordat de spionnen daar kwamen, ze werd niet gered toen de spionnen kwamen, maar toen ze hoorde wat God had gedaan in de Exodus 40jaar geleden.

Joz.2:12 “Nu dan, zweert mij toch bij den HEERE, dewijl ik weldadigheid aan ulieden gedaan heb, dat gij ook weldadigheid doet zult aan mijns vaders huis, en geeft mij een waarteken,”

Bevestig het verbond met Abraham: Zegen wie u zegenen en vervloekt wie u vervloekt. Ze wist wat ze deed. Vers 6 is een indicatie dat ze geen hoer meer was.... De vlasstoppelen, die van haar op het dak beschikt waren... ze had duidelijk haar beroep veranderd, ze had een baan, ze verkocht vlas, iets heel anders, het ging goed met haar.

In Spreuken 31:13 lezen we over de deugdelijke huisvrouw(het tegenovergestelde van een hoer): zij zoekt wol en vlas, en werkt met lust harer handen. Weet u wat er gebeurde met Rachab? Zij werd gered en het veranderde haar. En hier verstoopt ze de spionnen omdat ze begreep wie Israël was en dat deed ze door geloof! Geloof in wat God had gedaan en zou doen door Israël. Want Israëls God is God. En dat is aan de orde in de grote verdrukking periode.

Laten we ook nog eens kijken in Jozua 6 en nog één ding zien. Maar eerst Lukas 7, en ik zal u laten zien waarom ze nog steeds de hoer genoemd wordt.

Luk.7:29 “En al het volk, Hem horende, en de tollenaars, die met den doop van Johannes gedoopt waren, rechtvaardigden God.”

(KJV:publicans). De farizeëën en de wetgeleerden dachten het niet nodig te hebben om gedoopt te worden. De gewone mensen (Luk.15:1,2). Het afvallige volk was religieus, uiterlijk rechtvaardig

De brief aan de Hebreëën

maar de gewone zondaren (publicans) hoorden Hem.

Mat.21:28-32 De mensen waaruit de kleine kudde bestaat waren niet het afvallige volk, maar tollenaars en zondaren. Wie deed de wil van de Vader? De eerste. Voorwaar Ik zeg u, dat de tollenaars en de hoeren u voorgaan in het Koninkrijk Gods (:31). Als zij het Kon.Gods binnen wilden gaan, weet u wat ze dan moesten doen? Ze moesten ingaan met een stelletje tollenaars en hoeren, want ze moesten komen en erkennen dat ze fout waren en dat ze gezondigd hadden. En daar waren ze te rechtvaardig voor, en dat deden ze niet!

Jozua 2:13 “Dat gij mijn vader en mijn moeder in het leven zult behouden, als ook mijn broeders en mijn zusters, met alles, wat zij hebben; en dat gij onze zielen van den dood redden zult.”

Ik wil dat jullie mijn familie redden, mijn vader, moeder en broers en zusters en alles wat zij hebben. En zij zeiden: dat zullen we doen, en door het scharlaken koord uit haar raam te laten identificeerde ze haar huis.

En nu het leger is gekomen (Joz.6) en de muren instorten, maar Jozua had tot de twee mannen gezegd.

Joz.6:22,23 “Jozua nu zeide tot de twee mannen, de verspieders des lands: Gaat in het huis der vrouw, der hoer, en brengt die vrouw van daar uit, met al wat zij heeft, gelijk als gij haar gezworen hebt. “Toen gingen de jongelingen, de verspieders, daarin en brachten er Rachab uit, en haar vader, en haar moeder, en haar broeders, en al wat zij had; ook brachten zij uit al haar huisgezinnen, en zij stelden hen buiten het leger van Israel.”

Let nu op: zij brachten uit Rachab en haar vader en haar moeder en haar broeders en al wat zij had... Wie missen we vergeleken met Joz.2:13? Haar vader is er, haar moeder is er, en haar broeders. Maar ziet u haar zusters in Joz.6:23? Nee, er waren leden van haar familie die niet in haar huis wilden zijn, haar zusters zeiden: Ik ga daar niet heen, dan ben ik net zoals zij...ze had een reputatie.. Weet u wie er in de kleine kudde zullen zijn hier(Hebr.)? Mensen die hun plaats wilden innemen in het stof, die zich bekeerden en zich lieten dopen tot vergeving van zonden. Geen mensen die de raad van God afwezen en zeiden: Wij hebben geen

problemen. Maar mensen die erkenden en Hem vertrouwden. Zij gingen in.

En Rachab werd bevrijd, maar alle andere mensen werden verdelgd. En God bevrijdde de heidenen door Israël op die dag. Er is een parallel, hoe meer je het bestudeert en er dieper op ingaat dan is er zoveel. En als u studeert dan blijft u uit de problemen.

Hebreëën 11:32

We zijn gekomen aan het eind van de lijst van individuen, en hij vertelt u over hun geloof.

Hebr.11:32 “En wat zal ik nog *meer* zeggen? Want de tijd zal mij ontbreken, zou ik verhalen van Gideon, en Barak, en Samson, en Jeftha, en David, en Samuel, en de profeten;”

Deze schrijver had veel te zeggen, hij had een rijke achtergrond van de Schriften met al deze mannen van geloof. Hij komt tijd tekort en hij gaat van vers 32 snel door tot vers 38, eerst wat namen en dan begint hij categorieën van dingen te beschrijven.

Hebr.11:33-35 “Welken door het geloof koninkrijken hebben overwonnen, gerechtigheid geoefend, de beloftenissen verkregen, de muilen der leeuwen toegestopt; “De kracht des vuurs hebben uitgeblust, de scherpte des zwaards zijn ontvloden, uit zwakheid krachten hebben gekregen, in den krijg sterk geworden zijn, heirlegers der vreemden op de vlucht hebben gebracht; “De vrouwen hebben hare doden uit de opstanding *weder* gekregen; en anderen zijn uitgerekt geworden, de *aangeboden* verlossing niet aannemende, opdat zij een betere opstanding verkrijgen zouden.”

Deze dingen zijn niet eens altijd gedaan aan de personen van vers 32. De personen van vers 32 hebben koninkrijken overwonnen(vers 33) en gerechtigheid geoefend en beloftenissen verkregen, maar ze hebben geen muilen van leeuwen toegestopt. Dus wat hij doet in vers 33 en verder: hij beschrijft niet de wie, niet de individuen uit vers 32, maar hij spreekt over de mensen van geloof, de mensen die wandelden door geloof en een goed getuigenis ontvingen door geloof, een lange lijst van details. Maar als we kijken in vers 32, dan zijn er mensen daar in die lijst met vreemde karakters:

U weet wie Gideon was? En David en Samuël. Maar sommige mensen hebben moeite om Barak te

De brief aan de Hebreëën

lokaliseren. U weet wie Simson is, maar Jeftā? Elk commentaar op Hebr.11 suggereert eigenlijk dat hij niet in de lijst thuishoort, hij was een dom soort man, we zullen dat zo zien. Maar dit zijn mannen van geloof, en God heeft ze in de lijst opgenomen. Gideon is een groot voorbeeld en deze mensen zijn een voorbeeld van de moed die geloof inboezemt in mensen, het vermogen om te overwinnen voor God en het vermogen om te lijden voor God.

Deze namen in vers 32, zij nemen een periode in in Israël geschiedenis, het eerste verloop van oordeel, de namen in vers 32 zijn Gideon, Barak, Samson en Jeftā, deze vier mannen zijn vertegenwoordigers van het boek Richteren, zij zijn richteren in Israël. David en Samuel, David is de eerste koning, Samuel is de laatste van de richteren en het hoofd van de profeten, van de categorie van profeten. En hij is een overgangsfiguur van richteren naar de koningen.

Saul is natuurlijk de eerste koning, maar hij is afvallig, aanmatigend, David is God's man. Wat we hier hebben we gaan van vers 31 van Rachab en Jozua, hij brengt Israël tot stand, met Abraham, Izaak en Jakob, Hij leidt Israël uit Egypte, bevrijdt hen naar het beloofde land en brengt ze in het land, en u weet: de woestijn wordt gemist in dit alles, wat we hier zien is dat zij wandelen door geloof niet hun afdwalingen. We hebben hier over gesproken hoe Hebr.11 terugkijkt met Gods ogen, zoals God naar Zijn mensen kijkt in dat verleden, over de waarde van het bloed van de Heere Jezus Christus dat de zonde, problemen en moeilijkheden voor Zijn rekening neemt en het falen van de heiligen.

Num.23:21 Als Bileam over Israël uitkijkt en zegt: Hij schouwt niet aan de ongerechtigheid in Jakob, ook ziet Hij niet aan de boosheid in Israël. Dat is in het vooruitzicht wat Hebreëën in werkelijkheid is, hoe God kijkt. Dus God rekent rechtvaardigheid toe, het kruis is een totstandbrenging daarvan, en alles van het volbrachte werk en de voorzieningen van het Nieuwe verbond voor Israël daar spreekt Hebreëën over. Nu gebruikt hij het punt van geloof en hun volharding en de bekwaamheid om te overwinnen en te lijden voor God door de verdrukking in het Koninkrijk waar zij bezit nemen van de zegeningen. En het is steeds: geloof dat het doet en geloof is wat God beloont in elke tijd, geloof in Gods Woord, geloof in wat geopenbaard was en in hetgeen ze moesten vertrouwen, geloof was altijd het punt.

Dus als we hier terugkijken, kijken we niet naar hun falen, maar naar hun geduld, hun geloof. Gideon, Barak, Simson en Jeftā, staan niet in de chronologische volgorde waarin u ze vindt in Richteren. Barak komt voor Gideon, Gideon is de 4^e richter. De regel hier is om ze uit te selecteren met een bedoeling. Let u op, Barak en Simson staan in het midden en deze twee mannen worden geassocieerd met vrouwen. Barak's bediening als een richter is begonnen met en voltooid door twee vrouwen, hij is uitgeholpen door twee vrouwen. Simson is verraden door twee vrouwen.

En Gideon en Jeftā aan het begin en het andere eind, grote mannen, die grote dingen doen. En we zullen straks daar meer van zien, parallellen tussen Gideon en Jeftā, zij zijn ook niet de "grootste jongens" die op aarde rondliepen, zij deden ook rare dingen, maar de Bijbel noemt hen: dappere mannen, grote mannen. Het is belangrijk om te begrijpen waar u bent in het boek Richteren, dus dat u begrijpt wat hier aan de hand is. Gideon is de 4^e richter, u vindt hem in Richt.6,7.

Richt.6:1,2 "Maar de kinderen Israels deden, dat kwaad was in de ogen des HEEREN; zo gaf hen de HEERE in de hand der Midianieten, zeven jaren" "Als nu de hand der Midianieten sterk werd over Israel, maakten zich de kinderen Israels, vanwege de Midianieten, de holen, die in de bergen zijn, en de spelonken, en de vestingen."

Wat er gebeurt in het boek Richteren? Richt.2 er is een serie van oordelen in Richteren, een serie van Goddelijke kastijding die God Israël beloofd had als zij Zijn verbond zouden breken, Lev.26. De eerste reeks oordelen vindt plaats in Richteren en Richteren strekt zich uit tot de eerste acht hoofdstukken van 1 Samuël, waar Samuël, de laatste van de richteren, aan het werk is. En die eerste reeks oordelen, en de reden waarom Hebr.11 deze mannen naar voren brengt en ze identificeert is omdat de eerste serie oordelen en de laatste serie bij elkaar horen zij zijn een reflectie, een spiegelbeeld van elkaar.

Er is een punt in de eerste serie en de dingen die plaats vinden in de eerste serie, die herhaalt en gereflecteerd worden in de laatste, de vijfde serie van oordelen. In de Oud Testamentische studies bestudeerden we de vijfde serie profeten, dat is Jesaja tot Maleachi. Alle profeten in uw Bijbel die boeken schrijven, schrijvende profeten, Jesaja tot Maleachi zijn allemaal 'vijfde serie profeten'. En de vijfde serie is ook verdeeld in vijf gedeelten. Het

De brief aan de Hebreëën

eerste deel van de vijfde serie en het laatste deel van de vijfde serie zijn ook weer een spiegelbeeld van elkaar. Dus Jesaja en Jeremia en Ezechiël en Daniël en Hosea en Joël en Amos en alle schrijvende profeten schrijven dingen op en beschrijven wat er gebeurt als de vijfde serie oordelen begint, zich begint te voltrekken, en hoe God Israël vertelt hoe ze bevrijd zullen worden van de vijfde serie van oordelen door hun Verlosser door hun Messias, door hun Koning, door de Heere Jezus Christus in hun Koninkrijk.

En hij beschrijft dat in het eerste deel van de vijfde serie, maar letterlijk heeft het nog niet plaats gevonden vele jaren later, zelfs in de toekomst waar wij nu zijn. Daar zijn vijf speciale fases in die vijfde serie van oordelen. Wat we hier doen: er zijn meer details gegeven aan u over de eerste serie oordelen. Dan zijn er de tweede, derde en vierde: deze gaan snel en het is erdoor vliegen, Samuël en Koningen. In de vijfde serie heeft u een hele berg geschreven informatie, zodat u dingen kunt vergelijken. Ik zeg u dit omdat hij ons in Hebr.11:32 met reden terugbrengt in details.

U zegt: de man die de mond van de leeuwen stopte, wie was dat? Wel, daar is Daniël, maar er zijn ook anderen: in Kronieken, iemand die een leeuw in de sneeuw versloeg, zijn hand kleefde aan het zwaard(?). Hij spreekt over het karakteristiek van het doen, koninkrijken overwonnen, wel veel hebben dat gedaan, hij identificeert mensen, zodat als u Hebr.11 bestudeert u teruggaat en Richteren gaat bestuderen. En u heeft gestudeerd, elke keer als we in Hebr. 11 verder gingen, gingen we terug naar gedeelten in Genesis, Exodus, Numeri, Deut. en Richteren en dat identificeert leer voor u die niet alleen dingen waren die God tot Israël zei in het verleden, maar die een leerstellige toepassing vinden ergens in de toekomst, naar de situatie waar deze Hebreeuwse gelovigen in zullen zijn, komen.

Dus hij geeft hen verwijzingen om terug te gaan naar het Oude Testament en daar leer te halen die hen zal verlichten in hun toekomstige verdrukkingperiode. De sleutel om te weten hoe ze terugmoeten gaan en de leer halen is door wat hij hen geeft in Hebr.11. Ik hoop dat dit iets voor u betekent, voor mij wel, toen ik het bestudeerde. Het punt is, zo moeten deze mensen in staat zijn om te studeren, waar naar terug te gaan en de informatie op te halen en de relatie te leggen met hun toekomst.

Richteren 2:11 “Toen deden de kinderen Israels, dat kwaad was in de ogen des HEEREN, en zij dienden de Baals.”

Dus u begrijpt wat de richteren waren...! In Richt.2 heeft u een soort introductie tot het boek, het doel van de richteren en waar ze voor waren. Richt.2:8-12 U krijgt hier een overgang: de oude generatie die uit de woestijn kwam en het land inging en het land bewerkt in het boek Jozua en het bezit, zij sterven en een nieuwe generatie komt ten tonele. Let op de het buigen, het lijkt op 1 Koningen 19 als Elia het heeft over degenen die niet voor Baal gebogen hadden, het punt is Baalverering. En dat vertoond de Heere, dat doet het verbond dat Israël met de Heere geweld aan om geen andere goden voor Zijn aangezicht te hebben.

Zij maakten een contract met God, en als zij dat verbond zouden breken zou Hij hen straffen met speciale straffen.

Dus de eerst serie, de eerste les in deze straffen vinden we in Leviticus 26 komt over hen. Richt.2:13-15 zoals de Heere gesproken en gezworen had.... Ziet u de oordelen komen over hen.Het eerste oordeel dat Hij hen beloofd had zien we in vers 14.

Richt.2:14 “Zo ontstak des HEEREN toorn tegen Israel, en Hij gaf hen in de hand der rovers, die hen beroofden; en Hij verkocht hen in de hand hunner vijanden rondom; en zij konden niet meer bestaan voor het aangezicht hunner vijanden.”

Richt.2:16-20 en de Heere verwekt richters, daarom noemen we deze oordelen kastijdingen. Omdat een kastijding niet is bedoelt om iemand te vernietigen, maar corrigerende discipline, om te leren, en te corrigeren, om correct gedrag te produceren. Daarom noemen we ze een les, een school, een schoolmeester die hen probeert te leren. Over de straf en het resultaat in het verbond. Dus van het eind van al deze lessen zegt Hij : Als jullie niet naar Mij luisteren, dat betekent dat Hij ze probeert terug te roepen, en als zij niet luisteren krijgen ze een andere les.

Dus temidden van de straffen brengt God richteren tot hen die ze verlostten uit de hand van degenen die hen beroofden. Heeft u ooit zo'n kind gehad? Oh nee, u heeft allemaal lieve, aardige kinderen die altijd de eerste keer gehoorzamen als u ze iets vraagt. Herinnert u de tijd dat u een kind was... Ze luisterden niet, ze deden hun eigen dingen en waren

De brief aan de Hebreëën

eigenwijs. Hij straft hen, Hij werkt aan ze. Ik kan me herinneren als klein kind dat mijn moeder mij en mijn broer zou gaan slaan, en ik leerde al snel dat hoe harder ik ging huilen hoe minder slaag ik kreeg. Mijn broer was halsstarrig, als een muilezel, ik niet. En hij zei: het doet geen pijn. De sleutel om een kind te disciplineren is niet om hem halfdood te slaan, of een volwassene, maar om hem naar de plaats van berouw te brengen. Als u hem niet op andere gedachten kunt brengen maakt u hem alleen maar boos. De grootste strijd in mijn leven zit daar: mijn oudste zoon, ik worstel liever met twee grizzly beren dan dat ik één kind opvoed, ze kijken waar je zwakke plekken zijn om te kijken waar ze je kunnen raken en dan ben je verloren.

Het gaat er om dat u in staat bent om zo veel van dat kind te houden dat u doet voor dat kind wat u moet doen als ouder, al nekt het je, dat is moeilijk. Er zijn geen ouders die denken dat ze het goed gedaan hebben, maar als u het door geloof doet op de manier zoals God zegt dat u het moet doen, en dan praat ik niet over slaan, maar om te volharden tot het eind tot er berouw komt en een hartsverandering. Mijn broer zei dus: het doet geen pijn, en hij huilde nooit totdat mijn moeder de kamer verliet. En dan lag hij op bed en huilde als een baby en ik zei: Travis wat doe je? Waarom huil je niet als ze je slaat? Ik wil haar de voldoening niet geven... OK, daar spreekt dit vers over.

Een volk in relatie tot de Heere. Hij straft ze, en ze leren niet, waarom leren zij niet? Ongeloof. Als we naar Gideon gaan, in Richt.6, Gideon is om te beginnen niet zo'n geloofsman. God spreekt 7 keer tot hem in Richt.6 om hem voor te bereiden, persoonlijk Zijn Woord te geloven, geloof komt door horen, horen door het Woord van God. God spreekt 7x voor hij gelooft. Hij start met de taal van ongelooft, en dan komt hij tot wat God hem zegt. God ziet meer in hem dan hij in zichzelf ziet.

In Richt.6:12 “Toen verscheen hem de Engel des HEEREN, en zeide tot hem: De HEERE is met u, gij, strijdbare held!”

Hij noemt hem een strijdbare held, en als u naar de rest van de verzen kijkt ziet u dat hij steeds: waarom en waar en hoe en maar en niet ik zegt. Maar uiteindelijk bereid God hem voor. Hij spreekt 5 keer om hem te instueren hoe hij het werk moet doen. En weet u wat Gideon deed? Ze begonnen met teveel mannen. Dus er moesten er naar huis, en toen had hij nog teveel mannen en dan moeten er nog meer naar huis, er blijven er 300 over.

En ik zeg u, als u 300 man had voor 10.000-enden van de vijand dan is dat niet veel. En dan moet hij een kruik met een lamp maken en verbergen en een trompet en dan de bergtop op en de trompet blazen en de kruik breken, de pot van klei en houdt het licht op en blaast de trompet en zegt: Voor de Heere en voor Gideon! Wat een plan! Het klinkt niet erg naar een plan en toch werkte het. En wat deed Gideon? Hij vertrouwde op God, hij deed wat God zei, nam God op Zijn Woord. Weet u wat Paulus zegt: door de dwaasheid van de prediking...! Mensen kijken naar ons en denken dat we watjes zijn, maar we doen het op Gods manier en het werkt.

Na Gideon komt Barak. Richteren 4, er is een tijd in Richt.4. De cirkel : 1 zonde :2 de kastijding : 3 zij belijden, roepen. Sisera verdrukt de kinderen Israëls 20 jaar, in Richt.5. De manier waarop Sisera Israël verdrukt is belangrijk om naar te kijken, laten we naar hoofdstuk 5 gaan waar Sisera is gedood en ze de overwinning hebben behaald. Deborah is profetes in die tijd en zij zegt over de overwinning in Richt.5:6.

Richt.5:6,7 “In de dagen van Samgar, den zoon van Anath, in de dagen van Jael, hielden de wegen op, en die op paden wandelden, gingen kromme wegen.“De dorpen hielden op in Israel, zij hielden op; totdat ik, Debora, opstond, dat ik opstond, een moeder in Israel.”

De mensen waren te bang om de straat op te gaan, de vijand kwam binnen en verdrukte hen en ze bleven thuis en als ze buiten kwamen namen ze een andere weg dan de normale, ze namen achterweggetjes door het veld enz. om onopgemerkt te blijven. Één van de redenen daarvoor zien we in vers 30.

Richt.5:30 “Zouden zij dan den buit niet vinden en delen? een liefje, of twee liefjes, voor iegelijken man? Voor Sisera een buit van verscheidene verven, een buit van verscheidene verven, gestikt; van verscheiden verf aan beide zijden gestikt, voor de buithalzen?”

Met andere woorden als ze je op straat zagen, pakten ze je kleren af, heeft u dat ooit iemand zien doen? Als iemand een jack ziet dat hij graag wil hebben, of tennisschoenen die de kinderen willen hebben? Iemand komt naar u toe met een geweer en zegt: Doe je schoenen uit of ik schiet...! Wat er vandaag gebeurd in de straten van Chicago is niet zo veel verschillend van wat daar gebeurde. Sisera

De brief aan de Hebreëën

was een bendeleider. De stad wordt geterroriseerd, mensen durven niet naar buiten.

De onderdrukking van Sisera in Israël had een speciaal karakter, ze kwamen en vielen mensen persoonlijk aan. Ze kwamen niet om hun voorraadschuren of hun veld met graan en hun bezittingen. Maar ze pakten hun kleding maar ze namen ook hun vrouwen mee, als een vrouw op straat liep werd ze gewoon meegenomen. Dat was dus een speciale verdrukking voor de vrouwen. Deborah is een profetes, zij staat op als een moeder in Israël, ze staat op tegen die verdrukking.

Richt.4:4 “Debora nu, een vrouw, die een profetesse was, de huisvrouw van Lappidoth, deze richtte te dier tijd Israel.”

Zij richtte Israël in die tijd, ze woonde onder de palmboom tussen Rama en Bethel (:5). In Richt.2:16 staat dat als God Israël door de richteren verlostte uit de hand van hen die hen beroofden. Deborah is dus niet door God geroepen om een richter te zijn maar om een profetes te zijn, en het Woord van God te spreken. En Israël komt tot haar en zij functioneert toch als een richter. Maar dan zend God hen een verlosser: Barak. En zij spreekt tot Barak in Richt.5:6-8 het Woord van God, dat God Sisera over zal geven in Barak's handen. In vers 8 zegt Barak dat hij niet zal optrekken als zij niet meegaat. En zij zegt dat ze zeker mee zal gaan.

Barak is niet bang om te gaan zonder haar, u hoort veel rare dingen over Barak: dat hij niet zonder die vrouw durfde te gaan. Als u deze verzen leest ziet u dat deze man niet bang was. In vers 10 leest u dat hij met 10.000 man ging. Als u al 10.000 man heeft die met u gaat vechten zal één vrouw niet uitmaken. Daar gaat het niet om in vers 8. Hij geeft daar eer aan wie eer toekomt.

Wie was Deborah? Iemand die sprak namens God. Wat zegt hij? Hij zegt: Ik ga niet zonder dat het Woord van God met me mee gaat. In vers 9 zegt ze dat ze meegaat maar dat de eer niet voor hem zal zijn maar voor een vrouw. Dat is belangrijk. Barak zocht geen eer voor zichzelf, hij zocht bevrijding voor zijn volk. Hij wilde dat de eer zou gaan naar degene die de eer toekwam, en Deborah vertelt hem dat de Heere Sisera zal geven in de hand van een vrouw. En als u verder leest in het hoofdstuk ziet u dat Jaël :17-21 Sisera letterlijk met zijn hoofd aan de grond nagelde. Ze doodde hem door een spijker door zijn slaap in haar tent. En zij bevrijdde Israël. Barak versloeg zijn leger terwijl Sisera wegwam en een vrouw, Jaël, doodde hem.

Van Jaël staat in Richt.5:24 dat zij gezegend is bóven de vrouwen. Van Maria staat er dat ze gezegend is onder de vrouwen, Luk.1. Zo wordt ze in een meer verhoogde positie geplaatst dan Maria, de moeder van de Heere Jezus Christus. U ziet mensen Maria aanbidden, en ik weet niet of mensen weten dat Jaël bestaat, maar God plaatste haar boven de vrouwen. Dus met Barak waardeert God zijn geloof.

In de Bijbel zijn vrouwen over het algemeen het zwakkere vat 1 Petr.3:7, maar wat leren we hier. Als we terugkijken naar Gideon en u ziet dat God Israël bevrijd, hoe? Met 300 man, niet met de 10.000den, met de kleipot met de lamp erin. Weet u wat hij daar over zegt in Mattheus 6? Gij zijt het licht der wereld, maar u moet het niet onder de korenmaat zetten, niet in een pot, u moet hem, bang, laten zien, en u blaast de trompet en u proclameert het Woord van bevrijding, door zwakke dingen.

Hoe ziet het kleine overblijfsel er in de grote verdrukking eruit? Een groep zwakkelingen, onbeduidend, dwaas volk. Wat ziet u met Barak? U ziet Barak, maar wie krijgt de eer? Het is de vrouw, het zwakke vat.

Hetzelfde met Jefta, Richteren 11. Jefta heeft een moeilijk begin, zijn moeder is een hoer, geen moeder waar je trots op kunt zijn. Een jongen nu, opgebracht in zo'n familie wordt agressief in het leven, wraakgierig. En dat ziet u hier ook, hij wordt uit huis gegooid op jonge leeftijd en leeft op straat, hij probeert vrienden te vinden maar hij vind alleen ijdele mannen (:3). Een stelletje waardeloze mannen zonder respect. Hij had vrienden nodig om te overleven, voor gevoel van veiligheid en identiteit, dus wat doet hij: hij wordt een bendeleider.

U begrijpt dat de problemen met de bendes en alles op straat, armoede is. Maar het probleem is niet de armoede, er zijn veel mensen die geleefd hebben in armoede, maar die integer waren en eerlijk en die werkten en ze waren geen dieven en rovers en leugenaars en hoeren. Dat waren ze niet. Wie van u leefde in de depressie, uw grootmoeders en vaders, zij leefden eerbare levens, onder omstandigheden die slechter waren dan de slechtste persoon hier in Chicago. Mijn vrouw's opa voedde 10 kinderen op gedurende de depressie en ik zeg u dat hij minder had voor 10 kinderen dan 1 persoon die hier op straat heeft aan soepkeukens enz. Wij gooien genoeg afval weg om mensen te voeden en het is meer dan mensen in de depressie hadden toen. Ziet

De brief aan de Hebreëën

u, armoede is het probleem niet. Of waar mensen naar wijzen: gebrek aan onderwijs, weet u waar het vandaan komt? Van twee dingen:

Ten eerste: Door een gebrek aan respect voor het leven, voor de waarde van een menselijke ziel, voor wie u werkelijk bent. Ten tweede: de worsteling voor het vinden van identiteit en waar u bij hoort.

De reden waarom mensen in bendes gaan, en ik ben geen socialist, maar ik weet genoeg van het Woord van God om te weten wat het probleem is. Het probleem is de worsteling waar mensen mee zitten: waar horen ze bij, wat hun identiteit is en het enige antwoord wat u ooit daarop zult vinden is, een blijvende identiteit: in Jezus Christus.

Mensen proberen hun identiteit in hun werk te vinden. We horen over de multiculturele samenleving, mensen proberen hun identiteit te vinden in zichzelf en in hun geschiedenis, een stelletje zondaren die iets groots uit zichzelf proberen te halen. Maar het antwoord, is in het Evangelie. Dan wijzen we op Iemand Die hen werkelijk een identiteit kan geven die telt.

Terug naar Jeftha, Jeftha was een harde jongen en als Israël bevrijd moet worden, weet u tot wie ze gaan? Ze gaan naar Jeftha.

Richt.11:7 “Maar Jeftha zeide tot de oudsten van Gilead: Hebt gijlieden mij niet gehaat, en mij uit mijn vaders huis verstoten? waarom zijt gij dan nu tot mij gekomen, terwijl gij in benauwdheid zijt?”

Hier zegt hij (en u ziet de wrok die hij t.o.v. hen heeft) Waarom kom je nu tot mij..enz. De oudsten zeggen: Vecht voor ons, we hebben je nodig, we hebben je nodig, we hebben je nodig. En kijk wat hij in vers 9 zegt: als God mij de verlosser en de richter maakt zullen jullie dat dan waarderen? Zullen jullie dan doen wat God zegt?!

Richt.11:9 “Toen zeide Jeftha tot de oudsten van Gilead: Zo gijlieden mij wederhaalt, om te strijden tegen de kinderen Ammons, en de HEERE hen voor mijn aangezicht geven zal, zal ik u dan tot een hoofd zijn?”

En zij zeggen: We zullen het doen. En Jeftha sprak al zijn woorden voor het aangezicht des Heeren (:11). En hij bevrijd hen, maar weet u, temidden daarvan maakt Jeftha een grote fout. Hij is een man van geloof, dat ziet u in dit hoofdstuk, maar hij maakt een grote fout:

Richt.11:30,31 “En Jeftha beloofde den HEERE een gelofte, en zeide: Indien Gij de kinderen Ammons ganselijk in mijn hand zult geven; “Zo zal het uitgaande, dat uit de deur van mijn huis mij tegemoet zal uitgaan, als ik met vrede van de kinderen Ammons wederkom, dat zal des HEEREN zijn, en ik zal het offeren ten brandoffer.”

Op dat moment in zijn leven als hij begint te merken dat hij iemand is komt hij op een punt dat zijn mond hem in de problemen brengt. Hij maakt een afspraak met God en hij beloofde de Heere een gelofte: Als U me laat winnen en als ik dan naar huis gaat het eerste dat uit mijn deur komt is voor U en ik zal het offeren.

Wat het ook is: een koe, een paard, een favoriete bezitting, wat dan ook, het is voor U. God gaf hem de overwinning en het probleem komt in vers 34:

Richt.11:34 “Toen nu Jeftha te Mizpa bij zijn huis kwam, ziet, zo ging zijn dochter uit hem tegemoet, met trommelen en met reien. Zij nu was alleen, een enig kind; hij had uit zich anders geen zoon of dochter.”

Zie zo ging zijn dochter uit hem tegemoet... En als u dit leest dan denkt u: gaat die man zijn dochter doden? Het is zoals het er staat. Al de commentaren proberen het te veranderen. Bullenger en al de anderen, zeggen: hij doodde haar niet echt, wat hij deed is: hij maakte een levenslange maagd van haar. Maar dat staat er niet, in vers 40 staat dat de dochters van Israël jaarlijks haar gingen betreuren. Vertel mij: u gaat toch niet jaarlijks de berg op om een maagd te bewenen. Ze gingen daar als een herinnering heen en ze beweenden haar dood.

Nu, God heeft dat niet gewild, niet goedgekeurd. Wat dit illustreert is de dwaasheid van een man die zijn mond niet in bedwang had en daarna te trots was om terug te nemen wat hij had gezegd. Wat Jeftha deed vinden we in Leviticus 27 en Prediker 5. Er is geen reden in de wereld om Gods Woord op een vergissing te doen lijken, met de bedoeling om Jeftha hier te rechtvaardigen, en dat doen de commentaren en de predikers. Ze zeggen: Hij deed het niet echt, want Hebreëën noemt hem een man van geloof en een man van geloof zal al deze dingen niet doen, wij verdedigen Jeftha en de Bijbel heeft het bij het verkeerde eind...!

Nee, de Bijbel heeft het niet verkeerd. U probeert een zondaar zoals u en ik te nemen en ons gelijk te geven en God was verkeerd. Dat is helemaal fout.

De brief aan de Hebreëën

Als u een probleem heeft en u weet het antwoord niet, en elke keer als u een probleem in de Bijbel heeft en u blijft studeren wat doet u dan? U vindt het antwoord. Dus als u in dit geval een probleem heeft en u weet het antwoord niet, wat is dan de oplossing? Blijf studeren zodat u het antwoord zult vinden en ga niet de Bijbel veranderen! Als u een Bijbel student bent dan weet u dat, als u uw Bijbel regelmatig bestudeert dan bent u al 1000 problemen tegengekomen waar u het antwoord niet op wist, maar u bleef studeren of u vroeg het aan iemand anders en u vond het antwoord.

Dus wat doet u nu? U gaat gelovend de Bijbel bestuderen en dat is karakteristiek voor een Bijbelgelovige. Een Bijbelshopper zal zeggen: Een betere vertaling zal zijn... Of u kunt dat niet zo in onze taal zeggen... enz. Ik zeg dat tegen u na 30 jaar Bijbelstudie, dan leert u hoe u antwoorden moet vinden, blijf studeren! Als u veel hersens heeft en veel geld uitgeeft aan studie dan kunt u waarschijnlijk niet aanvaarden dat het zo simpel is.

Prediker 5:1,3,4,5 Wees niet te snel met uw mond, en uw hart haaste niet een woord voort te brengen voor Gods aangezicht; want God is in den hemel, en gij zijt op de aarde; daarom laat uw woorden weinig zijn.” Wanneer gij een gelofte aan God zult beloofd hebben, stel niet uit dezelve te betalen; want Hij heeft geen lust aan zotten; wat gij zult beloofd hebben, betaal het. Het is beter, dat gij niet belooft, dan dat gij belooft en niet betaalt. Laat uw mond niet toe, dat hij uw vlees zou doen zondigen; en zeg niet voor het aangezicht des engels, dat het een dwaling was; waarom zou God grotelijks toornen, om uwer stemme wille, en verderven het werk uwer handen?”

Beloof niet iets wat u niet kunt betalen. Wat met Jefta in Richteren gebeurde is niet zijn grootste moment van geloof, het was een moment van dwaasheid, en gebrek aan geloof.

Lev.27:1,13 “Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: Wanneer iemand een gelofte zal afgezonderd hebben, naar uw schatting zullen de zielen des HEEREN zijn. “Maar indien hij het immers lossen zal, zo zal hij deszelfs vijfde deel boven uw schatting toedoen.”

Dit is wat hij had moeten doen. Iemand had iets aan de Heere beloofd, maar nu wil hij het houden, wat moet hij dan doen? Er is een weg om datgene te behouden. De priester moet de waarde van datgene

vaststellen en hij moet er 20% aan toevoegen als een soort belasting.

U weet toch dat de priester 20% meer kreeg dan iemand anders in Israël? Als alle twaalf stammen hun tienden naar de priesters moeten brengen, zodat de priester genoeg had om van te leven, hoeveel is dan 12x 10%? 120% nietwaar!

Dat is het extra deel dat God aan de priesters gaf omdat zij geen fysiek land hadden geërfd. Omdat zij priesters waren. En als Jefta door geloof had gewandeld in plaats van naar zijn eigen wensen, en toegegeven had dat hij een fout had gemaakt, God keurde het niet goed, God zei niet dat het juist was. Maar God stopte het ook niet in de doofpot. Hoe kan deze man dan nog in de rij van geloofshelden staan? Al deze heiligen hebben zonden, ze hadden allemaal problemen. Ze maakten allemaal fouten en God kijkt naar hen en ziet hun geloof en niet hun dwaasheid. Dit zijn allemaal praktische voorbeelden voor de verdrukkingsheiligen om na te volgen.

Hebr.11:23 “Door het geloof werd Mozes, toen hij geboren was, drie maanden lang van zijn ouders verborgen, overmits zij zagen, dat het kindeken schoon was; en zij vreesden het gebod des konings niet.”

Dit spreekt over het geloof van Mozes' ouders. Ze verborgen hem, door het geloof. Ze zagen dat het een schoon kind was, er was iets in deze jongen dat maakte dat ze hem door geloof verborgen. En ze waren niet bang voor het gebod van de koning. Er gebeurt hier iets belangrijks, ga met mij terug naar Exodus 6 en Genesis 15.

Er is iets dat Mozes vader en moeder wisten, dat maakte dat toen ze deze jongen zagen hem verborgen. Het was een schoon kind, zoals geschreven is van David in 1 Sam. 16:12 schoon van aanzien, er was iets waarin hij zich onderscheidde, er was iets waardoor zij dat door geloof deden.

Ex.6:15 Dit nu zijn de namen der zonen van Levi, naar hun geboorten: Gerson, en Kehath, en Merari. En de jaren des levens van Levi waren honderd zeven en dertig jaren.

Wie is Levi? Levi was één van de 12 zonen van Jacob, Israël, die nakomelingen had die de trots van Levi zijn. Ex.6:16-19 Amram en Jochebed, en Mozes is hun zoon.

De brief aan de Hebreëën

Amram is Kahath's zoon en Kahath is Levi's zoon. Levi is één generatie en Kahath is de tweede generatie. Amram is de derde generatie, en zij tellen, 1,2,3,4 we zijn er, zij hielden de vierde generatie in hun armen. En wat zegt farao om te doen met de vierde generatie? Dus wat deden zij? Zij vertrouwden God en niet de koning. Dat is belangrijk. Er is iets gaande met de geboorte van Mozes, er is een tijdschema voor Israël's bevrijding. In de grote verdrukking is het tijdsschema voor Israël's bevrijding aangebroken en door geloof vrezende ze niet voor de bevelen van de koning, maar ze herkennen waar ze zijn in het tijdsschema.

Als we teruggaan naar Hebr.11 dan zien we dat Mozes dit ook begreep, hij wist wat er gaande was in zijn leven, hij liep niet met oogkleppen op, zijn vader en moeder voeden hem op, en later wordt hij de zoon van farao's dochter. Zijn moeder mag zijn voedster zijn, later groeit hij op met alle geleerdheid van Egypte, maar hij is ook opgevoed op zijn moeders knieën, en zijn moeder vertelt hem wie hij is en wat er met zijn generatie aan de hand is en ze geeft de leer aan hem door, ik zal u zo laten zien dat ze dat deed. Hij is opgevoed met die informatie. Als u opgevoed wordt in farao's hof, en u ontvangt alle zegeningen en voorrechten en de rijkdom die u dat geeft en u heeft een getuigenis van uw moeder, uw ouders wat doet dat met u?! Dat geeft een conflict in uw verstand, niet? Het brengt u vroeg of laat op een punt dat u een keus moet maken.

Hebr.11:24 “Door het geloof heeft Mozes, nu groot geworden zijnde, geweigerd een zoon van Farao's dochter genoemd te worden;”

Persoonlijk verantwoordelijk.

Hebr.11:25 “Verkiezende liever met het volk van God kwalijk gehandeld te worden, dan voor een tijd de genieting der zonde te hebben;”

Verkiezende...!

Hebr.11:26 “Achtende de versmaadheid van Christus meerderen rijkdom te zijn, dan de schatten in Egypte; want hij zag op de vergelding des loons.”

Achtende...!

Hebr.11:27 “Door het geloof heeft hij Egypte verlaten, niet vrezende den toorn des konings;

want hij hield zich vast, als ziende den Onzienlijke.”

Verlaten...!

Ziet u al de woorden hier die zijn keus beschrijven? Weet u wat Mozes deed? Hij maakte een geestelijke keus van geloof. Hij verkoos liever... Daar zit heel wat in. Hij weigerde de zoon van Farao's dochter genoemd te worden, en de rijkdom van Egypte. U ziet dat in Hand.7 in Stefanus' getuigenis.

Hand.7:22 “En Mozes werd onderwezen in alle wijsheid der Egyptenaren; en was machtig in woorden en in werken.”

Mozes was getraind en had toegang tot alle wijsheid van Egypte en alles wat Egypte had. Hij was in een bevoorrechte positie, de troon van farao was binnen zijn bereik. En hij weigerde de zoon van farao's dochter genoemd te worden, hij weigerde de troon van Egypte. Waarom? Hij verkoos liever met het volk van God kwalijk behandeld te worden. Mozes koos wat God had voor Israël, hij maakte een keus.

Hand.7:23-25 “Als hem nu de tijd van veertig jaren vervuld was, kwam *hem* in zijn hart, zijn broeders, de kinderen Israels, te bezoeken. “En ziende een, die onrecht leed, beschermde hij *hem*, en wreekte dengene, dien overlast geschiedde, en versloeg den Egyptenaar. “En hij meende, dat zijn broeders zouden verstaan, dat God door zijn hand hun verlossing geven zou; maar zij hebben het niet verstaan.

Hand.7:25 ...en hij meende dat zijn broeders zouden verstaan, dat God door zijn hand hun verlossing geven zou! Dat ze het tijdsschema van hun verlossing zouden kennen en geloven en dat ze zouden zien dat hij in de positie was om de belofte die God aan Abraham gaf tot stand te brengen. Hij dacht dat ze het zouden begrijpen, zien waarom God hem in die positie had gebracht. Maar ze deden het niet, en ze zeggen in Hand.7:26 Wie heeft jou aangewezen om de baas te zijn? Hand.7:27 ...en overste en rechter. Weet u wat Deut.33:5 zegt:

Deut.33:5 “En Hij was koning in Jeschurun, als de hoofden des volks zich vergaderden, samen met de stammen Israels.”

De brief aan de Hebreëën

Hij was koning in Jeschurun. God maakte hem een overste en rechter en een koning. Weet u wat er met Mozes gebeurde? Terug naar Hebr.11:25 er is alleen genieten van de zonde voor een korte tijd. Spreuken zegt dat ze aan het eind bijt als een adder. Zonde brengt dood voort. Haar einde is de weg naar de hel. Maar dat is toch niet precies waar dit vers het over heeft. Maar hij weet dat God Egypte zou gaan verwoesten. Dat zegt Genesis 15, zij gaan uit en Hij zal hen zal verwoesten, die hen gevangen hield.

Hij weet dat de tijd komt en gelooft het. En hij kiest wat God Israël heeft beloofd in plaats van iets te zoeken wat toch verwoest zal worden. Hebr.11:26 want hij zag op de vergelding des loons. Dat is het. Hij wist dat de tijd voor God om hen te bezoeken en de vijanden gekomen was. En God gaat Israël bevrijden uit de slavernij van Egypte en ze zullen uitgaan met grote have. En God gaat Egypte verwoesten. Mozes kiest voor het lijden nu, maar er komt heerlijkheid aan. Het lijkt of de Egyptenaren nu winnen, maar God zal ze verwoesten.

In Ex.13:19 herinnert Mozes ze er aan om Jozef's beenderen mee te nemen. Weet u wat dat mij zegt? Hij wist wat Jozef had gezegd! Hij herinnert zich wat God Jozef zei en hij geloofde wat Jozef had gezegd en hij vervulde het. Dat uit Gen.50 is in het hart van Mozes. Wat gebeurt er? Grote verdrukking, Hand.5:41. Weet u wat er gebeurt met die mensen die de grote verdrukingsperiode meemaken? Zij zullen smaadheid dragen voor Zijn naam, zij dragen de smaadheid van Christus in die verdrukking en zij verkiezen dat boven de rijkdom van de wereld. Wetende dat er loon komt voor hen. Ziet u de parallel? Wat Mozes doorstond en wat zij zullen doorstaan in de verdrukking. God zal hen eren aan het einde.

Wat Hebr.11 doet is u demonstreren aan die Hebreeuwse heiligen in de verdrukking dat het loont om te blijven bij Gods Woord en Gods Woord te kennen en begrijpen dat God ze zal bezoeken en bevrijden en het loon der erfenis zal geven. Blijven bij het Woord ondanks alle verleidingen die ze ervan willen weghouden. Het werkt, het deed dat altijd en zal het altijd doen.

Hebreëën 11:27-31

We lezen terug vanaf vers 23 om de context met Mozes erbij te hebben.

Hebr.11:23 “Door het geloof werd Mozes, toen hij geboren was, drie maanden lang van zijn

ouders verborgen, overmits zij zagen, dat het kindeken schoon was; en zij vreesden het gebod des konings niet.”

Het geloof van de vader en moeder van Mozes, we zagen de laatste keer hoe zij begrepen waar zij in het programma van God zaten, het tijdschema waar zij in betrokken waren, en de bevrijding van Israël uit Egypte. Ze gingen niet uit van de menselijke gezichtspunten en waarden van de wereld om hen heen, ze waren niet bang voor het bevel van de koning. Ze kwamen in een daad van civiele ongehoorzaamheid terecht gebaseerd op geloof.

De Bijbel vertelt ons steeds weer om goede burgers te zijn en de overheid te gehoorzamen enz. Maar als de overheid u iets vertelt om te doen dat tegengesteld is aan Gods Woord, zegt God u niet om iemand te gehoorzamen die Hem ongehoorzaam is. U bent een goede burger en u doet wat de regering u zegt, maar als zij u zeggen iets te doen wat God niet zegt moet u God gehoorzamen meer dan de mensen. Denk b.v. aan Daniël, Darius vaardigt een bevel uit zodat zij niet konden bidden, maar Daniël zoals zijn gewoonte was, richtte zijn houding naar Jeruzalem en bad, in geloof en God beloofde dat. Hij sloot de bek van de leeuwen en bevrijdde hem. Om geloof te hebben moet u Gods Woord hebben om te gehoorzamen.

Veel mensen zien bijgeloof als geloof, ze zien geloof als blind in het donker rondlopen. Maar waar gelooft u in? Wat is de inhoud van uw geloof? Het is een ik hoop het en ik doe mijn best enz. Zo waren de ouders van Mozes niet. Zij wisten waar zij in het programma van God waren en ze hadden er vertrouwen in.

Hebr.11:24,25 “Door het geloof heeft Mozes, nu groot geworden zijnde, geweigerd een zoon van Farao's dochter genoemd te worden;” (Heb 11:24 STV) “Verkiezende liever met het volk van God kwalijk gehandeld te worden, dan voor een tijd de genieting der zonde te hebben;”

Ik vertelde u hoe dit vers soms gebruikt wordt, mbt de genieting van de zonde voor een tijd... Het punt in dit gedeelte is niet zozeer de genieting van de zonde, dat dat altijd voor een tijd is, dat is waar, Jac.1 vertelt u dat. Maar waar dit gedeelte over spreekt is: hij begrijpt dat God de troon van Egypte omver zal werpen en Israël zal uitleiden, hij begrijpt het tijdschema waar ze in zitten. Dus het zoon zijn van de dochter van farao zal hij niet genieten, en het regeren in Egypte, wetende dat het

De brief aan de Hebreëën

niet lang zal duren voor God Israël uit Egypte zal leiden.

Dit is allemaal leerzaam, en een hulp voor de heiligen in de verdrukking, want dat is exact wat zij zullen meemaken, zij weten waar ze zijn in het tijdschema, dat hebben zij in Daniël 9, de 7^e week en dat de verlossing komt en dat zij moeten volhouden en de genieting van de zonde moeten weerstaan, het deel zijn van de troon en de regering en het rijk van de antichrist. En God vertrouwen op Gods Woord en de verlossing die komt.

Hebr.11:26 “Achtende de versmaadheid van Christus meerderen rijkdom te zijn, dan de schatten in Egypte; want hij zag op de vergelding des loons.”

Dat is precies de situatie waar de verdrukking heiligen in zullen zijn. Let op er staat : de versmaadheid van Christus. Mozes wist niets van de Heere Jezus Christus in die tijd, hij vertelde de mensen niet over de komst, dood en opstanding van Jezus Christus, hoe weten we dat? Hoe weet u dat Mozes niet rondging en mensen vertelde dat Christus zou komen en voor hen zou sterven en dat ze dat als beter moesten beschouwen als de rijkdom van Egypte. U hoort dat wel vanaf preekstoelen, radio en tv. overal ter wereld. Geen van de Oud Testamentische heiligen keek uit naar de komst, dood en opstanding van Christus en leerde dat in hun dagen.

Waar u dat uit kunt weten is 1 Petr.1. U moet dit soort verzen weten zodat u weet wat die mensen toen begrepen van de komst van de Messias. Mozes begreep er niets van. Als de profeten komen, de schrijvende profeten, en zelfs zij begrepen het niet.

1 Petr.1:9-11 “Verkrijgende het einde uws geloofs, namelijk de zaligheid der zielen. “Van welke zaligheid ondervraagd en onderzocht hebben de profeten, die geprofeteerd hebben van de genade, aan u *geschied*;“Onderzoekende, op welken of hoedanigen tijd de Geest van Christus, Die in hen was, beduidde en te voren getuigde, het lijden, dat op Christus komen zou, en de heerlijkheid daarna *volgende*.”

Toen de profeten schreven, toen Jesaja Jes.53 schreef b.v. of toen Zacharia Zach.13 schreef, toen zij deze gedeelten schreven begonnen zij te kijken en te zoeken en studeren: Wát betekent het dat wij schrijven? Toen de Geest Jes.53 neerschreef en Jesaja las het en het begon te bestuderen dacht hij: waar spreekt hij toch over? En als hij niet wist waar

Hij over sprak dan wist hij het niet. Hoe kan hij iets prediken dat hij niet weet?

De Geest van God schreef het en hij profeteerde het, maar hij begreep niet wat het betekende ook niet de tijd(:11), wanneer het zou zijn.

1 Petr.1:12 “Denwelken geopenbaard is, dat zij niet zichzelf, maar ons bedienden deze dingen, die u nu aangediend zijn bij degenen, die u het Evangelie verkondigd hebben door den Heiligen Geest, Die van den hemel gezonden is; in welke dingen de engelen begerig zijn in te zien.”

God openbaarde hen dat zij dingen neerschreven die niet voor hen waren, maar voor de mensen in de laatste dagen. Dus het was niet nodig om ze te begrijpen. Dat is een interessant gedeelte, mensen zeggen: alle beloften in de Bijbel zijn voor mij... En ik wil alles voor mijzelf claimen... Daar zijn de mensen die de Schrift neerschreven en toen zij schreven vertelde God hen dat het niet voor hen was maar voor iemand anders. Dat is het rechtsnijden van het Woord! God gebruikt iemand om het op te schrijven en vertelt hen: het is niet voor jou. Mensen zeggen: Ik claim het, U bent toch geen beperkte God...

Luk.18:31-34 “En Hij nam de twaalfen bij Zich, en zeide tot hen: Ziet, wij gaan op naar Jeruzalem, en het zal alles volbracht worden aan den Zoon des mensen, wat geschreven is door de profeten. “Want Hij zal den heidenen overgeleverd worden, en Hij zal bespot worden, en smadelijk behandeld worden, en bespogen worden.” En Hem gezeseld hebbende, zullen zij Hem doden; en ten derden dage zal Hij wederopstaan.” En zij verstonden geen van deze dingen; en dit woord was voor hen verborgen, en zij verstonden niet, hetgeen gezegd werd.”

Christus vertelt over Zijn lijden. En zij begrepen deze dingen en verblijden zich dat Hij naar Jeruzalem zou gaan om voor hun zonden te sterven.... Dat zegt dat vers niet. Zij begrepen geen van deze dingen.

Als God Job antwoord in Job 38 is het eerste wat Hij tot Job zegt:

Job 38:2 “Wie is hij, die den raad verduistert met woorden zonder wetenschap?”

Dat is een goed vers. Wat is hier aan de hand in Luk.18? Zelfs gedurende de tijd van Christus, voor

De brief aan de Hebreëën

Zijn dood begrepen zij niet dat Hij zou gaan sterven. Zij begrepen de bedoeling niet. Als we teruggaan naar Mozes in Hebr.11:26 dan begrijpt u dat Mozes het ook niet begreep. Waar het hier over gaat, hij lijdt dezelfde soort schande die later op Christus kwam en die nog later zou vallen op de verdrukingsheiligen. Het soort schande die Christus leed van Israël en de verdrukingsheiligen is het soort schande die Mozes hier leed. Houdt in gedachten de schande van Christus

Psalm 69 is de zogenaamde lijdenspsalm. De schande en de degradatie die op de Heere Jezus Christus komt zien we in dit gedeelte. U ziet hier een gebed, een Psalm van David, het is een Messiaanse Psalm, een toekomstige kijk in het hart van de Heere Jezus Christus als Israël Hem afwijst. Ps.69:4 zij haten Mij zonder oorzaak

Psalm 69: Het is meer dan alleen historisch wat David hier spreekt, het is leerstellig ook de Heere Jezus Christus. Heeft u ooit iemand over Maria horen spreken, over de maagd Maria? Dat zij geen andere kinderen had dan de Heere Jezus Christus? En dan gaat u naar Mark.6 en Mat.13 en u laat zien dat Jozef en Maria ook andere kinderen hadden, de broeders van de Heere Jezus Christus. En dan zeggen ze: dat woord broeders moet neven zijn... Wel, God heeft een manier van verzen in de Bijbel plaatsen die niemand zou zien dan een Bijbelstudent.

Ps.69:9 Ik ben mijn broeders vreemd geworden, en onbekend aan mijner moeders kinderen.”

Hier spreekt Christus. Ziet u, u moet een Bijbelgelovige en Bijbelstudent zijn om dat te zien. U moet begrijpen dat Joh.2:17 verwijst naar Christus en teruggaat naar het Oude Testament, u moet graven in het Woord van God en als u een poosje gegraven heeft dan vindt u het. En er is niemand die er aan dacht om in Ps.69 te kijken als het gaat om of Maria meer kinderen had, behalve de Bijbelstudent.

Ps.69:13 Die in de poort zitten, klappen van mij; en ik ben een snarenspeel dergenen, die sterken drank drinken.”

Zo is het vandaag nog: ...Ik ben een snarenspeel dergenen die sterken drank drinken. Iedere drinkende zanger zingt wel iets over Jezus, men zingt een gospelsong aan het eind van de avond om alles OK te maken. Alle bekende schilders hebben

iets geschilderd over het kruis, van Christus, of het laatste avondmaal.

Hebr.11:26 “Achtende de versmaadheid van Christus meerderen rijkdom te zijn, dan de schatten in Egypte; want hij zag op de vergelding des loons.”

Dus de smaadheid van Christus heeft niets te maken met het feit dat Mozes de dood en opstanding van Christus verkondigde, dat is wishfull thinking van degenen die hun Bijbel niet goed hebben bestudeert. De smaadheid die hij daar leed is dezelfde houding die mensen later ten opzichte van Christus hadden. Mozes is een beeld van een man die opstond en de smaadheid droeg zoals ook deze mensen zullen dragen.

Hebr.11:27 “Door het geloof heeft hij Egypte verlaten, niet vrezende den toorn des konings; want hij hield zich vast, als ziende den Onzienlijke.”

Dat is een mooi vers. Hoe kun je iemand zien die je niet ziet? Door geloof. Dat zagen we in Hebr.11:1. Hij hield vol, en dat is het punt in dit hoofdstuk: de volharding van het geloof. De manier waarop deze mensen zullen volharden in de verdrukking, het lijden en de smaadheid en de moeilijkheden is door God te vertrouwen en Zijn Woord tot hen. Dat is ook waar voor u en mij. Als u en ik volharding hebben vandaag door de beproevingen en de omstandigheden is dat doordat we Gods Woord tot ons vertrouwen. Daarom is rechtsnijden zo belangrijk. Dat u weet wat Gods Woord voor u is. En niet te vertrouwen op wat God tot iemand anders zegt.

Zoals die profeten die dingen opschreven en dat God tot hen zei: Het is niet voor jullie, maar voor anderen. Als zij geprobeerd hadden daarop te vertrouwen zou het hen geen goed gedaan hebben. Het was hun informatie niet.

Hij verlaat Egypte, dat is een verwijzing naar de Exodus: Ex.5-11. Als u deze hoofdstukken leest dat als Mozes bij Farao binnenloopt, waar hij was opgegroeid, hij zat 40j in de woestijn en komt binnen met zijn zonverbrande gezicht en zijn kleren, en hij zegt: Laat mijn volk gaan! En farao keek vanaf zijn troon naar hem en zegt: Wie is de Heere God, dat ik naar Hem zou luisteren? Mozes stond te bibberen in zijn schoenen toen hij dat zei, ik weet niet wat u zou denken. Als hij zijn staf neergooit en een slang wordt, als ik het was die de

De brief aan de Hebreëën

staf de eerste keer moest neergooien zou ik snel om me heen kijken om te kijken of er een uitgang in de buurt was en of ik er vlak bij was...

En als die staf geen slang werd zou ik hem snel oppakken en snel wegwezen door die deur. Zo was Mozes niet, hij was niet bang voor de koning, hij vertrouwde op God. Zo zullen in de grote verdrukking die gelovigen niet bang zijn voor de antichrist. Ziende op den Onzienlijke, door het oog des geloofs.

Hebr.11:28 “Door het geloof heeft hij het pascha uitgericht, en de besprenging des bloeds, opdat de verderver der eerstgeborenen hen niet raken zou.”

Door het geloof heeft hij het pascha uitgericht. Hier hebben we het over het pascha in Exodus 12, de laatste plaag is de dood van alle eerstgeborenen van Egypte. En God stuurt de boodschap tot de kinderen van Israël, dat ze het leven van hun eerstgeborene kunnen redden, op de 10^e dag van de 1^e maand, de nieuwjaarsmaand voor Israël. Het begin van het volk Israël begint in die maand, de eerste maand, ze moeten een lam nemen, afzonderen van de kudde, een lam zonder gebrek, ze moeten hem drie dagen bekijken of hij goed is, of er geen problemen met hem zijn, dat hij geen ziekte of iets dergelijks heeft. Hij moet volmaakt zijn, en op de 14^e dag in de avond moeten ze het lam nemen en het slachten, zijn bloed nemen en het op de deurposten smeren, aan de deurposten en de bovendorpel en misschien spetterde er wat bloed op de grond eronder.

Als we terugkijken zien we dat ze het bloed smeerden waar het aan het kruis was: de handen, Zijn hoofd en Zijn doorboorde voeten. Zij begrepen dat niet, maar wij kijken terug en wij zien dat. Als 's nachts de doodsengel komt, komt hij langs elk huis en hij doodt de eerstgeborene, maar als hij bij de deur komt waar het bloed is, wat gebeurt er? Hij gaat voorbij. En God verloor Israël uit Egypte die nacht. Als ze de volgende morgen wakker worden, en alle eerstgeborenen dood zijn, zijn zij die onder het bloed zijn nog in leven. En nu zegt farao: Ga weg, ga weg, vertrek, en zij gaan, met grote rijkdom en have die de Egyptenaren hun hebben gegeven om van ze af te zijn.

En Israël is verlost uit Egypte ten eerste door het bloed en hun verlossing is door het paaslam dat hun bevrijd van de goden en de religieuze slavernij van Egypte. Dan vertrekken ze van daar. Het vroeg

geloof om te doen wat zij deden. Om het paaslam te nemen en het te doden, weet u wat eenvoudiger zou zijn geweest? Als ze vier dagen gehad hadden om alles te pakken, dat ging niet, ze hadden geen caravan om mee te nemen, ze hadden geen voyager of een volvo, ze waren slaven.

En door geloof smeerden ze het bloed aan de deur, en ze namen het lam en roosterden het en aten het en gingen naar bed.....

Ze aten de maaltijd en hielden zich klaar! Want in de morgen vertrekken we, ze hadden goed gegeten en waren klaar om te gaan en in de morgen gingen ze uit. En weet u nog wat er met hen gebeurde in Exodus 14? Ze komen bij de Rode Zee. Ze hebben een grote triomf door geloof, vertrouwden het bloed, ze waren verlost, ze zijn bevrijd door het bloed en ze gaan uit.

Hebr.11:29 “Door het geloof zijn zij de Rode zee doorgegaan, als door het droge; hetwelk de Egyptenaars, ook verzoekende, zijn verdronken.”

Ze komen bij de Rode Zee en nu hebben ze een probleem. Ik weet niet of u zich de eerste winter dat we hier waren herinnert? We gingen naar een groot meer, we waren een beetje bang om er op te gaan, we wisten niet of het kon(ijs), we zaten aan de kant, en toen we er een auto over zagen rijden durfden we, en mijn vrouw nam een foto die we later naar Alabama stuurden met de zin: ik vertelde jullie toch dat ik op een dag op het water zou kunnen lopen...

Farao wilde hetzelfde pad nemen en de muren van water kwamen neer en verzwolgen hen allen, en farao en zijn leger verdronk. God oordeelde en vernietigde hen, als zij Zijn volk wilden vernietigen. Zij werden verlost door het bloed, maar zij werden ook verlost door kracht. En deze twee dingen in Israëls leven zijn:

Het volk Israël werd geboren. De geboortedag van Israël was die Exodus uit Egypte, hier liet God Israël geboren worden. Door de besprenging des bloeds en door kracht, door de wonderlijke bevrijding door de Rode Zee, waar zij stonden en de redding van God zagen. Het was door geloof dat zij het bloed toepasten, en het was door geloof dat zij in gehoorzaamden en de Rode Zee doortrokken, en hun bevrijding ervaarden.

We gaan naar Deuteronomium 4 om de toepassing van deze dingen te zien op de verdrukkings heiligen, want dat wat deze mensen ervaren is exact

De brief aan de Hebreëën

wat Israël in de grote verdrukking tegen komt en moet verdragen.

Deut.4:29-35 Mozes kijkt vooruit in de toekomst voor het volk Israël. In dit hoofdstuk gaat het over de speciale positie en status die God Israël gegeven heeft boven alle andere volken.

Deut.4:30 “Wanneer gij in angst zult zijn, en u al deze dingen zullen treffen; in het laatste der dagen, dan zult gij wederkeren tot den HEERE, uw God, en Zijn stem gehoorzaam zijn.”

In het laatste der dagen..

Deut.4:33 “Of een volk gehoord hebbe de stem van God, sprekende uit het midden des vuurs, gelijk als gij gehoord hebt, en levend zij gebleven?”

Heeft ooit een volk het privilege gehad dat Israël had? Ziet u God deed dat allemaal voor Israël, Hij deed hen geboren worden, en Hij leidde hen uit door het bloed en door kracht en maakt hen voor Hem een heilig volk, een groot volk. En als ze straks in de grote verdrukking zijn kijken ze terug. Ze moeten zich herinneren waarom God hen daar gevormd heeft en geloof hebben in wat God gaat doen, wat Zijn doel is en Zijn plan voor Israël.

Daarom is hier deze overeenkomst. Mozes, zijn ouders begrepen het tijdschema van bevrijding en door geloof stonden ze erop. En als de tijd er is worden ze bevrijd door bloed en door kracht. Het boek Hebreëën laat de besprenging met het bloed zien. Hebr. spreekt steeds weer over het bloed van het Lam dat het Nieuwe Verbond instelt en dat de kracht voorziet waardoor Israël zal verlost worden en in staat zal zijn om te volharden.

Hebr.11:30 “Door het geloof zijn de muren van Jericho gevallen, als zij tot zeven dagen toe omringd waren geweest.”

Nu slaat hij alle geschiedenis van Israël over wbt Kades Barnea, het niet ingaan, de omzwervingen in de woestijn, en komt bij Jericho en Rachab. U moet zich hierbij herinneren wat we bestudeerden in het boek Jozua, leer vooruit geschreven. Ze komen uit Egypte, God vormt het volk Israël, Hij heeft een doel met Israël, Hij gaat ze naar Zijn land brengen en ze daar planten en door Israël Zijn Naam vestigen en Zijn Koninkrijk en Zijn wet en Zijn waarheid op de aarde.

Satan heeft een plan van rebellie dat daartegen in gaat, hij hield het land Israël gevangen, het beloofde land. Satan houdt het land vast in een afgodisch, demonisch, religieus systeem. Daarom moeten de Kanaaniëten vernietigd worden. Hij brengt Israël door de woestijn aan de oostkant van de Dode Zee en de rivier de Jordaan, en in Jozua 3 gaan zij door de rivier de Jordaan. En zoals God de Rode Zee geopend heeft, en ze door het droge doorgingen en ze geboren liet worden, en Hij behandelde ze als een kind, als een klein kind brengt Hij ze hier naar de rivier de Jordaan en Hij opent de rivier en ze gaan door droog land.

Maar deze tweede doorgang is geen doorgang naar de geboorte, maar een doorgang naar volwassenheid. De plaats waar Israël zou moeten ingaan in haar volwassen status. Maar ze deed het niet en het falen was haar fout. Maar wat gebeurt er als God in Joz.3 de rivier de Jordaan opent en Israël doorgaat, ze gaan letterlijk binnen om de aarde te bezitten en Hij is de Heere God van de gehele aarde, Die binnengaat met Zijn volk om bezit te nemen en zij gaan in en ze beginnen te vechten en de afgodendienaars uit te werpen en de demonische religie en de Baalaanbidders en zij gaan het land bezitten door oorlog, vernietigen en verslaan hun vijanden.

Num.33, zij moeten het volk onteigenen, en het land voor God bezitten. De eerste stad die ze tegenkomen is Jericho. Jericho is de eerste stap in God's heroveringsplan voor de aarde. Er zijn muren om de stad. Ze wandelen 6x om de stad heen, het lijkt een beetje op Naaman in 2 Koningen 5, Elia zegt hem zich 7x te wassen in de rivier de Jordaan. Het klinkt gek, wandel één keer om de stad, volgende dag... de 7e dag, ze lijken gek in de ogen van de mensen van Jericho. Misschien gooiden ze rotte tomaten naar hen... en riepen dingen naar hen... Maar weet u wat er op de 7e dag gebeurde? De muren vielen om. Waarom? Ze hoefden geen schot te lossen, ik weet dat ze toen geen geweren hadden. God liet hen Zijn vermogen zien om de overwinning voor hen te voorzien.

Hebr.11:31 “Door het geloof is Rachab, de hoer, niet omgekomen met de ongehoorzamen, als zij de verspieters met vrede had ontvangen.”

Nu, in de stad Jericho waren enige gelovigen (Jozua 2).

Laat me u vertellen wat Hebr.11 hier doet. Hebr.11 vertelt u over Mozes en het tijdschema voor de

De brief aan de Hebreëën

verlossing uit de slavernij, en hun verlossing door het bloed en kracht. En de muren van Jericho vallen, en Rachab de heiden, gelovige is gered. In de verdrukking is een tijdschema en door geloof kunnen ze het eren. Ze kunnen verlost worden door bloed en kracht en als zij verlost zijn is er geen omzerving, falen meer, maar ze zijn verlost door hun Messias Koning Die komt, Hij bevrijdt ze en brengt ze in het Koninkrijk en zegent hen en door hen alle volken van de aarde.

Nu, de hoer Rachab, in Hebr.11 wordt ze een hoer genoemd, niet dat ze toen een hoer was, en niet als een beschuldiging, maar als een herinnering waar ze vandaan kwam. En er is een leerstellige reden dat ze hoer genoemd wordt, en we moeten terug naar Jozua 2 om dit te begrijpen. Jozua 2:1-3 de spionnen kwamen binnen en in vers 4 verstopt ze hen en willen ze hen ophalen, :5,6 ze heeft ze verstopt op het dak onder de stoppelen. Joz.2:9 Let goed op wat ze zegt: “ik weet dat de HEERE u dit land gegeven heeft...”. Zeg mij: Is dit geen goede geloofsbelijdenis? Weet u wat God zei toen Hij Israël uitleidde? Alle volken zullen er over horen... Rachab hoorde erover en zij geloofde. Het was al 40 jaar geleden, en ze hoorde over de God van Abraham, Izaak en Jacob en zij realiseerde wie Hij was en zij geloofde. En zij werd bekeerd lang voordat de spionnen daar kwamen, ze werd niet gered toen de spionnen kwamen, maar toen ze hoorde wat God had gedaan in de Exodus 40jaar geleden.

Joz.2:12 “Nu dan, zweert mij toch bij den HEERE, dewijl ik weldadigheid aan ulieden gedaan heb, dat gij ook weldadigheid doen zult aan mijns vaders huis, en geeft mij een waarteken,”

Bevestig het verbond met Abraham: Zegen wie u zegenen en vervloekt wie u vervloekt. Ze wist wat ze deed. Vers 6 is een indicatie dat ze geen hoer meer was.... De vlasstoppelen, die van haar op het dak beschikt waren... ze had duidelijk haar beroep veranderd, ze had een baan, ze verkocht vlas, iets heel anders, het ging goed met haar.

In Spreuken 31:13 lezen we over de deugdelijke huisvrouw(het tegenovergestelde van een hoer): zij zoekt wol en vlas, en werkt met lust harer handen. Weet u wat er gebeurde met Rachab? Zij werd gered en het veranderde haar. En hier verstopt ze de spionnen omdat ze begreep wie Israël was en dat deed ze door geloof! Geloof in wat God had gedaan en zou doen door Israël. Want Israëls God is God.

En dat is aan de orde in de grote verdrukking periode.

Laten we ook nog eens kijken in Jozua 6 en nog één ding zien. Maar eerst Lukas 7, en ik zal u laten zien waarom ze nog steeds de hoer genoemd wordt.

Luk.7:29 “En al het volk, Hem horende, en de tollenaars, die met den doop van Johannes gedoopt waren, rechtvaardigden God.”

(KJV:publicans). De farizeëën en de wetgeleerden dachten het niet nodig te hebben om gedoopt te worden. De gewone mensen (Luk.15:1,2). Het afvallige volk was religieus, uiterlijk rechtvaardig maar de gewone zondaren (publicans) hoorden Hem.

Mat.21:28-32 De mensen waaruit de kleine kudde bestaat waren niet het afvallige volk, maar tollenaars en zondaren. Wie deed de wil van de Vader? De eerste. Voorwaar Ik zeg u, dat de tollenaars en de hoeren u voorgaan in het Koninkrijk Gods (:31). Als zij het Kon.Gods binnen wilden gaan, weet u wat ze dan moesten doen? Ze moesten ingaan met een stelletje tollenaars en hoeren, want ze moesten komen en erkennen dat ze fout waren en dat ze gezondigd hadden. En daar waren ze te rechtvaardig voor, en dat deden ze niet!

Jozua 2:13 “Dat gij mijn vader en mijn moeder in het leven zult behouden, als ook mijn broeders en mijn zusters, met alles, wat zij hebben; en dat gij onze zielen van den dood redden zult.”

Ik wil dat jullie mijn familie redden, mijn vader, moeder en broers en zusters en alles wat zij hebben. En zij zeiden: dat zullen we doen, en door het scharlaken koord uit haar raam te laten identificeerde ze haar huis.

En nu het leger is gekomen (Joz.6) en de muren instorten, maar Jozua had tot de twee mannen gezegd.

Joz.6:22,23 “Jozua nu zeide tot de twee mannen, de verspieters des lands: Gaat in het huis der vrouw, der hoer, en brengt die vrouw van daar uit, met al wat zij heeft, gelijk als gij haar gezworen hebt. “Toen gingen de jongelingen, de verspieters, daarin en brachten er Rachab uit, en haar vader, en haar moeder, en haar broeders, en al wat zij had; ook brachten zij uit

De brief aan de Hebreëën

al haar huisgezinnen, en zij stelden hen buiten het leger van Israel.”

Let nu op: zij brachten uit Rachab en haar vader en haar moeder en haar broederen en al wat zij had... Wie missen we vergeleken met Joz.2:13? Haar vader is er, haar moeder is er, en haar broeders. Maar ziet u haar zusters in Joz.6:23? Nee, er waren leden van haar familie die niet in haar huis wilden zijn, haar zusters zeiden: Ik ga daar niet heen, dan ben ik net zoals zij...ze had een reputatie.. Weet u wie er in de kleine kudde zullen zijn hier(Hebr.)? Mensen die hun plaats wilden innemen in het stof, die zich bekeerden en zich lieten dopen tot vergeving van zonden. Geen mensen die de raad van God afwezen en zeiden: Wij hebben geen problemen. Maar mensen die erkenden en Hem vertrouwden. Zij gingen in.

En Rachab werd bevrijd, maar alle andere mensen werden verdeld. En God bevrijdde de heidenen door Israël op die dag. Er is een parallel, hoe meer je het bestudeert en er dieper op ingaat dan is er zoveel. En als u studeert dan blijft u uit de problemen.

Hebreëën 11:32

We zijn gekomen aan het eind van de lijst van individuen, en hij vertelt u over hun geloof.

Hebr.11:32 “En wat zal ik nog *meer* zeggen? Want de tijd zal mij ontbreken, zou ik verhalen van Gideon, en Barak, en Samson, en Jeftha, en David, en Samuel, en de profeten;”

Deze schrijver had veel te zeggen, hij had een rijke achtergrond van de Schriften met al deze mannen van geloof. Hij komt tijd tekort en hij gaat van vers 32 snel door tot vers 38, eerst wat namen en dan begint hij categorieën van dingen te beschrijven.

Hebr.11:33-35 “Welken door het geloof koninkrijken hebben overwonnen, gerechtigheid geoeffend, de beloftenissen verkregen, de muilen der leeuwen toegestopt; “De kracht des vuurs hebben uitgeblust, de scherpte des zwaards zijn ontvloden, uit zwakheid krachten hebben gekregen, in den krijg sterk geworden zijn, heirlegers der vreemden op de vlucht hebben gebracht; “De vrouwen hebben hare doden uit de opstanding *weder* gekregen; en anderen zijn uitgerekt geworden, de *aangeboden* verlossing niet aannemende, opdat zij een betere opstanding verkrijgen zouden.”

Deze dingen zijn niet eens altijd gedaan aan de personen van vers 32. De personen van vers 32 hebben koninkrijken overwonnen(vers 33) en gerechtigheid geoeffend en beloftenissen verkregen, maar ze hebben geen muilen van leeuwen toegestopt. Dus wat hij doet in vers 33 en verder: hij beschrijft niet de wie, niet de individuen uit vers 32, maar hij spreekt over de mensen van geloof, de mensen die wandelden door geloof en een goed getuigenis ontvingen door geloof, een lange lijst van details. Maar als we kijken in vers 32, dan zijn er mensen daar in die lijst met vreemde karakters:

U weet wie Gideon was? En David en Samuël. Maar sommige mensen hebben moeite om Barak te lokaliseren. U weet wie Simson is, maar Jeftha? Elk commentaar op Hebr.11 suggereert eigenlijk dat hij niet in de lijst thuishoort, hij was een dom soort man, we zullen dat zo zien. Maar dit zijn mannen van geloof, en God heeft ze in de lijst opgenomen. Gideon is een groot voorbeeld en deze mensen zijn een voorbeeld van de moed die geloof inboezemt in mensen, het vermogen om te overwinnen voor God en het vermogen om te lijden voor God.

Deze namen in vers 32, zij nemen een periode in in Israël geschiedenis, het eerste verloop van oordeel, de namen in vers 32 zijn Gideon, Barak, Samson en Jeftha, deze vier mannen zijn vertegenwoordigers van het boek Richteren, zij zijn richteren in Israël. David en Samuel, David is de eerste koning, Samuel is de laatste van de richteren en het hoofd van de profeten, van de categorie van profeten. En hij is een overgangsfiguur van richteren naar de koningen.

Saul is natuurlijk de eerste koning, maar hij is afvallig, aanmatigend, David is God's man. Wat we hier hebben we gaan van vers 31 van Rachab en Jozua, hij brengt Israël tot stand, met Abraham, Izaak en Jakob, Hij leidt Israël uit Egypte, bevrijdt hen naar het beloofde land en brengt ze in het land, en u weet: de woestijn wordt gemist in dit alles, wat we hier zien is dat zij wandelen door geloof niet hun afdwalingen. We hebben hier over gesproken hoe Hebr.11 terugkijkt met Gods ogen, zoals God naar Zijn mensen kijkt in dat verleden, over de waarde van het bloed van de Heere Jezus Christus dat de zonde, problemen en moeilijkheden voor Zijn rekening neemt en het falen van de heiligen.

Num.23:21 Als Bileam over Israël uitkijkt en zegt: Hij schouwt niet aan de ongerechtigheid in Jakob, ook ziet Hij niet aan de boosheid in Israël. Dat is in het vooruitzicht wat Hebreëën in werkelijkheid is,

De brief aan de Hebreëën

hoe God kijkt. Dus God rekent rechtvaardigheid toe, het kruis is een totstandbrenging daarvan, en alles van het volbrachte werk en de voorzieningen van het Nieuwe verbond voor Israël daar spreekt Hebreëën over. Nu gebruikt hij het punt van geloof en hun volharding en de bekwaamheid om te overwinnen en te lijden voor God door de verdrukking in het Koninkrijk waar zij bezit nemen van de zegeningen. En het is steeds: geloof dat het doet en geloof is wat God beloont in elke tijd, geloof in Gods Woord, geloof in wat geopenbaard was en in hetgeen ze moesten vertrouwen, geloof was altijd het punt.

Dus als we hier terugkijken, kijken we niet naar hun falen, maar naar hun geduld, hun geloof. Gideon, Barak, Simson en Jefta, staan niet in de chronologische volgorde waarin u ze vind in Richteren. Barak komt voor Gideon, Gideon is de 4^e richter. De regel hier is om ze uit te selecteren met een bedoeling. Let u op, Barak en Simson staan in het midden en deze twee mannen worden geassocieerd met vrouwen. Barak's bediening als een richter is begonnen met en voltooid door twee vrouwen, hij is uitgeholpen door twee vrouwen. Simson is verraden door twee vrouwen.

En Gideon en Jefta aan het begin en het andere eind, grote mannen, die grote dingen doen. En we zullen straks daar meer van zien, parallellen tussen Gideon en Jefta, zij zijn ook niet de "grootste jongens" die op aarde rondliepen, zij deden ook rare dingen, maar de Bijbel noemt hen: dappere mannen, grote mannen. Het is belangrijk om te begrijpen waar u bent in het boek Richteren, dus dat u begrijpt wat hier aan de hand is. Gideon is de 4^e richter, u vind hem in Richt.6,7.

Richt.6:1,2 "Maar de kinderen Israels deden, dat kwaad was in de ogen des HEEREN; zo gaf hen de HEERE in de hand der Midianieten, zeven jaren" "Als nu de hand der Midianieten sterk werd over Israel, maakten zich de kinderen Israels, vanwege de Midianieten, de holen, die in de bergen zijn, en de splonken, en de vestingen."

Wat er gebeurt in het boek Richteren? Richt.2 er is een serie van oordelen in Richteren, een serie van Goddelijke kastijding die God Israël beloofd had als zij Zijn verbond zouden breken, Lev.26. De eerste reeks oordelen vindt plaats in Richteren en Richteren strekt zich uit tot de eerste acht hoofdstukken van 1 Samuël, waar Samuël, de laatste van de richteren, aan het werk is. En die

eerste reeks oordelen, en de reden waarom Hebr.11 deze mannen naar voren brengt en ze identificeert is omdat de eerste serie oordelen en de laatste serie bij elkaar horen zij zijn een reflectie, een spiegelbeeld van elkaar.

Er is een punt in de eerste serie en de dingen die plaats vinden in de eerste serie, die herhaalt en gereflecteerd worden in de laatste, de vijfde serie van oordelen. In de Oud Testamentische studies bestudeerden we de vijfde serie profeten, dat is Jesaja tot Maleachi. Alle profeten in uw Bijbel die boeken schrijven, schrijvende profeten, Jesaja tot Maleachi zijn allemaal 'vijfde serie profeten'. En de vijfde serie is ook verdeeld in vijf gedeelten. Het eerste deel van de vijfde serie en het laatste deel van de vijfde serie zijn ook weer een spiegelbeeld van elkaar. Dus Jesaja en Jeremia en Ezechiël en Daniël en Hosea en Joël en Amos en alle schrijvende profeten schrijven dingen op en beschrijven wat er gebeurt als de vijfde serie oordelen begint, zich begint te voltrekken, en hoe God Israël vertelt hoe ze bevrijd zullen worden van de vijfde serie van oordelen door hun Verlosser door hun Messias, door hun Koning, door de Heere Jezus Christus in hun Koninkrijk.

En hij beschrijft dat in het eerste deel van de vijfde serie, maar letterlijk heeft het nog niet plaats gevonden vele jaren later, zelfs in de toekomst waar wij nu zijn. Daar zijn vijf speciale fases in die vijfde serie van oordelen. Wat we hier doen: er zijn meer details gegeven aan u over de eerste serie oordelen. Dan zijn er de tweede, derde en vierde: deze gaan snel en het is erdoor vliegen, Samuël en Koningen. In de vijfde serie heeft u een hele berg geschreven informatie, zodat u dingen kunt vergelijken. Ik zeg u dit omdat hij ons in Hebr.11:32 met reden terugbrengt in details.

U zegt: de man die de mond van de leeuwen stopte, wie was dat? Wel, daar is Daniël, maar er zijn ook anderen: in Kronieken, iemand die een leeuw in de sneeuw versloeg, zijn hand kleefde aan het zwaard(?). Hij spreekt over het karakteristiek van het doen, koninkrijken overwonnen, wel veel hebben dat gedaan, hij identificeert mensen, zodat als u Hebr.11 bestudeert u teruggaat en Richteren gaat bestuderen. En u heeft gestudeerd, elke keer als we in Hebr. 11 verder gingen, gingen we terug naar gedeelten in Genesis, Exodus, Numeri, Deut. en Richteren en dat identificeert leer voor u die niet alleen dingen waren die God tot Israël zei in het verleden, maar die een leerstellige toepassing

De brief aan de Hebreëën

vinden ergens in de toekomst, naar de situatie waar deze Hebreeuwse gelovigen in zullen zijn, komen.

Dus hij geeft hen verwijzingen om terug te gaan naar het Oude Testament en daar leer te halen die hen zal verlichten in hun toekomstige verdrukingsperiode. De sleutel om te weten hoe ze terugmoeten gaan en de leer halen is door wat hij hen geeft in Hebr.11. Ik hoop dat dit iets voor u betekent, voor mij wel, toen ik het bestudeerde. Het punt is, zo moeten deze mensen in staat zijn om te studeren, waar naar terug te gaan en de informatie op te halen en de relatie te leggen met hun toekomst.

Richteren 2:11 “Toen deden de kinderen Israels, dat kwaad was in de ogen des HEEREN, en zij dienden de Baals.”

Dus u begrijpt wat de richteren waren...! In Richt.2 heeft u een soort introductie tot het boek, het doel van de richteren en waar ze voor waren. Richt.2:8-12 U krijgt hier een overgang: de oude generatie die uit de woestijn kwam en het land inging en het land bewerkt in het boek Jozua en het bezit, zij sterven en een nieuwe generatie komt ten tonele. Let op de het buigen, het lijkt op 1 Koningen 19 als Elia het heeft over degenen die niet voor Baal gebogen hadden, het punt is Baalverering. En dat vertoort de Heere, dat doet het verbond dat Israël met de Heere geweld aan om geen andere goden voor Zijn aangezicht te hebben.

Zij maakten een contract met God, en als zij dat verbond zouden breken zou Hij hen straffen met speciale straffen.

Dus de eerst serie, de eerste les in deze straffen vinden we in Leviticus 26 komt over hen. Richt.2:13-15 zoals de Heere gesproken en gezworen had.... Ziet u de oordelen komen over hen.Het eerste oordeel dat Hij hen beloofd had zien we in vers 14.

Richt.2:14 “Zo ontstak des HEEREN toorn tegen Israel, en Hij gaf hen in de hand der rovers, die hen beroofden; en Hij verkocht hen in de hand hunner vijanden rondom; en zij konden niet meer bestaan voor het aangezicht hunner vijanden.”

Richt.2:16-20 en de Heere verwekt richters, daarom noemen we deze oordelen kastijdingen. Omdat een kastijding niet is bedoelt om iemand te vernietigen, maar corrigerende discipline, om te leren, en te

corrigeren, om correct gedrag te produceren. Daarom noemen we ze een les, een school, een schoolmeester die hen probeert te leren. Over de straf en het resultaat in het verbond. Dus van het eind van al deze lessen zegt Hij : Als jullie niet naar Mij luisteren, dat betekent dat Hij ze probeert terug te roepen, en als zij niet luisteren krijgen ze een andere les.

Dus temidden van de straffen brengt God richteren tot hen die ze verlostten uit de hand van degenen die hen beroofden. Heeft u ooit zo'n kind gehad? Oh nee, u heeft allemaal lieve, aardige kinderen die altijd de eerste keer gehoorzamen als u ze iets vraagt. Herinnert u de tijd dat u een kind was... Ze luisterden niet, ze deden hun eigen dingen en waren eigenwijs. Hij straft hen, Hij werkt aan ze. Ik kan me herinneren als klein kind dat mijn moeder mij en mijn broer zou gaan slaan, en ik leerde al snel dat hoe harder ik ging huilen hoe minder slaag ik kreeg. Mijn broer was halsstarrig, als een muilezel, ik niet. En hij zei: het doet geen pijn. De sleutel om een kind te disciplineren is niet om hem halfdood te slaan, of een volwassene, maar om hem naar de plaats van berouw te brengen. Als u hem niet op andere gedachten kunt brengen maakt u hem alleen maar boos. De grootste strijd in mijn leven zit daar: mijn oudste zoon, ik worstel liever met twee grizzly beren dan dat ik één kind opvoed, ze kijken waar je zwakke plekken zijn om te kijken waar ze je kunnen raken en dan ben je verloren.

Het gaat er om dat u in staat bent om zo veel van dat kind te houden dat u doet voor dat kind wat u moet doen als ouder, al nekt het je, dat is moeilijk. Er zijn geen ouders die denken dat ze het goed gedaan hebben, maar als u het door geloof doet op de manier zoals God zegt dat u het moet doen, en dan praat ik niet over slaan, maar om te volharden tot het eind tot er berouw komt en een hartsverandering. Mijn broer zei dus: het doet geen pijn, en hij huilde nooit totdat mijn moeder de kamer verliet. En dan lag hij op bed en huilde als een baby en ik zei: Travis wat doe je? Waarom huil je niet als ze je slaat? Ik wil haar de voldoening niet geven... OK, daar spreekt dit vers over.

Een volk in relatie tot de Heere. Hij straft ze, en ze leren niet, waarom leren zij niet? Ongeloof. Als we naar Gideon gaan, in Richt.6, Gideon is om te beginnen niet zo'n geloofsmans. God spreekt 7 keer tot hem in Richt.6 om hem voor te bereiden, persoonlijk Zijn Woord te geloven, geloof komt door horen, horen door het Woord van God. God spreekt 7x voor hij gelooft. Hij start met de taal van

De brief aan de Hebreëën

ongeloof, en dan komt hij tot wat God hem zegt. God ziet meer in hem dan hij in zichzelf ziet.

In Richt.6:12 “Toen verscheen hem de Engel des HEEREN, en zeide tot hem: De HEERE is met u, gij, strijdbare held!”

Hij noemt hem een strijdbare held, en als u naar de rest van de verzen kijkt ziet u dat hij steeds: waarom en waar en hoe en maar en niet ik zegt. Maar uiteindelijk bereid God hem voor. Hij spreekt 5 keer om hem te instueren hoe hij het werk moet doen. En weet u wat Gideon deed? Ze begonnen met teveel mannen. Dus er moesten er naar huis, en toen had hij nog teveel mannen en dan moeten er nog meer naar huis, er blijven er 300 over.

En ik zeg u, als u 300 man had voor 10.000-enden van de vijand dan is dat niet veel. En dan moet hij een kruik met een lamp maken en verbergen en een trompet en dan de bergtop op en de trompet blazen en de kruik breken, de pot van klei en houdt het licht op en blaast de trompet en zegt: Voor de Heere en voor Gideon! Wat een plan! Het klinkt niet erg naar een plan en toch werkte het. En wat deed Gideon? Hij vertrouwde op God, hij deed wat God zei, nam God op Zijn Woord. Weet u wat Paulus zegt: door de dwaasheid van de prediking...! Mensen kijken naar ons en denken dat we watjes zijn, maar we doen het op Gods manier en het werkt.

Na Gideon komt Barak. Richteren 4, er is een tijd in Richt.4. De cirkel : 1 zonde :2 de kastijding : 3 zij belijden, roepen. Sisera verdrukt de kinderen Israëls 20 jaar, in Richt.5. De manier waarop Sisera Israël verdrukt is belangrijk om naar te kijken, laten we naar hoofdstuk 5 gaan waar Sisera is gedood en ze de overwinning hebben behaald. Deborah is profetes in die tijd en zij zegt over de overwinning in Richt.5:6.

Richt.5:6,7 “In de dagen van Samgar, den zoon van Anath, in de dagen van Jael, hielden de wegen op, en die op paden wandelden, gingen kromme wegen.“De dorpen hielden op in Israel, zij hielden op; totdat ik, Debora, opstond, dat ik opstond, een moeder in Israel.”

De mensen waren te bang om de straat op te gaan, de vijand kwam binnen en verdrukte hen en ze bleven thuis en als ze buiten kwamen namen ze een andere weg dan de normale, ze namen achterweggetjes door het veld enz. om

onopgemerkt te blijven. Één van de redenen daarvoor zien we in vers 30.

Richt.5:30 “Zouden zij dan den buit niet vinden en delen? een liefje, of twee liefjes, voor iegelijken man? Voor Sisera een buit van verscheidene verven, een buit van verscheidene verven, gestikt; van verscheiden verf aan beide zijden gestikt, voor de buithalzen?”

Met andere woorden als ze je op straat zagen, pakten ze je kleren af, heeft u dat ooit iemand zien doen? Als iemand een jack ziet dat hij graag wil hebben, of tennisschoenen die de kinderen willen hebben? Iemand komt naar u toe met een geweer en zegt: Doe je schoenen uit of ik schiet...! Wat er vandaag gebeurd in de straten van Chicago is niet zo veel verschillend van wat daar gebeurde. Sisera was een bendeleider. De stad wordt geterroriseerd, mensen durven niet naar buiten.

De onderdrukking van Sisera in Israël had een speciaal karakter, ze kwamen en vielen mensen persoonlijk aan. Ze kwamen niet om hun voorraadschuren of hun veld met graan en hun bezittingen. Maar ze pakten hun kleding maar ze namen ook hun vrouwen mee, als een vrouw op straat liep werd ze gewoon meegenomen. Dat was dus een speciale verdrukking voor de vrouwen. Deborah is een profetes, zij staat op als een moeder in Israël, ze staat op tegen die verdrukking.

Richt.4:4 “Debora nu, een vrouw, die een profetesse was, de huisvrouw van Lappidoth, deze richtte te dier tijd Israel.”

Zij richtte Israël in die tijd, ze woonde onder de palmboom tussen Rama en Bethel (:5). In Richt.2:16 staat dat als God Israël door de richteren verlostte uit de hand van hen die hen beroofden. Deborah is dus niet door God geroepen om een richter te zijn maar om een profetes te zijn, en het Woord van God te spreken. En Israël komt tot haar en zij functioneert toch als een richter. Maar dan zend God hen een verlosser: Barak. En zij spreekt tot Barak in Richt.5:6-8 het Woord van God, dat God Sisera over zal geven in Barak's handen. In vers 8 zegt Barak dat hij niet zal optrekken als zij niet meegaat. En zij zegt dat ze zeker mee zal gaan.

Barak is niet bang om te gaan zonder haar, u hoort veel rare dingen over Barak: dat hij niet zonder die vrouw durfde te gaan. Als u deze verzen leest ziet u dat deze man niet bang was. In vers 10 leest u dat hij met 10.000 man ging. Als u al 10.000 man heeft

De brief aan de Hebreëën

die met u gaat vechten zal één vrouw niet uitmaken. Daar gaat het niet om in vers 8. Hij geeft daar eer aan wie eer toekomt.

Wie was Deborah? Iemand die sprak namens God. Wat zegt hij? Hij zegt: Ik ga niet zonder dat het Woord van God met me mee gaat. In vers 9 zegt ze dat ze meegaat maar dat de eer niet voor hem zal zijn maar voor een vrouw. Dat is belangrijk. Barak zocht geen eer voor zichzelf, hij zocht bevrijding voor zijn volk. Hij wilde dat de eer zou gaan naar degene die de eer toekwam, en Deborah vertelt hem dat de Heere Sisera zal geven in de hand van een vrouw. En als u verder leest in het hoofdstuk ziet u dat Jaël :17-21 Sisera letterlijk met zijn hoofd aan de grond nagelde. Ze doodde hem door een spijker door zijn slaap in haar tent. En zij bevrijdde Israël. Barak versloeg zijn leger terwijl Sisera wegwam en een vrouw, Jaël, doodde hem.

Van Jaël staat in Richt.5:24 dat zij gezegend is bóven de vrouwen. Van Maria staat er dat ze gezegend is onder de vrouwen, Luk.1. Zo wordt ze in een meer verhoogde positie geplaatst dan Maria, de moeder van de Heere Jezus Christus. U ziet mensen Maria aanbidden, en ik weet niet of mensen weten dat Jaël bestaat, maar God plaatste haar boven de vrouwen. Dus met Barak waardeert God zijn geloof.

In de Bijbel zijn vrouwen over het algemeen het zwakkere vat 1 Petr.3:7, maar wat leren we hier. Als we terugkijken naar Gideon en u ziet dat God Israël bevrijd, hoe? Met 300 man, niet met de 10.000den, met de kleipot met de lamp erin. Weet u wat hij daar over zegt in Mattheus 6? Gij zijt het licht der wereld, maar u moet het niet onder de korenmaat zetten, niet in een pot, u moet hem, bang, laten zien, en u blaast de trompet en u proclameert het Woord van bevrijding, door zwakke dingen.

Hoe ziet het kleine overblijfsel er in de grote verdrukking eruit? Een groep zwakkelingen, onbeduidend, dwaas volk. Wat ziet u met Barak? U ziet Barak, maar wie krijgt de eer? Het is de vrouw, het zwakke vat.

Hetzelfde met Jeftha, Richteren 11. Jeftha heeft een moeilijk begin, zijn moeder is een hoer, geen moeder waar je trots op kunt zijn. Een jongen nu, opgebracht in zo'n familie wordt agressief in het leven, wraakgierig. En dat ziet u hier ook, hij wordt uit huis gegooid op jonge leeftijd en leeft op straat, hij probeert vrienden te vinden maar hij vind alleen

ijdele mannen (:3). Een stelletje waardeloze mannen zonder respect. Hij had vrienden nodig om te overleven, voor gevoel van veiligheid en identiteit, dus wat doet hij: hij wordt een bendeleider.

U begrijpt dat de problemen met de bendes en alles op straat, armoede is. Maar het probleem is niet de armoede, er zijn veel mensen die geleefd hebben in armoede, maar die integer waren en eerlijk en die werkten en ze waren geen dieven en rovers en leugenaars en hoeren. Dat waren ze niet. Wie van u leefde in de depressie, uw grootmoeders en vaders, zij leefden eerbare levens, onder omstandigheden die slechter waren dan de slechtste persoon hier in Chicago. Mijn vrouw's opa voedde 10 kinderen op gedurende de depressie en ik zeg u dat hij minder had voor 10 kinderen dan 1 persoon die hier op straat heeft aan soepkeukens enz. Wij gooien genoeg afval weg om mensen te voeden en het is meer dan mensen in de depressie hadden toen. Ziet u, armoede is het probleem niet. Of waar mensen naar wijzen: gebrek aan onderwijs, weet u waar het vandaan komt? Van twee dingen:

Ten eerste: Door een gebrek aan respect voor het leven, voor de waarde van een menselijke ziel, voor wie u werkelijk bent. Ten tweede: de worsteling voor het vinden van identiteit en waar u bij hoort.

De reden waarom mensen in bendes gaan, en ik ben geen socialist, maar ik weet genoeg van het Woord van God om te weten wat het probleem is. Het probleem is de worsteling waar mensen mee zitten: waar horen ze bij, wat hun identiteit is en het enige antwoord wat u ooit daarop zult vinden is, een blijvende identiteit: in Jezus Christus.

Mensen proberen hun identiteit in hun werk te vinden. We horen over de multiculturele samenleving, mensen proberen hun identiteit te vinden in zichzelf en in hun geschiedenis, een stelletje zondaren die iets groots uit zichzelf proberen te halen. Maar het antwoord, is in het Evangelie. Dan wijzen we op Iemand Die hen werkelijk een identiteit kan geven die telt.

Terug naar Jeftha, Jeftha was een harde jongen en als Israël bevrijd moet worden, weet u tot wie ze gaan? Ze gaan naar Jeftha.

Richt.11:7 “Maar Jeftha zeide tot de oudsten van Gilead: Hebt gijlieden mij niet gehaat, en mij uit mijn vaders huis verstoten? waarom zijt

De brief aan de Hebreëen

gij dan nu tot mij gekomen, terwijl gij in benauwdheid zijt?

Hier zegt hij (en u ziet de wrok die hij t.o.v. hen heeft) Waarom kom je nu tot mij..enz. De oudsten zeggen: Vecht voor ons, we hebben je nodig, we hebben je nodig, we hebben je nodig. En kijk wat hij in vers 9 zegt: als God mij de verlosser en de richter maakt zullen jullie dat dan waarderen? Zullen jullie dan doen wat God zegt?!

Richt.11:9 “Toen zeide Jeftha tot de oudsten van Gilead: Zo gijlieden mij wederhaalt, om te strijden tegen de kinderen Ammons, en de HEERE hen voor mijn aangezicht geven zal, zal ik u dan tot een hoofd zijn?”

En zij zeggen: We zullen het doen. En Jeftha sprak al zijn woorden voor het aangezicht des Heeren (:11). En hij bevrijd hen, maar weet u, temidden daarvan maakt Jeftha een grote fout. Hij is een man van geloof, dat ziet u in dit hoofdstuk, maar hij maakt een grote fout:

Richt.11:30,31 “En Jeftha beloofde den HEERE een gelofte, en zeide: Indien Gij de kinderen Ammons ganselijk in mijn hand zult geven; “Zo zal het uitgaande, dat uit de deur van mijn huis mij tegemoet zal uitgaan, als ik met vrede van de kinderen Ammons wederkom, dat zal des HEEREN zijn, en ik zal het offeren ten brandoffer.”

Op dat moment in zijn leven als hij begint te merken dat hij iemand is komt hij op een punt dat zijn mond hem in de problemen brengt. Hij maakt een afspraak met God en hij beloofde de Heere een gelofte: Als U me laat winnen en als ik dan naar huis gaat het eerste dat uit mijn deur komt is voor U en ik zal het offeren.

Wat het ook is: een koe, een paard, een favoriete bezitting, wat dan ook, het is voor U. God gaf hem de overwinning en het probleem komt in vers 34:

Richt.11:34 “Toen nu Jeftha te Mizpa bij zijn huis kwam, ziet, zo ging zijn dochter uit hem tegemoet, met trommelen en met reien. Zij nu was alleen, een enig kind; hij had uit zich anders geen zoon of dochter.”

Zie zo ging zijn dochter uit hem tegemoet... En als u dit leest dan denkt u: gaat die man zijn dochter doden? Het is zoals het er staat. Al de commentaren proberen het te veranderen. Bullenger en al de

anderen, zeggen: hij doodde haar niet echt, wat hij deed is: hij maakte een levenslange maagd van haar. Maar dat staat er niet, in vers 40 staat dat de dochters van Israël jaarlijks haar gingen betreuren. Vertel mij: u gaat toch niet jaarlijks de berg op om een maagd te bewenen. Ze gingen daar als een herinnering heen en ze beweenden haar dood.

Nu, God heeft dat niet gewild, niet goedgekeurd. Wat dit illustreert is de dwaasheid van een man die zijn mond niet in bedwang had en daarna te trots was om terug te nemen wat hij had gezegd. Wat Jeftha deed vinden we in Leviticus 27 en Prediker 5. Er is geen reden in de wereld om Gods Woord op een vergissing te doen lijken, met de bedoeling om Jeftha hier te rechtvaardigen, en dat doen de commentaren en de predikers. Ze zeggen: Hij deed het niet echt, want Hebreëen noemt hem een man van geloof en een man van geloof zal al deze dingen niet doen, wij verdedigen Jeftha en de Bijbel heeft het bij het verkeerde eind...!

Nee, de Bijbel heeft het niet verkeerd. U probeert een zondaar zoals u en ik te nemen en ons gelijk te geven en God was verkeerd. Dat is helemaal fout. Als u een probleem heeft en u weet het antwoord niet, en elke keer als u een probleem in de Bijbel heeft en u blijft studeren wat doet u dan? U vindt het antwoord. Dus als u in dit geval een probleem heeft en u weet het antwoord niet, wat is dan de oplossing? Blijf studeren zodat u het antwoord zult vinden en ga niet de Bijbel veranderen! Als u een Bijbel student bent dan weet u dat, als u uw Bijbel regelmatig bestudeert dan bent u al 1000 problemen tegengekomen waar u het antwoord niet op wist, maar u bleef studeren of u vroeg het aan iemand anders en u vond het antwoord.

Dus wat doet u nu? U gaat gelovend de Bijbel bestuderen en dat is karakteristiek voor een Bijbelgelovige. Een Bijbelshopper zal zeggen: Een betere vertaling zal zijn... Of u kunt dat niet zo in onze taal zeggen... enz. Ik zeg dat tegen u na 30 jaar Bijbelstudie, dan leert u hoe u antwoorden moet vinden, blijf studeren! Als u veel hersens heeft en veel geld uitgeeft aan studie dan kunt u waarschijnlijk niet aanvaarden dat het zo simpel is.

Prediker 5:1,3,4,5 Wees niet te snel met uw mond, en uw hart haaste niet een woord voort te brengen voor Gods aangezicht; want God is in den hemel, en gij zijt op de aarde; daarom laat uw woorden weinig zijn.” Wanneer gij een gelofte aan God zult beloofd hebben, stel niet uit dezelve te betalen; want Hij heeft geen lust aan

De brief aan de Hebreëën

zotten; wat gij zult beloofd hebben, betaal het. Het is beter, dat gij niet belooft, dan dat gij belooft en niet betaalt. Laat uw mond niet toe, dat hij uw vlees zou doen zondigen; en zeg niet voor het aangezicht des engels, dat het een dwaling was; waarom zou God grotelijks toornen, om uwer stemme wille, en verderven het werk uwer handen?"

Belof niet iets wat u niet kunt betalen. Wat met Jefta in Richteren gebeurde is niet zijn grootste moment van geloof, het was een moment van dwaasheid, en gebrek aan geloof.

Lev.27:1,13 "Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: Wanneer iemand een gelofte zal afgezonderd hebben, naar uw schatting zullen de zielen des HEEREN zijn. "Maar indien hij het immers lossen zal, zo zal hij deszelfs vijfde deel boven uw schatting toedoen."

Dit is wat hij had moeten doen. Iemand had iets aan de Heere beloofd, maar nu wil hij het houden, wat moet hij dan doen? Er is een weg om datgene te behouden. De priester moet de waarde van datgene vaststellen en hij moet er 20% aan toevoegen als een soort belasting.

U weet toch dat de priester 20% meer kreeg dan iemand anders in Israël? Als alle twaalf stammen hun tienden naar de priesters moeten brengen, zodat de priester genoeg had om van te leven, hoeveel is dan 12x 10%? 120% nietwaar!

Dat is het extra deel dat God aan de priesters gaf omdat zij geen fysiek land hadden geërfd. Omdat zij priesters waren. En als Jefta door geloof had gewandeld in plaats van naar zijn eigen wensen, en toegegeven had dat hij een fout had gemaakt, God keurde het niet goed, God zei niet dat het juist was. Maar God stopte het ook niet in de doofpot. Hoe kan deze man dan nog in de rij van geloofshelden staan? Al deze heiligen hebben zonden, ze hadden allemaal problemen. Ze maakten allemaal fouten en God kijkt naar hen en ziet hun geloof en niet hun dwaasheid. Dit zijn allemaal praktische voorbeelden voor de verdrukkingsheiligen om na te volgen.